EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 11.11.2026
COM(2026) 1120 final

2026/0358 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om samarbete mellan nationella myndigheter och kommissionen vid tillsynen av konsumentskyddslagstiftningen i unionen, om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 och förordningarna (EG) nr 261/2004, (EG) nr 1107/2006, (EG) nr 1008/2008, (EU) nr 1177/2010, (EU) nr 181/2011, (EU) nr 1024/2012, (EU) 2018/302 och (EU) 2021/782 och om upphävande av förordning (EU) 2017/2394

{SEC(2026) 1120 final} - {SWD(2026) 1120 final} - {SWD(2026) 1121 final} - {SWD(2026) 1122 final}

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Genom förordning (EU) 2017/2394 om konsumentskyddssamarbete (*förordningen om konsumentskyddssamarbete*([1]) eller *förordning 2017/2394*) inrättas en ram för tillsynssamarbete för nationella konsumentskyddsmyndigheter (*CPC-nätverket*) för att hantera gränsöverskridande och utbredda överträdelser av EU:s konsumentlagstiftning. Europeiska kommissionen samordnar och stöder arbetet i CPC-nätverket, men har för närvarande inga tillsynsbefogenheter på området konsumentlagstiftning ([2]).

Nätverkets flaggskeppsverksamhet är de samordnade åtgärderna inom ramen för konsumentskyddssamarbetet för att komma tillrätta med unionsomfattande överträdelser av EU:s konsumentlagstiftning. Sedan januari 2020, då förordningen om konsumentskyddssamarbete började tillämpas, har nätverket genomfört mer än 30 CPC-åtgärder som samordnats av kommissionen. Även om de har gett mycket positiva resultat under de senaste åren har tillsynssystemet enligt förordningen om konsumentskyddssamarbete avslöjat betydande brister. I juli 2024 offentliggjorde kommissionen en rapport om tillämpningen av förordningen om konsumentskyddssamarbete([3]) (2024 års rapport), där man drog slutsatsen att förordningen om konsumentskyddssamarbete har bidragit positivt till upptäckt av gränsöverskridande överträdelser och verkställighet av unionens konsumentskyddslagstiftning. I rapporten identifierades dock också flera brister som begränsar effektiviteten i den befintliga tillsynsramen. I synnerhet har de förfaranden som reglerar de samordnade CPC-åtgärderna visat sig vara långdragna och inte kunnat svara i tillräcklig mån på de snabbt föränderliga metoderna på marknaden. Svårigheter att samordna utdömandet och verkställandet av sanktioner har minskat den avskräckande effekten av de samordnade verkställighetsåtgärderna.

Bristerna i tillsynssystemet enligt förordningen om konsumentskyddssamarbete blev särskilt uppenbara mot bakgrund av den ökade dynamiken på de digitala marknaderna, inbegripet e-handelssektorn, där olagliga metoder spreds extremt snabbt. Detta är skadligt för konsumenterna, men ökar också trycket på företag i EU som följer reglerna och förlorar marknadsandelar till konkurrenter som inte följer EU:s konsumentskyddsregler. Efterlevnadsnivåerna är fortsatt låga, och hälften av de företag som granskas av nationella myndigheter i samband med efterlevnadskontroller (samordnade tillsynsåtgärder) bryter mot EU:s konsumentskyddslagstiftning. Det är i detta sammanhang som de europeiska företagen med kraft efterlyser en reform av förordningen om konsumentskyddssamarbete för att ta itu med den illojala konkurrensen från konkurrenter som inte följer reglerna och ge kommissionen ett starkt mandat att centralisera tillsynen av ärenden med stor påverkan på den inre marknaden.

---

1 https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/HTML/?uri=CELEX:32017R2394.

2 Sedan den senaste reformen av förordningen om konsumentskyddssamarbete 2017 kan kommissionen dock aktivera nätverket om den misstänker att överträdelser påverkar två tredjedelar av medlemsstaterna, som tillsammans står för två tredjedelar av unionens befolkning.

3 Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2394 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen, COM/2024/311 final.

Behovet av att stärka verkställigheten av unionens konsumentskyddsregler för att säkerställa en välfungerande inre marknad, bland annat genom en översyn av förordning 2017/2394, betonades av Enrico Letta i hans rapport *Much More Than a Market*. I meddelandet om e-handel av den 5 februari 2025([4]) identifierades också en kraftfullt verkställighet av den unionslagstiftning som skyddar konsumenter på nätet som en central prioritering och man lyfte fram behovet av att stärka samarbetet och samordningen mellan alla berörda nationella myndigheter och kommissionen.

För att nå detta allmänna mål tillkännagav kommissionen i sin strategi för konsumentpolitiken 2030([5]) ett lagstiftningsförslag om att se över förordningen om konsumentskyddssamarbete för att stärka tillsynen och säkerställa lika villkor för företagen, bland annat genom att bedöma behovet av centraliserade utrednings- och tillsynsbefogenheter på EU-nivå i specifika fall. Översynen av förordningen om konsumentskyddssamarbete ingår också som ett prioriterat initiativ, som är nödvändigt för att uppnå en starkare, rättvisare och mer integrerad inre marknad, i färdplanen för ett Europa, en marknad([6]), och som ska läggas fram under fjärde kvartalet 2026.

Det aktuella förslaget om översyn av förordningen om konsumentskyddssamarbete syftar till att uppfylla de särskilda mål som anges nedan.

i) Förbättra medlemsstaternas samordnade verkställighetsåtgärder

Översynen av förordningen om konsumentskyddssamarbete syftar till att påskynda och effektivisera de samordnade åtgärderna genom att införa tidsfrister för viktiga steg i förfarandet. Den syftar också till att stärka medlemsstaternas förmåga att ålägga böter på ett samordnat sätt.

ii) Ge kommissionen direkta tillsynsbefogenheter på det konsumenträttsliga området

För att ytterligare stärka den tillsynsram som inrättas genom förordningen om konsumentskyddssamarbete och säkerställa ett effektivt skydd av konsumenternas rättigheter, inbegripet passagerares rättigheter, ger detta förslag kommissionen befogenhet([7]) att utreda och verkställa överträdelser som har en betydande inverkan på den inre marknadens funktion och konsumenternas kollektiva intressen.

iii) Stärka tillämpningen av EU:s konsumentlagstiftning när det gäller näringsidkare från länder utanför EU

Genom förslaget införs en skyldighet för näringsidkare från länder som inte är medlemmar i EU eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) att utse en rättslig företrädare i EU

---

4 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *En omfattande EU-verktygslåda för säker och hållbar e-handel*, COM (2025) 37 final, 5.2.2025, https://digital-strategy.ec.europa.eu/fr/library/e-commerce-communication-comprehensive-eu-toolbox-safe-and-sustainable-e-commerce.

5 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, En strategi för konsumentpolitiken 2030 och en handlingsplan för konsumenterna på den inre marknaden – En ny impuls för konsumentskydd, konkurrenskraft och hållbar tillväxt, COM (2025) 848 final, https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/policies/consumers/consumer-protection-policy/2030-consumer-agenda_sv.

6 Europaparlamentets, Europeiska unionens råds och Europeiska kommissionens färdplan ”Ett Europa, en marknad”, https://commission.europa.eu/topics/competitiveness/one-europe-one-market-roadmap_sv.

7 För att stödja samarbetet och säkerställa ett nära samarbete mellan kommissionens avdelningar kommer de berörda avdelningarna att komma överens om samarbetsavtal eller samförståndsavtal från fall till fall.

som har lämpliga befogenheter att samarbeta med de berörda nationella myndigheterna och kommissionen.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Förslaget är förenligt med kommissionens prioriteringar för konsumentskydd och det övergripande målet att stärka tillsynen av EU:s konsumentlagstiftning.

Det är anpassat till förslaget till förordningen om god affärssed i den digitala miljön och förslaget till direktiv om ändring av direktiv 2011/83/EU vad gäller förenkling av unionens konsumentskyddsregler, som syftar till att åtgärda de luckor och den rättsliga osäkerheten i konsumentskyddslagstiftningen som påverkar både konsumenterna och företagen och minska den administrativa bördan för näringsidkare, utan att sänka konsumentskyddet på det digitala området.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förordningen om konsumentskyddssamarbete är en viktig del av fullbordandet av den inre marknaden. Den har samma övergripande mål som andra viktiga delar av EU-lagstiftningen, t.ex. förordningen om digitala tjänster eller förordningen om digitala marknader, som syftar till att säkerställa att EU:s inre marknad fungerar effektivt genom konsekvent tillämpning av EU:s regler, rättvis konkurrens och skydd av konsumenterna och företagen vid ekonomisk verksamhet över gränserna.

Den föreslagna förordningen om konsumentskyddssamarbete gör det möjligt att genomdriva EU:s konsumentskyddslagstiftning, inbegripet förordningen om god affärssed i den digitala miljön, för att skydda alla konsumenters ekonomiska intressen mot olagliga affärsmetoder som tillämpas av företag gentemot konsumenter. Tack vare den föreslagna förordningen om konsumentskyddssamarbete kommer tillämpningen av passagerares rättigheter i EU också att bli en mer enhetlig och konsekvent.

Verkställigheten av EU:s konsumentskyddslagstiftning enligt den föreslagna förordningen om konsumentskyddssamarbete bör inte överlappa verkställigheten av den föreslagna EU KIDS Act, förordningen om digitala tjänster eller andra lagar som inte förtecknas i bilagan till förordningen om konsumentskyddssamarbete. Som för närvarande är fallet kommer sektorsspecifika regler att komplettera EU:s konsumentskyddslagstiftning. Denna kompletterande strategi återspeglas redan i nätverket CPC-nätverkets arbete, som har genomfört mer än 30 samordnade åtgärder sedan 2020, varav många har gällt metoder och företag som inte omfattas av förordningen om digitala tjänster (t.ex. på områden som e-handel i detaljistledet, rese- och transporttjänster, digitala abonnemang, videospel, evenemangsbiljetter och den gröna ekonomin).

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden för förslaget är artikel 114 i EUF-fördraget. Förslaget syftar till att undanröja snedvridningar av konkurrensen och undanröja hinder för den inre marknaden (artikel 26 i EUF-fördraget) och syftar till att bevara och öka ändamålsenligheten och effektiviteten i det gränsöverskridande tillsynssystemet för unionens konsumentlagstiftning.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

I förordning 2017/2394 fastställs en ram för samarbete mellan nationella myndigheter med ansvar för tillsynen av unionens konsumentskyddslagstiftning, särskilt i situationer där

överträdelserna har en gränsöverskridande dimension. Denna ram återspeglar det faktum att utbredda överträdelser och andra utmaningar för den samordnade tillsynen ofta påverkar konsumenter i flera medlemsstater samtidigt och inte kan hanteras effektivt genom isolerade nationella åtgärder.

En insats som syftar till att stärka tillsynsramen för konsumentskyddssamarbetet genom att införa effektivare förfaranden och öka dess avskräckande effekt är förenlig med subsidiaritetsprincipen i artikel 5.2 i EU-fördraget.

Detta förslag ger kommissionen befogenhet att utreda överträdelser av och verkställa EU:s konsumentlagstiftning direkt på EU-nivå Det är dock begränsat till vissa överträdelser som på grund av sin art och omfattning påverkar den inre marknaden på ett sätt som medlemsstaternas behöriga myndigheters verkställighetsåtgärder inte kan förväntas hantera på ett effektivt och konsekvent sätt. Åtgärden är därför förenlig med subsidiaritetsprincipen i artikel 5.2 i EU-fördraget.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget syftar till att effektivisera CPC-nätverket för när det gäller att hantera överträdelser av unionens konsumentlagstiftning, särskilt när sådana överträdelser har en gränsöverskridande dimension och påverkar den inre marknadens funktion. Detta sker genom att befintliga samarbets- och tillsynsförfaranden rationaliseras, samtidigt som de nationella myndigheternas centrala roll när det gäller att kontrollera efterlevnaden av unionens konsumentskyddsregler bevaras.

Tilldelningen av direkta utrednings- och tillsynsbefogenheter till kommissionen är begränsade till specifika situationer där överträdelser har en betydande inverkan på den inre marknaden. I sådana fall krävs åtgärder på unionsnivå för att säkerställa en konsekvent, snabb och effektiv kontroll av efterlevnaden.

Av dessa skäl går förslaget inte utöver vad som är nödvändigt för att nå dess mål, i enlighet med artikel 5.4 i EU-fördraget.

- **Val av instrument**

I likhet med förordning 2017/2394 är en förordning det enda lämpliga instrumentet för att nå ovannämnda mål. Ett direktiv eller ett ramdirektiv skulle inte nå dessa mål eftersom jurisdiktionsgränser och konflikter skulle kvarstå efter införlivandet i nationell lagstiftning.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten för befintlig lagstiftning**

Detta förslag bygger på 2024 års rapport([8]) som visade att förordning 2017/2394 i allmänhet har uppfyllt sina mål att förbättra upptäckten av överträdelser av konsumentlagstiftningen, öka enhetligheten i kontrollen av efterlevnaden av unionens konsumentlagstiftning och göra det möjligt för medlemsstaterna att hantera överträdelser som begåtts av företag i flera medlemsstater.

CPC-nätverket har underlättat upptäckten av gränsöverskridande överträdelser, och nätverket anses vara effektivare än bilateralt samarbete mellan enskilda medlemsstater. Samtidigt

[8] Se fotnot 3.

utmanas effektiviteten i ramen för konsumentskyddssamarbete i allt högre grad av utvecklingen på konsumentmarknaderna, inbegripet den snabba tillväxten av e-handel och onlineverksamhet, framväxten av nya digitala affärsmodeller och ny digital teknik och den ökade närvaron av näringsidkare som är etablerade utanför EU, vilket gör det möjligt för potentiellt olagliga metoder att snabbt sprida sig över gränserna. Myndigheterna för konsumentskyddssamarbete har stora svårigheter med näringsidkare som är etablerade utanför unionen och systemet för konsumentskyddssamarbete är inte tillräckligt avskräckande, eftersom inga sanktioner hittills har ålagts på ett samordnat sätt enligt artikel 21.1 i förordning 2017/2394. Dessutom kan samordnade åtgärder inom ramen för konsumentskyddssamarbetet ta flera månader eller till och med år från det att de inleds till dess att genomförandet av näringsidkarnas åtaganden kontrolleras. Sådana långdragna förfaranden anses vara problematiska på snabbt föränderliga digitala marknader, där överträdelserna kan spridas snabbt och konsumenterna fortsätter att utsättas för de skadliga metoderna under verkställighetsprocessen.

I 2024 års rapport pekar man ut flera områden där ramen för konsumentskyddssamarbete skulle kunna stärkas. Dessa gäller bland annat att klargöra tillämpningen av förordningen om konsumentskyddssamarbete på näringsidkare från tredjeländer som riktar sig till konsumenter i EU, bedöma om förfarandena för konsumentskyddssamarbete är tillräckligt anpassade för att hantera överträdelser med betydande inverkan på den inre marknaden och överväga ytterligare åtgärder för att främja en mer konsekvent tillämpning och stärka den avskräckande effekten, bland annat genom en eventuell förstärkt roll för kommissionen.

- **Samråd med berörda parter**

Utarbetandet av detta förslag stöddes av omfattande samråd med berörda parter som genomfördes i två faser, 2022 och 2026 i syfte att ge alla berörda parter möjlighet att uttrycka sina synpunkter, särskilt medlemsstaternas centrala kontaktpunkter enligt förordningen om konsumentskyddssamarbete och behöriga myndigheter, utsedda organ, enheter som har befogenhet att utfärda externa varningar, konsumentorganisationer, europeiska konsumentcentrum, företag och deras företrädare samt konsumenter, allmänhet, akademiker och forskare.

Samrådet 2022 omfattade följande: i) Webbenkäter och djupintervjuer som genomfördes inom ramen för studien för informationsinsamling för att hjälpa kommissionen att fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 40 i förordningen om konsumentskyddssamarbete([9]), ii) Ett bakåtblickande öppet offentligt samråd som pågick mellan den 4 april och den 27 juni 2022([10]). iii) Ett framåtblickande öppet offentligt samråd som pågick mellan den 28 september och den 21 december 2022([11]). iv) En inbjudan att lämna synpunkter([12]) som inleddes parallellt med det senare samrådet. v) Riktade samråd. vi) Bilaterala och multilaterala möten med medlemsstaterna.

---

9 Europeiska kommissionen: Generaldirektoratet för rättsliga frågor och konsumentfrågor, VVA, Tetra Tech, IPSOS, Hausemer, P. m.fl., *Information collection for assist the European Commission in compliance with its obligations under artikel 40 (”reporting”) of förordning (EU) 2017/2394 on Consumer Protection Cooperation – Final report*, Europeiska unionens publikationsbyrå, 2024, https://data.europa.eu/doi/10.2838/569634.

10 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13417-Resolving-consumer-disputes-out-of-court-report-_sv.

11 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13535-Consumer-protection-strengthened-enforcement-cooperation_sv.

12 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13535-Consumer-protection-strengthened-enforcement-cooperation_sv.

Under 2026 kompletterades dessa resultat med en studie till stöd för uppdateringen av konsekvensbedömningen([13]). Denna studie omfattade följande: i) En webbenkät riktad till de nationella behöriga myndigheterna och de centrala kontaktpunkterna från EU och EES. ii) En telefonundersökning riktad till företagen. iii) Ett djupgående intervjuprogram som omfattar nationella myndigheter, konsumentorganisationer, europeiska konsumentcentrum, näringslivsorganisationer och stora marknadsaktörer. Dessutom hölls bilaterala och multilaterala möten med medlemsstaterna under 2025 och 2026.

Samrådsverksamheten visade på en bred samsyn om flera brister som påverkar den nuvarande CPC-tillsynsramen. Bland intressentgrupperna fanns det ett samstämmigt stöd för att effektivisera och förtydliga samarbetsförfarandena mellan de nationella myndigheterna, särskilt tillämpningen av ramen för konsumentskyddssamarbetet på näringsidkare som inte är etablerade i EU/EES. De nationella myndigheterna ansåg i allmänhet att ramen för konsumentskyddssamarbetet var användbar och i många avseenden effektiv, men identifierade också betydande brister och pekade på de samordnade CPC-åtgärdernas resursintensiva natur, de nationella myndigheternas ojämna kapacitet och den nuvarande ramens begränsade avskräckande effekt, särskilt när det gäller sanktioner. De underströk också att ärenden som rör näringsidkare utanför EU är särskilt svåra att utreda och driva effektivt. Konsumentorganisationerna, de europeiska konsumentcentrumen och andra enheter som utfärdar externa varningar([14]) stödde i stort sett en starkare och effektivare gränsöverskridande tillsyn. Även om företagen och näringslivsorganisationerna erkände värdet av ramen för konsumentskyddssamarbetet lyft de fram den fragmenterade tillsynen, de utdragna förfarandena, de överlappande ramarna och svårigheterna med näringsidkare utanför EU som viktiga frågor. När det gäller kommissionens roll visade samråden att det finns ett brett stöd för en starkare roll på EU-nivå. I det framåtblickande öppna offentliga samrådet höll en majoritet av de svarande med om att kommissionen bör ha en starkare roll när det gäller att undersöka multinationella näringsidkare och bör kunna bidra mer effektivt till avskräckande åtgärder, vilket bekräftades av samråden 2026. På det hela taget visade samråden på ett brett och starkt stöd för en riktad översyn av förordning 2017/2394. Resultaten av samrådet beaktades vid utarbetandet av förslaget.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Utarbetandet av detta förslag byggde på ett brett spektrum av sakkunskap, med en kombination av praktisk erfarenhet av förordningen om konsumentskyddssamarbete, externt analytiskt stöd och bevis från berörda parter. Kommissionen förlitade sig på en omfattande extern studie([15]) som inleddes i november 2021 för att bedöma ändamålsenligheten i förordning 2017/2394. Studien gav ytterligare analytiskt stöd för bedömningen av hur ramen för konsumentskyddssamarbete fungerar i praktiken och låg till grund för identifieringen av de viktigaste tillsynsutmaningarna och möjliga politiska åtgärder.

Kommissionen samlade också in sakkunskap och synpunkter genom riktade samråd och kontakter med berörda parter, bland annat en paneldiskussion i samband med

---

13 [Ska läggas till när den har offentliggjorts]**.**

14 Artikel 26 i förordning 2017/2394.

15 Europeiska kommissionen: Generaldirektoratet för rättsliga frågor och konsumentfrågor, VVA, Tetra Tech, IPSOS, Hausemer, P. m.fl., *Information collection for assist the European Commission in compliance with its obligations under artikel 40 (”reporting”) of förordning (EU) 2017/2394 on Consumer Protection Cooperation – Final report*, Europeiska unionens publikationsbyrå, 2024, https://data.europa.eu/doi/10.2838/569634.

konsumenttoppmötet 2025([16]), samt ett stort antal bilaterala möten och analyser av ad hoc-ståndpunkter och forskningsrapporter från nationella myndigheter, konsumentorganisationer, branschföreträdare, europeiska konsumentcentrum och akademiker. Kommissionen tog också hänsyn till genomförandedialogen([17]) om gränsöverskridande tillsynssamarbete enligt förordning 2017/2394, som hölls den 6 maj 2026 i Bryssel. Slutligen utbytte och samlade kommissionen också in synpunkter från nationella myndigheter inom CPC-nätverket om deras praktiska erfarenheter av tillsyn enligt förordning 2017/2394.

- **Konsekvensbedömning**

I konsekvensbedömningen identifierades tre centrala problem. För det första har det blivit allt svårare att säkerställa efterlevnaden av konsumentlagstiftningen på de digitala och gränsöverskridande marknaderna, eftersom utbredda överträdelser kan spridas snabbt mellan branscher och medlemsstater. För det andra saknar de nationella myndigheterna ofta den kompetens, de tekniska verktyg och de resurser som krävs för att upptäcka och utreda komplexa överträdelser, inbegripet sådana som involverar näringsidkare från tredjeländer. För det tredje avskräcks företagen inte tillräckligt från att bryta mot EU:s konsumentlagstiftning eftersom sannolikheten för samordnade sanktioner fortfarande är låg.

Mot denna bakgrund bedömdes fyra alternativ.

– Alternativ A skulle behålla kontrollen av efterlevnaden främst inom CPC-nätverket genom att göra det möjligt för nätverket att delegera både utredning och sanktioner till en myndighet från fall till fall, samtidigt som det också skulle göra det möjligt för myndigheterna för konsumentskyddssamarbete att gruppera liknande överträdelser och näringsidkare inom en enda samordnad åtgärd. Dessutom omfattar detta alternativ de övergripande åtgärder som klargör tillämpningen av förordningen om konsumentskyddssamarbete på näringsidkare från tredjeländer, utvidgar dess materiella tillämpningsområde till relevanta bestämmelser i förordning (EU) nr 260/2012 (Sepa-förordningen)([18]) och stärker kapaciteten för e-verkställighet hos myndigheterna för konsumentskyddssamarbete.

– Alternativ B skulle också bygga på delegering av utredningar till en nationell myndighet, men det skulle skilja sig från alternativ A genom att påföljder skulle åläggas av CPC-nätverket självt efter att ha beviljats status som juridisk person. Det skulle också göra det möjligt att gruppera liknande överträdelser och inkludera samma övergripande åtgärder för näringsidkare i tredjeländer, Sepa och e-verkställighet.

– Alternativ C skulle ge kommissionen befogenhet att utreda och bestraffa vissa EU-omfattande överträdelser och samtidigt ge myndigheterna befogenhet att gruppera liknande överträdelser och näringsidkare i en samordnad åtgärd. Detta alternativ skulle således skapa en verkställighetsmekanism på EU-nivå för tydligt definierade, storskaliga ärenden, samtidigt som ramen för konsumentskyddssamarbete bevaras för

16 https://commission.europa.eu/get-involved/events/european-consumer-summit-2025-better-future-consumers-and-competitiveness-2025-05-20_sv.

17 https://commission.europa.eu/get-involved/events/implementation-dialogue-cross-border-enforcement-cooperation-area-consumer-law-commissioner-michael-2026-05-06_sv.

18 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 av den 14 mars 2012 om antagande av tekniska och affärsmässiga krav för betalningar och autogireringar i euro och om ändring av förordning (EG) nr 924/2009 (EUT L 94, 30.3.2012, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/260/oj).

andra situationer. Den innehåller också samma övergripande åtgärder för näringsidkare från tredjeländer, Sepa-förordningen och e-verkställighet.

– Alternativ D skulle inrätta ett nytt tillsynsorgan för konsumenter i EU för att utreda utbredda överträdelser, med sanktionsbefogenheter som sköts av kommissionen.

I konsekvensbedömningen drogs slutsatsen att alternativ C är det rekommenderade alternativet, eftersom det bäst skulle nå insatsens mål genom att inrätta en proportionerlig och framtidssäkrad tillsynsram som är bättre lämpad att hantera framväxande utmaningar på de snabbt föränderliga digitala konsumentmarknaderna. Dess bedömning mot kriterierna ändamålsenlighet ([19]), effektivitet, samstämmighet och proportionalitet, tillsammans med en bedömning av dess effekter på de ekonomiska, sociala och grundläggande rättigheterna, visade att detta alternativ mest effektivt skulle stärka verkställigheten av unionens konsumentlagstiftning i gränsöverskridande situationer.

Alternativ C skulle bidra till en väl fungerande inre marknad genom att förbättra verkställigheten i fråga om utbredda överträdelser som påverkar flera medlemsstater och förtydliga tillämpningen av förordningen om konsumentskyddssamarbete på näringsidkare som är etablerade utanför EU. Genom att införa centraliserade utrednings- och tillsynsbefogenheter för kommissionen för att hantera tydligt definierade EU-omfattande överträdelser av konsumentlagstiftningen, inbegripet passagerares rättigheter, och genom att vid behov ge kommissionen befogenhet att bestraffa näringsidkare som är ansvariga för de allvarligaste gränsöverskridande överträdelserna, förväntas det rekommenderade alternativet ha en positiv inverkan på konkurrenskraften och innovationen på hela den inre marknaden, särskilt för företag som följer reglerna och som bedriver gränsöverskridande verksamhet.

Det rekommenderade alternativet medför ingen ny administrativ börda för företag som följer reglerna. I stället kommer företag som följer reglerna att gynnas av mer lika villkor som främjar konkurrens och ekonomisk tillväxt genom ett ökat konsumentskydd i EU. För myndigheterna förväntas det rekommenderade alternativet minska de kostnader som är kopplade till ineffektivitet och dubbelarbete i den nuvarande samarbetsramen. Medlemsstaterna skulle ådra sig kostnader för att stödja kommissionens utredningar, men de övergripande effektivitetsvinsterna förväntas uppväga dessa bördor genom en minskning av de resurser som anslås till CPC-nätverket och mer rationaliserade förfaranden. Samtidigt skulle en förstärkt tillsyn också höja nivån på konsumentskyddet([20]).

• **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Förslaget till översyn av förordning 2017/2394 syftar till att göra den befintliga gränsöverskridande ramen för tillsyn av konsumentskydd mer ändamålsenlig och effektiv. Initiativet är förenligt med målet att förenkla och rationalisera tillämpningen av unionsrätten

[19] I effektivitetspoängen bedömdes varje åtgärds resultat när det gäller att nå dess mål, med beaktande av relevanta effekter såsom miljöeffekter. I detta avseende är det relevant att tillägga att förordningen om konsumentskyddssamarbete är en processuell åtgärd för konsumenttillsyn som inte i sig orsakar miljöskada, vilket är skälet till att den anses upprätthålla principen om att inte orsaka betydande skada, samtidigt som den bidrar till att förhindra metoder som skulle kunna undergräva miljömålen (t.ex. vilseledande miljömetoder såsom grönmålning eller vilseledande hållbarhetspåståenden). Samtidigt förväntas inte förordningen om konsumentskyddssamarbete, inbegripet budgetförslaget, påverka EU:s klimatmål.

[20] I detta avseende främjar det rekommenderade alternativet mål 12 för hållbar utveckling (säkerställa hållbara konsumtions- och produktionsmönster) genom att bidra till att säkerställa att konsumenterna får korrekt information och skyddas bättre mot vilseledande påståenden, farliga produkter och bedrägliga näringsidkare. Det skulle också uppmuntra företag att införa hållbara metoder och integrera hållbarhetsinformation i sin rapporteringscykel, i linje med konsumentlagstiftningen, för att undvika marknadpraxis i form av ”grönmålning”.

på områden där fragmenterad nationell verkställighet skapar onödiga administrativa bördor och minskar effektiviteten. I synnerhet kan gränsöverskridande verkställighet enligt förordning 2017/2394 leda till flera parallella nationella förfaranden och komplexa samordnade åtgärder i fall av utbredda överträdelser som påverkar flera eller de flesta medlemsstater. Den föreslagna översynen skulle åtgärda denna ineffektivitet genom att effektivisera samarbetsförfarandena inom CPC-nätverket och genom att möjliggöra en mer centraliserad hantering av de viktigaste EU-omfattande ärendena på kommissionsnivå, och därigenom minska dubbelarbetet för nationella myndigheter, förkorta förfarandena och förbättra tillsynssystemets övergripande funktion.

Enligt konsekvensbedömningen skulle översynen medföra en ytterligare årlig kostnad för unionen på 3,15 miljoner euro för kommissionens utredningar och befogenheter att ålägga sanktioner, samtidigt som den skulle generera årliga besparingar för medlemsstaterna på upp till 1,5 miljoner euro. Konsekvensbedömningen visar också att nackdelarna för konsumenterna skulle kunna minskas med mellan 2,7 miljarder euro och 3,9 miljarder euro under en 10-årsperiod, utöver den minskning av nackdelarna för konsumenterna som uppskattas i grundscenariot. Eftersom förordning 2017/2394 är av processuell karaktär föreskrivs slutligen inte några nya materiella skyldigheter för näringsidkarna vid översynen av förordningen.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget är avsett att bidra till en hög konsumentskyddsnivå, i enlighet med artikel 38 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*), genom att stärka effektiviteten i förordning 2017/2394 och ramen för gränsöverskridande samarbete mellan nationella myndigheter.

Dessutom tar förslaget hänsyn till näringsfriheten enligt artikel 16 i stadgan. En effektivare och mer konsekvent tillämpning förväntas förbättra rättssäkerheten, stärka företagsstyrningen och bidra till att återställa lika villkor för näringsidkare som följer reglerna. En tydligare och mer samordnad strategi för sanktioner kommer att minska fragmenteringen och undvika farhågor kopplade till parallella nationella verkställighetsförfaranden, bland annat när det gäller principen *ne bis in idem*, som återspeglas i artikel 50 i stadgan.

Förslaget tar också hänsyn till rätten till god förvaltning enligt artikel 41 i stadgan. I synnerhet kommer näringsidkare som berörs av verkställighetsförfaranden enligt förordningen om konsumentskyddssamarbete att ha rätt att bli hörda innan åtgärder som påverkar dem antas. Denna rätt kommer att gälla både i samband med samordnade verkställighetsåtgärder som genomförs av de nationella myndigheterna och för utredningar och verkställighetsförfaranden som genomförs direkt av kommissionen.

Alla åtgärder i förslaget är helt förenliga och anpassade till den höga standard för skydd av personuppgifter, integritet vid kommunikation och privatliv som fastställs i EU-lagstiftningen.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Utan att det påverkar resultatet av förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2028–2034 skulle förslagets budgetkonsekvenser kunna täckas av de anslag som planeras i den fleråriga budgetramen 2028–2034 under rubrik 4 – ”Administration” och rubrik 2 – ”Programmet för den inre marknaden och tullen”, i enlighet med vad som anges i finansierings- och digitaliseringsöversikten för rättsakten.

Genomförandet av den föreslagna förordningen om konsumentskyddssamarbete beräknas kräva ett totalt antal anställda som kommer att öka från 19 heltidsekvivalenter från 2028 till 30 heltidsekvivalenter 2034.

De beräknade konsekvenserna och personalstyrkan för 2028 och därefter är preliminära och påverkar inte resultatet av förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2028–2034. De personalresurser som krävs för detta initiativ kommer att täckas av personal från generaldirektoraten som redan har tilldelats förvaltningen av åtgärden och/eller har omfördelats inom generaldirektoraten. Finansieringskällan och omfattningen av unionens finansiella åtagande för perioden efter 2027 är beroende av resultatet av de interinstitutionella förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2028–2034 och ska därefter fastställas genom det årliga budgetförfarandet. Närmare uppgifter finns i den finansierings- och digitaliseringsöversikt för rättsakten som åtföljer detta förslag.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Eftersom förslaget har formen av en förordning krävs inget införlivande och ingen genomförandeplan behövs.

Framstegen mot att nå målen i den föreslagna förordningen kommer att övervakas med hjälp av en rad centrala indikatorer som ingår i konsekvensbedömningsrapporten. I enlighet med artikel 71 i förslaget till förordning kommer kommissionen också att bedöma tillämpningen av förordningen i en rapport som ska läggas fram för Europaparlamentet och rådet.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Kapitel I – Inledande bestämmelser och behörighet

I kapitel I fastställs förordningens tillämpningsområde och de viktigaste termer som används i den. Jämfört med förordning 2017/2394 klargörs i den föreslagna förordningen att kommissionen tilldelas utrednings- och tillsynsbefogenheter i fråga om vissa överträdelser som har, eller riskerar att ha, en betydande inverkan på den inre marknadens funktion (artikel 1) och att den föreslagna förordningen är tillämplig på överträdelser som begås av näringsidkare oavsett var de är etablerade (artikel 2).

Kapitel II – Utredning och verkställighet som utförs av medlemsstaternas behöriga myndigheter

I kapitel II avsnitt 1 fastställs de minimibefogenheter som de behöriga myndigheterna behöver för att samarbeta och kontrollera efterlevnaden av unionens konsumentregelverk i ett gränsöverskridande sammanhang. Jämfört med förordning 2017/2394 har ytterligare minimibefogenheter lagts till och medlemsstaternas myndigheters användning av digitala verktyg i sina utredningar klargörs också (artikel 9).

Avsnitt 2 i detta kapitel omfattar ”mekanismen för ömsesidigt bistånd”. I förslaget till förordning klargörs vilken information som ska ingå i begäran om ömsesidigt bistånd (artikel 13). Där fastställs en kortare tidsfrist för svar på begäranden om verkställighet och klargörs att tidsfrister för begäranden om ömsesidigt bistånd endast bör förlängas när det är motiverat av objektiva skäl (artiklarna 11, 12 och 13). Det stärker rollen för interimistiska åtgärder som kan tillämpas av behöriga myndigheter (artikel 12).

Avsnitt 3 i kapitel II omfattar samordnade utrednings- och verkställighetsmekanismer för utbredda överträdelser och utbredda överträdelser med en unionsdimension.

Den föreslagna förordningen effektiviserar förfarandet för en samordnad åtgärd genom att formalisera vissa steg i förfarandet och införa särskilda tidsfrister. Den innehåller tidsfrister för ”bästa strävan” för de viktigaste stegen i förfarandet. En samordnad insats bör automatiskt

avslutas om ingen gemensam ståndpunkt antas inom 12 månader från det att den inleddes. En tidsfrist införs också för näringsidkarens förslag till åtaganden (artikel 21).

I förslaget till förordning fastställs att de behöriga myndigheterna ska utse en av dem till behörig myndighet med ansvar för åläggande av sanktioner (artikel 23). Om myndigheterna misslyckas med att utse en myndighet som ansvarar för åläggandet av sanktioner upp till 60 dagar efter det att den gemensamma ståndpunkten har meddelats näringsidkaren bör den samordnade åtgärden anses vara avslutad (artikel 23). I den föreslagna förordningen föreskrivs en stödmekanism för indrivning av böter (artiklarna 24, 25 och 26).

Kapitel III – Utredning och verkställighet som utförs av kommissionen

Genom den föreslagna förordningen införs ett nytt kapitel III som fastställer direkta utrednings- och verkställighetsbefogenheter för kommissionen för att hantera specifika storskaliga fall som kräver en snabb och effektiv insats. Kommissionen kommer att kunna inleda förfaranden i samband med överträdelser av vissa förordningar som berör minst två tredjedelar av medlemsstaterna, som tillsammans står för minst två tredjedelar av unionens befolkning, och om den näringsidkare som är ansvarig för överträdelsen inte räknas som ett litet eller medelstort företag (artiklarna 31 och 32). Dessa befogenheter för kommissionen skulle bygga på ett system med delad behörighet, vilket innebär att de nationella myndigheterna skulle förbli behöriga om kommissionen beslutar att inte inleda ett förfarande. De centrala kontaktpunkterna och kommissionen bör ha ett nära samarbete och informera varandra om pågående utredningar och verkställighetsåtgärder (artikel 33).

För att kunna utföra sina uppgifter enligt den föreslagna förordningen har kommissionen följande utrednings- och verkställighetsbefogenheter: i) att kräva att näringsidkare eller varje fysisk eller juridisk person som rimligen kan förväntas inneha information som är relevant för kommissionens undersökning tillhandahåller sådan information, bevisning och uppgifter, oavsett i vilken form eller på vilket medium de lagras (artikel 34), ii) att höra varje fysisk eller juridisk person som kan ha tillgång till information som är användbar för utredningen och protokollföra uttalanden som gjorts med hjälp av tekniska hjälpmedel (artikel 35), iii) att köpa varor eller tjänster som testinköp (artikel 36), iv) att göra inspektioner på plats hos en näringsidkare eller näringsidkare som berörs av överträdelsen eller hos varje fysisk eller juridisk person som rimligen kan förväntas förfoga över information som är relevant för den misstänkta överträdelsen (artikel 37). vi) att använda digitala verktyg, inbegripet möjligheten att kräva att näringsidkaren möjliggör effektiv användning om näringsidkaren förhindrar, hindrar eller på annat sätt hindrar detta (artikel 38).

Den föreslagna förordningen ger också kommissionen nödvändiga verkställighetsbefogenheter. Den kan godta åtaganden, inbegripet korrigerande åtaganden, som näringsidkaren erbjuder och göra dem bindande genom ett beslut (artikel 41). Kommissionen kan införa interimistiska åtgärder (artikel 40) och kan uppmana de berörda behöriga myndigheterna att utöva sin befogenhet att begränsa åtkomsten till onlinegränssnitt, såsom den berörda näringsidkarens webbplatser och applikationer (artikel 39).

Kommissionen kan anta beslut om bristande efterlevnad (artikel 42) samt ålägga böter (artikel 43) och viten (artikel 44) för överträdelser av den föreslagna förordningen samt för förfarandemässiga överträdelser (artikel 42). I den föreslagna förordningen fastställs också en preskriptionstid för åläggande av sanktioner (artikel 46) och för deras verkställighet (artikel 47).

I förslaget till förordning fastställs dessutom rättssäkerhetsgarantier för näringsidkare i förfaranden vid kommissionen, särskilt rätten att bli hörd och rätten till tillgång till handlingar i ärendet (artikel 48).

Det innehåller också en bestämmelse för att säkerställa en enhetlig tillämpning av unionens konsumentskyddslagstiftning (artikel 52). För att förbättra konsumenternas möjligheter att få ersättning innehåller den föreslagna förordningen slutligen en bestämmelse om effekterna av kommissionens beslut (artikel 53).

Kapitel IV – Övergripande åtgärder

Kapitel IV omfattar annan verksamhet som rör utredningar och verkställighet. I förslaget till förordning understryks vikten av att utfärda varningar i tid (artikel 54). De enheter som utfärdar externa varningar får en kanal för att ta upp sina farhågor och ta emot uppföljningsinformation (artikel 55).

I förslaget klargörs att kommissionen får utföra kontroller av efterlevnaden av EU:s konsumentlagstiftning (samordnade tillsynsåtgärder) och att kommissionen normalt bör samordna de samordnade tillsynsåtgärder som utförs av de behöriga myndigheterna i CPC-nätverket (artikel 57).

Dessutom införs en skyldighet för näringsidkare som inte är etablerade i någon medlemsstat men som riktar sin affärsverksamhet till konsumenter i unionen att utse en rättslig företrädare i unionen (artikel 59). I artikel 62 fastställs möjligheten för myndigheter från olika rättsområden och kommissionen att samarbeta och samordna sina tillsynsåtgärder.

Kapitel V – Gemensamma arrangemang

Jämfört med förordning 2017/2394 ändrar den föreslagna förordningen bestämmelserna om tystnadsplikt och affärshemligheter för kommissionens direkta utrednings- och verkställighetsbefogenheter (artikel 64).

Kapitel VI – Slutbestämmelser

Den föreslagna förordningen ålägger kommissionen en rapporteringsskyldighet när det gäller tillämpningen av förordningen (artikel 71). För att säkerställa att kommissionen kan verkställa bestämmelserna i de förordningar som förtecknas i artikel 32.1 föreskrivs riktade ändringar av dessa förordningar i artiklarna 73–79 för att klargöra att dessa akter eller vissa bestämmelser i dem också kommer att verkställas av kommissionen.

Bilaga

I bilagan, som innehåller en förteckning över lagar som skyddar konsumenternas intressen, fastställs tillämpningsområdet för den föreslagna förordningen i *materiellt hänseende (ratione materiae)*. Jämfört med förordning 2017/2394 ändras bilagan för att inkludera de relevanta bestämmelserna i den kommande förordningen om god affärssed i den digitala miljön, förordning (EG) nr 1008/2008([21]) och Sepa-förordningen.

[21] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 av den 24 september 2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen (EUT L 293, 31.10.2008, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/1008/oj).

2026/0358 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om samarbete mellan nationella myndigheter och kommissionen vid tillsynen av konsumentskyddslagstiftningen i unionen, om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 och förordningarna (EG) nr 261/2004, (EG) nr 1107/2006, (EG) nr 1008/2008, (EU) nr 1177/2010, (EU) nr 181/2011, (EU) nr 1024/2012, (EU) 2018/302 och (EU) 2021/782 och om upphävande av förordning (EU) 2017/2394

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2394 ([22]) föreskriver harmoniserade regler och förfaranden som underlättar samarbetet mellan de nationella myndigheter som har gränsöverskridande tillsynsansvar för konsumentskyddslagstiftningen. Kommissionen har bedömt tillämpningen av förordningen i en rapport ([23]) till Europaparlamentet och rådet.

(2) Den ineffektiva tillsynen vid gränsöverskridande överträdelser av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen, bland annat överträdelser i den digitala miljön, har skapat möjligheter för näringsidkare att kringgå tillsyn genom att flytta inom unionen. Den har även lett till en snedvridning av konkurrensen för laglydiga näringsidkare som är verksamma inom det egna landet eller i flera länder, online eller offline, vilket har varit till direkt skada för konsumenterna och undergrävt deras förtroende för gränsöverskridande transaktioner och för den inre marknaden.

---

[22] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2394 av den 12 december 2017 om samarbete mellan de nationella myndigheter som har tillsynsansvar för konsumentskyddslagstiftningen och om upphävande av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 345, 27.12.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2394/oj).

[23] Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2394 om samarbete mellan de nationella myndigheter som har tillsynsansvar för konsumentskyddslagstiftningen (COM(2024) 311 final, 25.7.2024, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/HTML/?uri=CELEX:52024DC0311).

(3) Sedan förordning (EU) 2017/2394 antogs har e-handelssektorns fortsatta utvidgning och den tilltagande digitaliseringen inneburit att konsumenter ställts inför nya och föränderliga risker och att tillsynsmyndigheter ställts inför nya utmaningar, som inte längre kan hanteras på ett tillfredsställande sätt enbart med hjälp av behöriga nationella myndigheters samordnade åtgärder. För att ytterligare stärka den tillsynsram som inrättats genom förordning (EU) 2017/2394 och säkerställa ett effektivt skydd av konsumenters och passagerares rättigheter, samtidigt som rättvis konkurrens upprätthålls på den inre marknaden, är det nödvändigt att ge kommissionen befogenhet att i vissa fall utreda överträdelser och utöva tillsyn av efterlevnaden av bestämmelserna i konsumentskyddslagstiftningen direkt på unionsnivå. Det är nödvändigt att införa tidsbegränsningar för centrala förfarandesteg och särskilda regler för åläggande och indrivning av böter i gränsöverskridande situationer, så att den mekanism för samordnad insats mot utbredda överträdelser och utbredda överträdelser med en unionsdimension som anges i den förordningen blir effektivare och får en mer avskräckande verkan.

(4) Genom förordning (EU) 2017/2394 inrättades ett nätverk av behöriga nationella myndigheter som har tillsynsansvar för konsumentskyddslagstiftningen i hela unionen (*behöriga myndigheter*). Det är nödvändigt att skapa en effektiv samordning mellan behöriga myndigheter som deltar i nätverket, liksom mellan andra myndigheter på medlemsstatsnivå. Den centrala kontaktpunktens samordnande roll bör anförtros en myndighet i respektive medlemsstat, som bör ha tillräckliga befogenheter och nödvändiga resurser för att kunna ta på sig denna nyckelroll. Det är också ytterst viktigt att säkerställa att de centrala kontaktpunkterna, behöriga myndigheter, andra myndigheter och, i tillämpliga fall, utsedda organ och kommissionen samarbetar nära, så att denna förordning tillämpas på ett effektivt och enhetligt sätt i hela unionen.

(5) Det är viktigt att konsumenterna också skyddas mot vissa överträdelser som upphört, men vars skadliga effekter kan komma att fortsätta. Behöriga myndigheter bör ha nödvändiga minimibefogenheter att utreda tidigare överträdelser och besluta om sanktioner för dessa eller utfärda framtida förbud mot dem, i syfte att förhindra att de upprepas, och därigenom säkerställa en hög konsumentskyddsnivå. Erfarenheterna från tillämpningen av förordning (EU) 2017/2394 har visat på svårigheter när det gäller tillsyn i förhållande till näringsidkare som är etablerade utanför unionen och som riktar sig till konsumenter i EU. För att kunna stärka tillsynen gentemot dessa näringsidkare och ge ett svar på eventuella frågor rörande förordningens tillämpningsområde, är det nödvändigt att klargöra att den är tillämplig på näringsidkares överträdelser av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen, oavsett var näringsidkarna är etablerade.

(6) Behöriga myndigheter bör ha en minimiuppsättning av utrednings- och tillsynsbefogenheter för att kunna tillämpa denna förordning, samarbeta med varandra på ett snabbare och effektivare sätt och avskräcka näringsidkare från att begå överträdelser som omfattas av denna förordning. Dessa befogenheter bör vara tillräckligt omfattande för att svårigheterna med att utöva effektiv tillsyn över e-handel och den digitala miljön ska gå att hantera, och bör inbegripa en möjlighet för behöriga myndigheter att genomföra teknikstödda utredningar i syfte att utöva tillsyn av efterlevnaden av konsumentskyddslagstiftningen. Denna minimiuppsättning av utrednings- och tillsynsbefogenheter bör också hindra näringsidkare som inte respekterar lagstiftningen från att utnyttja luckor i tillsynssystemet genom att flytta till medlemsstater vars behöriga myndigheter inte är rustade att hantera olagliga metoder, och säkerställa att nödvändig information och nödvändiga bevis kan utbytas effektivt

mellan behöriga myndigheter så att en likvärdig nivå av effektiv tillsyn uppnås i alla medlemsstater.

(7) Varje medlemsstat bör säkerställa att alla behöriga myndigheter inom dess jurisdiktion har alla de befogenheter som krävs för att säkerställa att denna förordning tillämpas korrekt. Medlemsstaterna bör emellertid ha möjlighet att besluta att inte överlåta alla befogenheter till varje behörig myndighet, förutsatt att var och en av dessa befogenheter, om så är nödvändigt, kan utövas effektivt när det gäller alla överträdelser som omfattas av denna förordning. Medlemsstaterna bör även kunna överlåta vissa uppgifter till utsedda organ eller ge behöriga myndigheter befogenhet att samråda med konsumentorganisationer, näringsidkarorganisationer, utsedda organ och andra berörda personer om hur ändamålsenliga de åtaganden som föreslås av en näringsidkare är när det gäller att få en överträdelse som omfattas av denna förordning att upphöra. Medlemsstaterna bör dock inte vara skyldiga att involvera utsedda organ i tillämpningen av denna förordning eller sörja för samråd med konsumentorganisationer, näringsidkarorganisationer, utsedda organ och andra berörda personer om hur ändamålsenliga de föreslagna åtagandena är när det gäller att få en överträdelse som omfattas av denna förordning att upphöra.

(8) Marknadernas utveckling ställer tillsynen av konsumentlagstiftningen inför nya utmaningar, som kan hanteras mer effektivt med hjälp av digitala verktyg. Sådana verktyg, inbegripet virtuella skrivbord, webbinsamling, dataanalys, bevissäkring samt underrättelser om företag och webbdomäner, kan vara av avgörande betydelse för möjligheten att upptäcka och hantera överträdelser av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen. Behöriga myndigheter bör därför ha möjlighet att använda digitala verktyg när de utför de uppgifter som de anförtros enligt denna förordning. Om en näringsidkare förhindrar, obstruerar eller på annat sätt försvårar användningen av sådana digitala verktyg bör de behöriga myndigheterna ha befogenhet att kräva att näringsidkaren möjliggör en effektiv användning av dem.

(9) Behöriga myndigheter bör ha tillgång till all information som har samband med föremålet för en utredning eller samordnade tillsynsåtgärder (*sweeps*) på en konsumentmarknad, i syfte att fastställa om en överträdelse av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen har ägt rum eller äger rum, och särskilt för att identifiera den ansvariga näringsidkaren, oavsett vem som innehar ifrågavarande handlingar, data eller information och oavsett form eller format, lagringsmedium eller lagringsplats. Behöriga myndigheter bör ha möjlighet att direkt begära att tredje parter i den digitala värdekedjan tillhandahåller information i enlighet med kapitel II i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 ([24]) och i enlighet med lagstiftningen om skydd av personuppgifter.

(10) Behöriga myndigheter bör ha möjlighet att begära att en myndighet, ett offentligt organ eller en offentlig enhet i deras respektive medlemsstat eller en fysisk eller juridisk person, inbegripet till exempel betaltjänstleverantörer, internetleverantörer, teleoperatörer, domänregister och domänregistratorer samt värdtjänstleverantörer, tillhandahåller relevant information för att det ska kunna fastställas huruvida en överträdelse som omfattas av denna förordning har ägt rum eller äger rum.

[24] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster) (EUT L 277, 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

(11) Behöriga myndigheter bör kunna utföra nödvändiga inspektioner på plats och bör ha befogenhet att beträda lokaler, mark och transportmedel som den näringsidkare som berörs av inspektionen använder inom ramen för den egna närings- eller yrkesverksamheten.

(12) Behöriga myndigheter bör kunna begära att en företrädare för eller en medarbetare hos den näringsidkare som berörs av inspektionen redogör för sakförhållanden eller lämnar information, data eller handlingar som har samband med föremålet för inspektionen, och bör kunna protokollföra företrädarnas eller medarbetarnas svar.

(13) Behöriga myndigheter bör kunna kontrollera efterlevnaden av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen och inhämta bevis för överträdelser som omfattas av denna förordning, däribland överträdelser som äger rum under eller efter inköp av varor eller tjänster. Behöriga myndigheter bör därför ha befogenhet att köpa in varor eller tjänster genom testinköp, om nödvändigt, under dold identitet, för att upptäcka överträdelser som omfattas av denna förordning samt att inhämta bevis. Denna befogenhet bör även inbegripa befogenheten att inspektera, observera, undersöka, demontera eller testa en produkt eller tjänst som har köpts in av den behöriga myndigheten för dessa ändamål. Befogenheten att köpa in varor eller tjänster genom testinköp kan inbegripa behöriga myndigheters befogenhet att säkerställa återbetalningar, förutsatt att dessa inte är oproportionella och även i övrigt är förenliga med unionsrätten och nationell rätt.

(14) Särskilt i den digitala miljön bör de behöriga myndigheterna snabbt och effektivt kunna stoppa överträdelser som omfattas av denna förordning, i synnerhet om näringsidkaren döljer sin identitet eller flyttar inom unionen eller till ett tredjeland för att undgå tillsyn. I fall där det finns en risk för allvarlig skada för konsumenters kollektiva intressen bör de behöriga myndigheterna kunna vidta interimistiska åtgärder i enlighet med nationell rätt, bland annat avlägsna innehåll från ett onlinegränssnitt och beordra att en varning tydligt visas för konsumenter när de använder ett onlinegränssnitt. Interimistiska åtgärder bör inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet. Dessutom bör de behöriga myndigheterna ha befogenhet att beordra att en varning tydligt visas för konsumenter när de använder ett onlinegränssnitt eller beordra att digitalt innehåll tas bort eller ändras om det saknas andra verkningsfulla sätt att få en olaglig verksamhet att upphöra. Sådana åtgärder bör inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet att stoppa eller förbjuda den överträdelse som omfattas av denna förordning, och bör inte ge upphov till allmänna övervaknings- och undersökningsskyldigheter i de fall då förordning (EU) 2022/2065 är tillämplig. Om behöriga myndigheter begär att tredje parter ska utfärda en tydlig varning till konsumenter eller ta bort eller ändra digitalt innehåll, bör de i tillämpliga fall också respektera kraven för förelägganden om att agera mot olagligt innehåll enligt förordning (EU) 2022/2065. Åtaganden som näringsidkare erbjuder för att anpassa sina metoder till unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen kan vara ett effektivt verktyg för att uppnå regelefterlevnad och minimera utdragna förfaranden. Behöriga myndigheter bör därför ha möjlighet att godta de åtaganden som näringsidkare gör och som innefattar de steg och åtgärder som dessa måste vidta med avseende på en överträdelse, i synnerhet när det gäller att få överträdelsen att upphöra. För att säkerställa att åtagandena fullgörs och göra det möjligt för behöriga myndigheter att vid behov vidta lämpliga tillsynsåtgärder om de inte fullgörs, bör behöriga myndigheter ha möjlighet att göra åtaganden bindande för den eller de näringsidkare som berörs av ett beslut eller att vidta andra lämpliga åtgärder i enlighet med sin nationella rätt.

(15) Sanktioner för överträdelser av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen utgör en viktig del av tillsynssystemet, eftersom de har en direkt inverkan på i vilken utsträckning offentlig tillsyn fungerar avskräckande. Eftersom nationella sanktionsordningar inte alltid innebär att hänsyn tas till den gränsöverskridande dimensionen av en överträdelse, bör behöriga myndigheter som en del av sina minimibefogenheter ha möjlighet att införa sanktioner för överträdelser som omfattas av denna förordning. Utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2161 ([25]) och unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen, bör medlemsstaterna inte vara skyldiga att inrätta en ny sanktionsordning för överträdelser som omfattas av denna förordning. De bör i stället kräva att behöriga myndigheter tillämpar den gällande ordningen för motsvarande nationella överträdelse, när så är möjligt med hänsyn till den berörda överträdelsens faktiska omfattning och räckvidd. För att begränsa näringsidkarnas möjlighet att kringgå proportionella, avskräckande och effektiva sanktioner för överträdelser som omfattas av denna förordning genom att anpassa sin verksamhet, inbegripet genom att flytta inom unionen eller på annat sätt strukturera sin affärsverksamhet, bör medlemsstaterna, när de i sin nationella lagstiftning fastställer regler om sanktioner för överträdelser som omfattas av denna förordning, i största möjliga utsträckning beakta de bötesbelopp som införs genom direktiv (EU) 2019/2161 och de bötesbelopp som är tillämpliga på överträdelser som utreds av kommissionen i enlighet med denna förordning.

(16) För att säkerställa att näringsidkare inte får en konkurrensfördel genom överträdelser av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen, och för att stärka konsumenternas förtroende för den inre marknaden och tillsynen av deras rättigheter, bör konsumenterna ha rätt till gottgörelse för skada som orsakats av överträdelser som omfattas av denna förordning. Behöriga myndigheter bör ha befogenhet att från näringsidkaren, på näringsidkarens initiativ, ta emot ytterligare kompensatoriska åtaganden till förmån för konsumenter som drabbats av den påstådda överträdelsen av lagstiftning som omfattas av denna förordning. Behöriga myndigheter bör kunna utverka åtaganden från näringsidkaren om att erbjuda de konsumenter som har drabbats av en överträdelse som omfattas av denna förordning lämpliga kompensatoriska åtgärder. Detta bör bidra till undanröjandet av de negativa effekterna av en gränsöverskridande överträdelse för konsumenterna. Lämpliga kompensatoriska åtgärder kan bland annat omfatta reparationer, utbyte, prisavdrag, uppsägning av avtal eller återbetalning motsvarande det pris som betalats för varan eller tjänsten, beroende på vad som är lämpligt, för att mildra de negativa följderna av en överträdelse som omfattas av denna förordning för den berörda konsumenten, i enlighet med kraven i unionsrätten. Detta bör inte påverka konsumentens rätt att på lämpligt sätt söka gottgörelse.

(17) För att konsumenter inte ska drabbas av de negativa effekterna av överträdelser som omfattas av denna förordning är det viktigt att offentlig och privat tillsyn kan komplettera varandra på ett effektivt sätt. I tillämpliga fall bör därför behöriga myndigheter på lämpligt sätt informera allmänheten och konsumenter som gör gällande att de har lidit skada till följd av en överträdelse som omfattas av denna

[25] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2161 av den 27 november 2019 om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/6/EG, 2005/29/EG och 2011/83/EU vad gäller bättre upprätthållande och modernisering av unionens konsumentskyddsregler (EUT L 328, 18.12.2019, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2161/oj).

förordning om hur man ansöker om kompensation enligt nationell rätt. Behöriga myndigheter bör också ha befogenhet att göra kompensatoriska åtaganden bindande för den eller de berörda näringsidkarna för att säkerställa att konsumenterna får gottgörelse. Det faktum att kompensatoriska åtaganden görs bindande genom ett beslut eller åtgärder med liknande verkan bör ge behöriga myndigheter möjlighet att vid behov vidta tillsynsåtgärder om dessa kompensatoriska åtaganden inte fullgörs.

(18) Genomförandet och utövandet av befogenheter vid tillämpning av denna förordning bör vara proportionella och lämpliga i förhållande till arten och den övergripande faktiska eller potentiella skada som orsakats av överträdelsen av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen. Behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till samtliga fakta och omständigheter i fallet och bör välja de lämpligaste åtgärder som krävs för att komma till rätta med en överträdelse som omfattas av denna förordning. Åtgärderna bör vara proportionella, avskräckande och effektiva.

(19) Genomförandet och utövandet av befogenheter vid tillämpning av denna förordning bör också överensstämma med annan unionsrätt och nationell rätt, i synnerhet tillämpliga rättssäkerhetsgarantier och de grundläggande rättigheter som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Det bör stå medlemsstaterna fritt att i nationell rätt, i enlighet med unionsrätten, fastställa villkor och begränsningar för befogenheternas utövande. Om det till exempel enligt nationell rätt krävs förhandsgodkännande från den rättsliga myndigheten i den berörda medlemsstaten för att beträda fysiska och juridiska personers lokaler, bör befogenheten att beträda sådana lokaler utnyttjas först när förhandsgodkännande har erhållits.

(20) Medlemsstaterna bör kunna välja om de behöriga myndigheterna, vid tillämpningen av denna förordning, ska utöva befogenheterna direkt inom ramen för sin egen myndighetsutövning, med bistånd av andra behöriga myndigheter eller andra myndigheter, genom att ge uppdrag åt utsedda organ eller genom ansökan till behöriga domstolar. Medlemsstaterna bör säkerställa att dessa befogenheter utövas ändamålsenligt och i rätt tid.

(21) Medlemsstaterna bör säkerställa att deras behöriga myndigheter kan agera på begäran om ömsesidigt bistånd, även när en överträdelse av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen inte påverkar konsumenter som är bosatta på deras territorium. Även om den anmodade myndigheten bör ha rätt att avgöra vilken åtgärd som är lämpligast för att erhålla den begärda informationen eller för att få överträdelsen att upphöra eller förbjudas, bör den i samtliga fall välja den åtgärd som sannolikt är lämpligast och effektivast. När den anmodade myndigheten ska fastställa vilken åtgärd som är lämpligast och effektivast bör den ta vederbörlig hänsyn till omständigheterna i fallet, inbegripet överträdelsens art, allvarlighetsgrad och varaktighet, eventuella tidigare överträdelser i de berörda medlemsstaterna eller, om sådan information finns tillgänglig, i någon annan medlemsstat. Om det är nödvändigt för att förhindra allvarlig skada för konsumenterna bör den behöriga myndigheten överväga att vidta interimistiska åtgärder.

(22) När de behöriga myndigheterna svarar på begäranden via mekanismen för ömsesidigt bistånd bör de, när så är lämpligt, också utnyttja andra befogenheter eller åtgärder som de tilldelats på nationell nivå, inbegripet att väcka åtal eller föra ärendet vidare till åtal. Det är av största vikt att domstolar och andra myndigheter, särskilt de som medverkar i straffrättsliga förfaranden, har de resurser och befogenheter som krävs för att samarbeta med de behöriga myndigheterna ändamålsenligt och i rätt tid.

(23) Mekanismen för ömsesidigt bistånd bör bli mer ändamålsenlig och effektiv. När den ansökande myndigheten gör en begäran om information bör den klart och otvetydigt ange vilken information, eller typ av information, som krävs för att fastställa förekomsten av en överträdelse och se till att den upphör. När den ansökande myndigheten gör en begäran om tillsyn bör den, förutom att ge information om överträdelsen och näringsidkarens identitet, särskilt ange klara och otvetydiga rättsliga skäl till att tillsynsåtgärder är nödvändiga. Behöriga myndigheter bör besvara begäranden om ömsesidigt bistånd, tillhandahålla den begärda informationen och anta tillsynsåtgärder inom rimliga tidsfrister. Dessa tidsfrister bör endast förlängas om detta är motiverat med hänsyn till de särskilda omständigheterna i ärendet, till exempel om det är svårt att få fram information på grund av ärendets komplexitet eller om det är exceptionellt komplicerat att anta tillsynsåtgärder. Den behöriga myndighetens skyldigheter inom mekanismen för ömsesidigt bistånd bör förbli oförändrade, såvida det inte är sannolikt att man genom tillsynsinsatser och administrativa beslut som fattas på nationell nivå utanför mekanismen för det ömsesidiga biståndet skulle säkerställa att överträdelsen inom unionen av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen snabbt och effektivt upphör eller förbjuds. Administrativa beslut bör i detta avseende förstås som beslut som ger verkan åt de åtgärder som vidtas för att se till att överträdelsen inom unionen av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen upphör eller förbjuds.

(24) Denna förordning bör föreskriva harmoniserade regler som fastställer förfaranden för samordning av utrednings- och tillsynsåtgärder rörande utbredda överträdelser och utbredda överträdelser med en unionsdimension. Samordnade insatser med avseende på dessa utbredda överträdelser och dessa utbredda överträdelser med en unionsdimension bör säkerställa att de behöriga myndigheterna kan välja det lämpligaste och effektivaste verktyget för att förhindra dessa överträdelser och, i förekommande fall, från de ansvariga näringsidkarna ta emot eller söka utverka åtaganden om kompensatoriska åtaganden till förmån för konsumenter.

(25) De berörda behöriga myndigheterna samordnar, som en del av en samordnad insats, sina utrednings- och tillsynsåtgärder i syfte att på ett effektivt sätt komma till rätta med den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension och se till att den upphör eller förbjuds. De behöriga myndigheterna bör utbyta alla nödvändiga bevis och all nödvändig information och ge varandra nödvändigt bistånd. De behöriga myndigheterna bör på ett samordnat sätt vidta nödvändiga tillsynsåtgärder för att se till att dessa överträdelser upphör eller förbjuds.

(26) Varje behörig myndighet bör delta i en samordnad insats i den utsträckning som är tillräcklig i förhållande till omfattningen av de utrednings- och tillsynsåtgärder som en behörig myndighet är skyldig att vidta för att komma till rätta med den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension på ett verkningsfullt sätt. De behöriga myndigheter som berörs av denna överträdelse bör vara skyldiga att endast vidta de nödvändiga utrednings- och tillsynsåtgärder som krävs för att få fram alla nödvändiga bevis och all nödvändig information rörande den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension och för att se till att överträdelsen upphör eller förbjuds. Brist på tillgängliga resurser hos den behöriga myndighet som berörs av denna överträdelse bör dock inte betraktas som ett berättigat skäl att inte delta i en samordnad insats.

(27) Vid skälig misstanke om en utbredd överträdelse eller en utbredd överträdelse med en unionsdimension bör de behöriga myndigheter som berörs av den överträdelsen, efter överenskommelse, inleda en samordnad insats. För att fastställa om en behörig

myndighet berörs av en utbredd överträdelse eller en utbredd överträdelse med en unionsdimension bör den behöriga myndigheten fastställa huruvida det är uppenbart att näringsidkaren avser att erbjuda varor eller tjänster till konsumenter som är bosatta i den myndighetens medlemsstat. För detta ändamål bör alla relevanta aspekter av överträdelsen beaktas, i synnerhet var näringsidkaren är etablerad eller bosatt, var näringsidkarens tillgångar finns, var de konsumenter som har lidit skada av den påstådda överträdelsen finns samt var näringsidkarens försäljningsställen, till exempel butiker och webbplatser, finns. Enbart åtkomsten till näringsidkarens webbplats, till en e-postadress eller andra kontaktuppgifter, eller användningen av ett språk som är i allmänt bruk i den medlemsstat eller det tredjeland där näringsidkaren är etablerad eller bosatt, bör i princip inte vara tillräckligt för att fastställa att näringsidkaren har för avsikt att erbjuda varor eller tjänster till konsumenter som är bosatta i en annan medlemsstat än den medlemsstat eller det tredjeland där näringsidkaren är etablerad eller bosatt. Sådana omständigheter som användningen av ett språk eller en valuta som är i allmänt bruk i den medlemsstat där de konsumenter som potentiellt berörs av den påstådda överträdelsen är bosatta och där de har möjlighet att beställa varor eller tjänster på detta andra språk, eller omnämnandet av kunder eller användare som befinner sig i den medlemsstaten, kan däremot göra att det blir att uppenbart att näringsidkaren avser att erbjuda varor eller tjänster till konsumenter som är bosatta i den medlemsstaten. Behöriga myndigheter och kommissionen bör också beakta varningar, inbegripet externa varningar, som utbyts genom det informationssystem som inrättas enligt denna förordning, konsumentklagomål, inbegripet klagomål som tas emot genom nätverket av europeiska konsumentcentrum, eller annan relevant information.

(28) Kommissionen bör samarbeta närmare med medlemsstaterna för att förhindra att storskaliga överträdelser inträffar. Kommissionen bör därför underrätta berörda behöriga myndigheter om den misstänker att en överträdelse som omfattas av denna förordning har begåtts eller begås. Om kommissionen, till exempel genom att övervaka de varningar som utfärdats av behöriga myndigheter, skäligen misstänker att det förekommer en utbredd överträdelse med en unionsdimension bör den, genom de behöriga myndigheter och centrala kontaktpunkter som berörs av den misstänkta överträdelsen, underrätta medlemsstaterna samt i underrättelsen ange skälen för en eventuell samordnad insats. De berörda behöriga myndigheterna bör genomföra lämpliga utredningar på grundval av de uppgifter som finns tillgängliga för dem eller som de lätt kan få tillgång till. De bör underrätta de övriga behöriga myndigheterna, de centrala kontaktpunkter som berörs av den överträdelsen och kommissionen om resultaten av sina utredningar. Om de berörda behöriga myndigheterna drar slutsatsen att dessa utredningar visar att en överträdelse eventuellt pågår bör de inleda den samordnade insatsen genom att vidta de åtgärder som anges i denna förordning. En samordnad insats som avser en utbredd överträdelse med en unionsdimension bör alltid samordnas av kommissionen. Om det är uppenbart att en medlemsstat berörs av överträdelsen, bör den delta i en samordnad insats för att bidra till att samla in alla nödvändiga bevis och all nödvändig information rörande överträdelsen och för att se till att överträdelsen upphör eller förbjuds. Vad gäller tillsynsåtgärderna bör straffrättsliga och civilrättsliga förfaranden i medlemsstaterna inte påverkas av den samordnade insatsen. Principen ne bis in idem bör respekteras. Om samma näringsidkare upprepar samma handling eller på nytt underlåter att handla, och detta utgör en överträdelse som omfattas av denna förordning som redan har hanterats genom tillsynsförfaranden som har lett till att den överträdelsen upphört eller

förbjudits, bör detta dock betraktas som en ny överträdelse, och de behöriga myndigheterna bör ta itu med den.

(29) De berörda behöriga myndigheterna bör vidta nödvändiga utredningsåtgärder för att fastställa uppgifter om den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension, i synnerhet näringsidkarens identitet, näringsidkarens handlande eller underlåtenhet samt följderna av överträdelsen. Skyldigheten att underrätta den berörda näringsidkaren om inledandet av en samordnad åtgärd bör inte hindra dessa behöriga myndigheter från att använda sina utredningsbefogenheter, inbegripet befogenheten att utföra inspektioner, före en sådan underrättelse. De behöriga myndigheterna bör vidta tillsynsåtgärder grundade på resultatet av utredningen. När så är lämpligt bör resultatet av utredningen och bedömningen av den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension anges i en gemensam ståndpunkt som de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som berörs av den samordnade insatsen enats om. Den gemensamma ståndpunkten bör riktas till den näringsidkare som ansvarar för överträdelsen. Den gemensamma ståndpunkten bör inte utgöra ett bindande beslut av de behöriga myndigheterna. Den bör dock ge mottagaren möjlighet att yttra sig om de frågor som behandlas i den gemensamma ståndpunkten. Vissa tidsfrister bör införas så att de samordnade insatserna i möjligaste mån genomförs i tid och på ett effektivt sätt. Dessa tidsfrister bör emellertid vara så flexibla att man vid behov kan ta hänsyn till de underliggande metodernas komplexitet. Om den samordnade insatsen avslutas som en följd av att de behöriga myndigheterna inte kan enas om en gemensam ståndpunkt inom den aktuella tidsfristen, bör detta inte hindra de berörda behöriga myndigheterna från att utöva sina befogenheter enligt denna förordning eller eventuella ytterligare befogenheter som de tilldelats enligt nationell rätt med avseende på samma underliggande sakförhållanden, och det bör inte heller hindra att en ny samordnad insats inleds eller att kommissionen inleder ett förfarande enligt denna förordning.

(30) Om de behöriga myndigheterna eller kommissionen skäligen misstänker att flera näringsidkare begår en utbredd överträdelse eller en utbredd överträdelse med en unionsdimension som innebär användning av samma olagliga metoder eller åsidosättande av samma intresse och om överträdelserna begås eller har begåtts samtidigt, bör de behöriga myndigheter som berörs av sådana överträdelser ha möjlighet att hantera dessa överträdelser inom ramen för en enda samordnad insats. För att undvika dubbelarbete och säkerställa en samstämmig och konsekvent behandling av alla berörda näringsidkare under hela den samordnade insatsen, bör de behöriga myndigheter som berörs av överträdelserna göra en gemensam bedömning av de underliggande metoderna, men samtidigt till varje näringsidkare som omfattas av den enda samordnade insatsen rikta en separat gemensam ståndpunkt med en rättslig bedömning av den aktuella näringsidkarens beteende. Åtaganden och tillsynsåtgärder bör, i tillämpliga fall, vidtas på ett samordnat sätt men separat med avseende på var och en av de näringsidkare som berörs av den samordnade insatsen.

(31) Med beaktande av svaret från den eller de berörda näringsidkarna på den gemensamma ståndpunkten bör de behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen lägga fram sin slutliga bedömning av den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension i en slutlig ståndpunkt. Den slutliga ståndpunkten bör inte utgöra ett bindande beslut av de behöriga myndigheterna. Den bör dock vid behov göra det lättare att införa tillsynsåtgärder på ett samordnat sätt och informera konsumenterna om de behöriga myndigheternas slutliga bedömning, och därigenom göra det lättare för konsumenter som påverkas av

den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension att söka gottgörelse. För att underlätta de berörda behöriga myndigheternas utövande av befogenheten att göra åtaganden bindande för den eller de berörda näringsidkarna bör den slutliga ståndpunkten, i tillämpliga fall, omfatta den eller de berörda näringsidkarnas åtaganden att upphöra med överträdelsen eller att gottgöra konsumenter som drabbats av den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen av unionsdimensionen samt den överenskomna tidsfristen för fullgörandet av dessa.

(32) I samband med utbredda överträdelser eller utbredda överträdelser med en unionsdimension bör näringsidkarnas rätt till försvar respekteras. Detta förutsätter i synnerhet att näringsidkaren har rätt att höras och att under förfarandet använda det officiella språk eller ett av de officiella språk som används för officiella ändamål i den medlemsstat där näringsidkaren är etablerad eller bosatt. Det är också viktigt att medlemsstaterna säkerställer att deras centrala kontaktpunkter, behöriga myndigheter, andra myndigheter och, i tillämpliga fall, utsedda organ följer unionens lagstiftning om skydd av icke röjd know-how och företagsinformation.

(33) De berörda behöriga myndigheterna bör vidta nödvändiga utrednings- och tillsynsåtgärder inom sin jurisdiktion. Effekterna av utbredda överträdelser eller utbredda överträdelser med en unionsdimension är emellertid inte begränsade till en enda medlemsstat. Därför krävs att de behöriga myndigheterna samarbetar för att ta itu med dessa överträdelser och se till att de upphör eller förbjuds.

(34) För att säkerställa att den offentliga tillsynen får en tillräckligt avskräckande effekt är det ytterst viktigt att man faktiskt utfärdar de sanktioner som de behöriga myndigheterna inom ramen för en samordnad insats lämpligen bör ålägga den eller de näringsidkare som är ansvariga för den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension. De behöriga myndigheterna bör därför utse en av dessa myndigheter till behörig myndighet med ansvar för åläggande av sanktioner. Varje behörig myndighet som berörs av den samordnade insatsen kan utses till behörig myndighet med ansvar för åläggande av sanktioner, oavsett om det är den behöriga myndigheten i den medlemsstat där näringsidkaren är etablerad eller inte.

(35) För att inte åsidosätta principen ne bis in idem bör den utsedda myndigheten vara den enda myndighet som ansvarar för åläggandet av sanktioner. Den myndighet som utsetts att ålägga sanktioner bör utöva sina befogenheter utan omotiverat dröjsmål och i enlighet med sin nationella rätt. Om den myndighet som ansvarar för åläggandet av sanktioner antar ett beslut om åläggande av sanktioner i en samordnad insats, får den offentliggöra det beslutet för att göra det möjligt för konsumenter att stödja sig på det i samband med att de begär gottgörelse enligt tillämplig lagstiftning.

(36) Den behöriga myndighet som ansvarar för åläggandet av sanktioner kan ha svårt att se till att sanktionerna verkställs och att sanktionsavgifter drivs in om näringsidkaren inte förfogar över tillräckliga tillgångar på dess territorium. Det är därför viktigt att fastställa regler för samarbete genom vilka behöriga myndigheter på sitt territorium, och i enlighet med sin nationella rätt, bör ges befogenhet att se till att slutliga beslut om åläggande av sanktioner verkställs på uppdrag av den utsedda myndighet som ansvarar för att se till att sanktioner verkställs. Medlemsstaterna får endast avslå en begäran om verkställighet av beslut om åläggande av sanktioner om särskilda villkor är uppfyllda.

(37) För att kunna säkerställa ett effektivt utförande av sina utrednings- och tillsynsuppgifter bör kommissionen tillerkännas ett utrymme för skönsmässig

bedömning när den beslutar huruvida den ska inleda förfaranden enligt denna förordning. Genom denna förordning bör ett system med befogenheter som delas mellan kommissionen och medlemsstaternas behöriga myndigheter införas. Om kommissionen inte inleder förfaranden i enlighet med denna förordning bör medlemsstaternas behöriga myndigheter alltjämt ha befogenhet att utöva sina utrednings- och tillsynsbefogenheter med avseende på den utbredda överträdelsen med en unionsdimension.

(38) Med tanke på att mikroföretag och små och medelstora företag i allmänhet har en begränsad marknadsandel och är mindre kapabla att orsaka omfattande skada bör kommissionen, i linje med proportionalitetsprincipen, inte ha direkta utrednings- och tillsynsbefogenheter när det gäller näringsidkare av detta slag.

(39) Systemet med befogenheter som delas mellan kommissionen och de behöriga myndigheterna i enlighet med denna förordning innebär att det är ytterst viktigt att tillsynsutövare samordnar sin verksamhet sinsemellan. Av effektivitetsskäl, för att undvika dubbelarbete och för att säkerställa att principen ne bis in idem iakttas bör de centrala kontaktpunkterna och kommissionen ha ett nära samarbete. Kommissionen bör således, om den överväger att inleda ett förfarande avseende en misstänkt överträdelse, men innan den formellt inleder förfarandet, underrätta de centrala kontaktpunkterna i alla medlemsstater om sin avsikt. De centrala kontaktpunkterna bör i god tid informera kommissionen om alla utredningar och tillsynsåtgärder som äger rum i dess medlemsstat avseende en och samma näringsidkare och som rör den av kommissionen misstänkta överträdelsens sakförhållanden.

(40) När kommissionen beslutar att inleda ett förfarande bör de centrala kontaktpunkterna förse kommissionen med all relevant information om eventuella utrednings- och tillsynsåtgärder som vidtagits av deras behöriga myndigheter när det gäller den påstådda överträdelsen sedan kommissionen meddelade sin avsikt att inleda ett förfarande. Denna information bör omfatta all information om nationella utredningar och tillsynsåtgärder som är av relevans för en eventuell eller pågående kommissionsutredning. Om en behörig myndighet i en medlemsstat har utrett eller antagit tillsynsåtgärder i samband med en överträdelse av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen och som förtecknas i bilagan till denna förordning, och de sakförhållanden som ligger till grund för dessa åtgärder är relevanta för den av kommissionen misstänkta överträdelsens sakförhållanden, bör den centrala kontaktpunkten översända all relevant information till kommissionen. I samarbete med kommissionen bör alla medlemsstaters centrala kontaktpunkter fungera som kontaktpunkter för utrednings- och tillsynssamordning. De centrala kontaktpunkterna bör säkerställa att alla relevanta behöriga myndigheter i deras medlemsstat verkligen deltar i samarbets- och samordningsmekanismen mellan kommissionen och medlemsstaterna.

(41) Om kommissionen inte får överträdelsen att upphöra trots att den gjort bruk av alla sina befogenheter, och om överträdelsen fortsätter och därigenom orsakar eller sannolikt kommer att orsaka allvarlig skada på konsumenters kollektiva intressen, är det lämpligt att införa en mekanism som gör det möjligt för kommissionen att begära att de berörda behöriga myndigheterna utövar befogenheten att begränsa åtkomsten till onlinegränssnitt, såsom den berörda näringsidkarens webbplatser och applikationer. Kommissionen bör endast göra denna begäran om det är nödvändigt för att säkerställa att överträdelsen faktiskt upphör och den redan gjort bruk av alla sina befogenheter. När kommissionen skickar en sådan begäran till de berörda behöriga myndigheterna bör den ta hänsyn till överträdelsens art, allvarlighetsgrad, varaktighet och omfattning,

omfattningen av den faktiska eller potentiella förlusten för konsumenter och den begärda åtgärdens inverkan på den berörda näringsidkarens och eventuella tredje parters legitima rättigheter och intressen. De anmodade behöriga myndigheterna bör utöva denna befogenhet i enlighet med de förfarandekrav och skyddsåtgärder som är tillämpliga enligt deras nationella rätt och, i tillämpliga fall, i enlighet med kraven för förelägganden om att agera mot olagligt innehåll enligt förordning (EU) 2022/2065. Behöriga myndigheter bör också ha möjlighet att utöva sin befogenhet att begränsa åtkomsten till den berörda näringsidkarens onlinegränssnitt genom att begära att en tredje part genomför sådana åtgärder, men möjligheten att göra detta bör inte ge upphov till allmänna övervaknings- och undersökningsskyldigheter om förordning (EU) 2022/2065 är tillämplig på den tredje parten.

(42) Interimistiska åtgärder är ett viktigt verktyg för att under pågående undersökning säkerställa att den överträdelse som undersöks inte medför någon risk för allvarlig skada på konsumenters kollektiva intressen. Interimistiska verktyg är viktiga för att undvika en utveckling som kan vara mycket svår för kommissionen att vända genom ett beslut fattat vid förfarandets slut. Kommissionen bör därför ha befogenhet att införa interimistiska åtgärder inom ramen för förfaranden som inletts med sikte på ett eventuellt antagande av ett beslut om bristande efterlevnad. Denna befogenhet bör gälla i fall då kommissionen har gjort ett prima facie-konstaterande att den eller de berörda näringsidkarna har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna förordning. Sådana interimistiska åtgärder, som kan inbegripa förelägganden om att upphöra med eller avhjälpa en viss påstådd överträdelse, bör inte gå utöver vad som är nödvändigt för att säkerställa att allvarlig skada förhindras i avvaktan på det slutliga beslutet. Ett beslut om interimistiska åtgärder bör endast vara tillämpligt under en angiven tidsperiod, som antingen upphör när kommissionen har avslutat förfarandet eller omfattar en bestämd period som kan förnyas om det är nödvändigt och lämpligt.

(43) Om den berörda näringsidkaren, i samband med ett förfarande som kan leda till att kommissionen antar ett beslut om bristande efterlevnad, gör åtaganden som gör att kommissionens betänkligheter undanröjs, bör kommissionen kunna fatta beslut som gör dessa åtaganden bindande för den berörda näringsidkaren. Innan kommissionen antar beslut om åtaganden bör den inhämta synpunkter från de centrala kontaktpunkterna i de medlemsstater som berörs av överträdelsen om åtagandenas ändamålsenlighet. I beslut om åtaganden som antas av kommissionen bör det fastställas att det inte längre finns skäl för kommissionen att vidta åtgärder utan att slutgiltigt ta ställning till huruvida en överträdelse har ägt rum eller fortfarande äger rum. Om den berörda näringsidkaren erbjuder konsumenter som påverkas av överträdelsen kompensatoriska åtgärder, såsom prisavdrag, kompensationer, kostnadsfria reparationer eller utbyten eller andra lämpliga former av gottgörelse, bör kommissionen ha möjlighet att inkludera sådana ytterligare kompensatoriska åtaganden i sitt beslut om åtaganden. Beslut om åtaganden bör inte påverka behöriga myndigheters och domstolars, andra myndigheters och, i tillämpliga fall, utsedda organs befogenhet att fastställa huruvida en överträdelse har ägt rum eller fortfarande äger rum och, i tillämpliga fall, fatta beslut i ärendet, vidta rättsliga åtgärder eller hänskjuta ärendet till en administrativ myndighet med befogenhet att fatta beslut om klagomål eller att inleda lämpliga rättsliga förfaranden. Utan att ha någon skyldighet att involvera konsumentorganisationer, näringsidkarorganisationer, utsedda organ och andra fysiska eller juridiska personer, bör kommissionen också ha möjlighet att samråda med konsumentorganisationer, näringsidkarorganisationer, utsedda organ och andra fysiska eller juridiska personer, när så är lämpligt, om hur ändamålsenliga de åtaganden som föreslås av den berörda näringsidkaren är.

(44) För att säkerställa att den berörda näringsidkaren ges möjlighet att höras angående de frågor som ingår i kommissionens beslut om bristande efterlevnad, bör kommissionen meddela den berörda näringsidkaren sina preliminära slutsatser innan den antar sitt beslut om bristande efterlevnad samt enbart grunda sitt beslut om bristande efterlevnad på omständigheter som den berörda näringsidkaren har haft möjlighet att kommentera. När kommissionen meddelar den berörda näringsidkaren sina preliminära slutsatser bör den också upplysa medlemsstaternas centrala kontaktpunkter om dessa samt beakta deras synpunkter i den motivering som ligger till grund för kommissionens beslut om bristande efterlevnad.

(45) I sina beslut om bristande efterlevnad bör kommissionen ha möjlighet att ålägga böter för att säkerställa att dess tillsynsåtgärder fungerar avskräckande. För att säkerställa en effektiv övervakning av efterlevnaden bör näringsidkaren förse kommissionen med en detaljerad beskrivning av åtgärderna för att säkerställa att beslutet om bristande efterlevnad respekteras samt hålla kommissionen vederbörligen underrättad om hur arbetet med att verkställa dessa åtgärder fortskrider.

(46) Efterlevnaden av bestämmelser i föreskrifter som enligt denna förordning är föremål för kommissionens tillsyn bör kunna verkställas genom böter och löpande viten. Därför bör det även fastställas lämpliga nivåer för böter och löpande viten för bristande efterlevnad av dessa bestämmelser och brott mot förfaranderegлerna i förfaranden som inleds av kommissionen. Dessa böter och löpande viten bör omfattas av lämpliga preskriptionstider i enlighet med proportionalitetsprincipen och principen ne bis in idem. Om kommissionen ålägger sanktioner bör den i detta sammanhang och när den fastställer bötesbeloppet särskilt beakta eventuella ytterligare åtaganden, såsom prisavdrag, kompensationer, kostnadsfria reparationer eller utbyten, eller andra lämpliga åtgärder eller former av gottgörelse, som den berörda näringsidkaren har gjort eller erbjuder sig att göra i syfte att mildra eller gottgöra den skada som konsumenterna lidit till följd av överträdelsen.

(47) Den berörda näringsidkaren och andra personer som omfattas av kommissionens utövande av sina befogenheter, och vars intressen kan påverkas av ett kommissionsbeslut, bör ges möjlighet att lämna synpunkter innan beslutet antas. Kommissionen bör ge bred offentlig spridning åt sina beslut. Samtidigt som de berörda parternas rätt till försvar säkerställs, särskilt rätten att få tillgång till handlingarna i ärendet, är det mycket viktigt att konfidentiella uppgifter skyddas. Dessutom bör kommissionen, med respekt för informationens konfidentialitet, se till att all information som den stöder sig på för sitt beslut lämnas ut i en omfattning som gör det möjligt för den som beslutet riktar sig till att förstå de fakta och överväganden som låg till grund för beslutet. Kommissionen bör också se till att konfidentiell information som utbyts mellan kommissionen och ramen för tillsynssamarbete för nationella konsumentskyddsmyndigheter förblir konfidentiell.

(48) För att säkerställa efterlevnad av rättssäkerhetsprincipen och en enhetlig tillämpning av bestämmelser i unionslagstiftning som skyddar konsumenterna i ett system med delade befogenheter bör motstridiga beslut undvikas. Det är därför nödvändigt att säkerställa att behöriga myndigheter och domstolar har all information som krävs för att säkerställa att deras beslut inte strider mot något beslut som kommissionen har antagit enligt denna förordning. Detta påverkar inte tillämpningen av artikel 267 i EUF-fördraget.

(49) För att stärka rättssäkerheten, undvika inkonsekvenser i tillämpningen av bestämmelser i de föreskrifter som är föremål för kommissionens tillsyn i enlighet

med denna förordning och för att göra mekanismerna för gottgörelse av konsumenter mer ändamålsenliga och effektivare, bör det konstaterande som kommissionen gör av en överträdelse i ett slutligt beslut enligt denna förordning anses vara ett faktum som inte kan vederläggas vid talan om gottgörelse som väcks vid nationella domstolar eller administrativa myndigheter mot samma näringsidkare och som rör samma överträdelse. Beslutets verkan bör begränsas till den överträdelse som fastställts av kommissionen, inbegripet vad beträffar den berörda näringsidkaren, det olagliga beteende som identifieras i beslutet, den period under vilken detta ägde rum och de berörda medlemsstaterna.

(50) De behöriga myndigheterna och kommissionen bör till stöd för ett effektivt upptäckande av överträdelser som omfattas av denna förordning utbyta information genom att utfärda varningar om det finns en skälig misstanke om sådana överträdelser. Det är viktigt att kommissionen och de behöriga myndigheterna genomför sådana informationsutbyten genom varningar inom fastställda tidsfrister. Kommissionen bör samordna informationssystemet som används för informationsutbytet.

(51) För att säkerställa att denna förordning genomförs på ett korrekt sätt bör medlemsstaterna ge utsedda organ, europeiska konsumentcentrum, konsumentorganisationer och, i lämpliga fall, näringsidkarorganisationer som har nödvändig sakkunskap befogenhet att utfärda externa varningar till de behöriga myndigheterna i de aktuella medlemsstaterna, och till kommissionen, om misstänkta överträdelser som omfattas av denna förordning. Även om en extern varning inte medför något tvång för de behöriga myndigheterna att inleda en samordnad insats eller för kommissionen att inleda förfaranden, får kommissionen uppmana en enhet som har utfärdat en extern varning att lägga fram innehållet i varningen och de betänkligheter som tas upp i denna för de behöriga myndigheterna och kommissionen. Kommissionen bör informera den enhet som utfärdat en extern varning om huruvida de behöriga myndigheterna, på grundval av den varningen, inlett en samordnad insats eller om kommissionen inlett förfaranden. Medlemsstater kan ha rimliga skäl att inte ge sådana enheter befogenhet att utfärda externa varningar. Om en medlemsstat beslutar att inte ge en av dessa enheter befogenhet att utfärda externa varningar bör den tillhandahålla kommissionen en förklaring med motiverade skäl.

(52) Samordnade tillsynsåtgärder på konsumentmarknaderna är en annan form av samordning av tillsynen som har visat sig vara ett effektivt vapen mot överträdelser av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen och bör bibehållas och förstärkas inom både online- och offlinesektorerna. Samordnade tillsynsåtgärder bör särskilt genomföras i fall då marknadstendenser, konsumentklagomål eller andra indikationer tyder på att överträdelser av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen kan ha ägt rum eller äger rum. Samordnade tillsynsåtgärder som genomförs av de behöriga myndigheterna bör samordnas av kommissionen, såvida inte dessa myndigheter kommer överens om något annat. Mot bakgrund av kommissionens utrednings- och tillsynsbefogenheter är det också lämpligt att ge kommissionen befogenhet att genomföra samordnade tillsynsåtgärder.

(53) Medlemsstaterna och kommissionen bör ha möjlighet att samordna och gemensamt organisera verksamhet i syfte att förbättra arbetet med att upptäcka och utreda överträdelser och tillsynen av den unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen. Sådan verksamhet kan särskilt omfatta utveckling och användning av digital infrastruktur och digitala verktyg så att utredningar och tillsyn anpassas till digitala affärsmodeller, utbildning av tjänstemän, inbegripet när det gäller digital teknik, eller utveckling av gemensamma principer eller överenskommelser som hjälper

näringsidkare att få en bättre förståelse av och fullgöra sina skyldigheter enligt unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen. Data om konsumentklagomål kan hjälpa beslutsfattare på unionsnivå och nationell nivå att bedöma hur konsumentmarknaderna fungerar och att upptäcka överträdelser. Utbytet av sådana data på unionsnivå bör främjas.

(54) Det är av väsentlig betydelse att medlemsstaterna, för att bidra till att uppfylla målen i denna förordning, informerar varandra och kommissionen om sina verksamheter för att skydda konsumenternas intressen, inbegripet om sitt stöd till verksamhet som bedrivs av konsumentrepresentanter och av organ som ansvarar för lösning av konsumenttvister utanför domstol och sitt stöd till konsumenters möjligheter till rättslig prövning. Medlemsstaterna bör i samarbete med kommissionen inom dessa områden kunna genomföra gemensamma verksamheter vad gäller utbyte av information om konsumentpolitik.

(55) För att säkerställa en effektiv tillsyn när det gäller näringsidkare som inte är etablerade i unionen och som riktar kommersiell verksamhet till konsumenter som är bosatta i unionen, bör behöriga myndigheter och kommissionen kunna kontakta dessa näringsidkare. Näringsidkare som inte är etablerade i unionen bör därför utse en tillräckligt bemyndigad rättslig företrädare som är etablerad i unionen. Dessa näringsidkare bör säkerställa att den utsedda rättsliga företrädaren har de befogenheter och resurser som krävs för att samarbeta med de berörda myndigheterna. Detta kan till exempel vara fallet när en näringsidkare utser ett dotterföretag tillhörande samma grupp som näringsidkaren, eller näringsidkarens moderföretag, om det dotterföretaget eller moderföretaget är etablerat i unionen. Denna skyldighet bör göra det möjligt att utöva tillsyn och, vid behov, verkställa unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen enligt denna förordning i förhållande till de berörda näringsidkarna. Näringsidkare bör offentliggöra information om sin utsedda rättsliga företrädare och presentera den på ett tydligt och lättillgängligt sätt, till exempel i en särskild sektion på näringsidkarens webbplats eller näringsidkarens profil på en onlineplattform, så att den lätt kan identifieras. För enkelhetens skull bör näringsidkare, i syfte att fullgöra sin skyldighet att utse en rättslig företrädare enligt denna förordning, i tillämpliga fall ha möjlighet att utse samma enhet som utsetts i enlighet med annan unionslagstiftning.

(56) Utbredda överträdelser med en unionsdimension som omfattas av kommissionens tillsyn kan påverka ett mycket stort antal konsumenter i hela unionen och kan vara särskilt komplicerade att upptäcka, utreda och stoppa, särskilt i en föränderlig digital miljö. Det är därför lämpligt att kommissionen, i nära samarbete med centrala kontaktpunkter, behöriga myndigheter, andra myndigheter och, i tillämpliga fall, utsedda organ, utvecklar den sakkunskap och kapacitet som krävs för att säkerställa en effektiv och konsekvent tillsyn av unionslagstiftning som skyddar konsumenter. Kommissionen bör därför kunna samordna och stödja sig på deras sakkunskap, erfarenhet och resurser, bland annat genom att identifiera framväxande konsumentfrågor i hela unionen och, när så är lämpligt, genom utstationering av medlemsstaternas personal. Kommissionen bör också kunna utnyttja den sakkunskap som finns hos relevanta unionsorgan och unionsbyråer, i syfte att stärka unionens kapacitet att upptäcka, utreda och hantera komplexa gränsöverskridande konsumentöverträdelser. När så är lämpligt bör kommissionen, utan att ha någon skyldighet att involvera konsumentorganisationer, näringsidkarorganisationer och andra fysiska eller juridiska personer, ha möjlighet att samråda med dem i detta sammanhang.

(57) Komplexa affärsmodeller som kontinuerligt utvecklas, särskilt på digitala marknader, fordrar att olika tillsynsmyndigheter och, i tillämpliga fall, kommissionen eller andra enheter som inrättats i enlighet med unionslagsstiftning eller nationell lagstiftning har möjlighet att arbeta i nära samarbete och, i tillämpliga fall, samordna sitt tillsynsarbete när det gäller konsumentskydd, i syfte att säkerställa en enhetlig, ändamålsenlig och kompletterande tillsyn av denna förordning, av den unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen, förordning (EU) 2022/2065 och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2022/1925 ([26]), (EU) 2024/1689 ([27]), (EU) 2016/679 ([28]), (EU) 2023/988 ([29]), (EU) 2019/1020 ([30]), (EU) 2026/2108 ([31]) och [(EU) YYYY/XXXX (EU KIDS ACT)([32])]. Behovet av ett närmare samarbete mellan olika tillsynsområden bör dock inte ändra fördelningen av befogenheter enligt aktuell unionslagstiftning. För att säkerställa att detta samarbete är ändamålsenligt bör de berörda behöriga myndigheterna och kommissionen samt andra enheter som i enlighet med unionslagstiftning eller nationell lagstiftning ansvarar för tillsynen av den unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen, och andra specifika rättsakter, ha möjlighet att utbyta information, inbegripet information rörande varningar, och, när så är möjligt och relevant, undersöka om det är lämpligt att möjliggöra teknisk kompatibilitet mellan databaser av motsvarande slag. Samtidigt måste proportionalitetsprincipen, näringsidkarens rätt till ett effektivt försvar i enlighet med tillämplig lagstiftning, inbegripet enligt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och tillämpliga rättssäkerhetsgarantier respekteras. Följaktligen får de behöriga myndigheterna, kommissionen och berörda enheter enligt unionslagstiftning eller nationell lagstiftning inte utbyta sådan information som de erhållit genom att utöva sin befogenhet att begära information, genomföra intervjuer, samla in uttalanden eller utföra inspektioner, eller sådan information som omfattas av

---

[26] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/1925 av den 14 september 2022 om öppna och rättvisa marknader inom den digitala sektorn och om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 och (EU) 2020/1828 (Förordningen om digitala marknader) (EUT L 265, 12.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/1925/oj).

[27] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1689 av den 13 juni 2024 om harmoniserade regler för artificiell intelligens och om ändring av förordningarna (EG) nr 300/2008, (EU) nr 167/2013, (EU) nr 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 och (EU) 2019/2144 samt direktiven 2014/90/EU, (EU) 2016/797 och (EU) 2020/1828 (förordning om artificiell intelligens) (EUT L 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

[28] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

[29] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/988 av den 10 maj 2023 om allmän produktsäkerhet, ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1828 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG och rådets direktiv 87/357/EEG (EUT L 135, 23.5.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/988/oj).

[30] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 (EUT L 169, 25.6.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1020/oj).

[31] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2026/2108 av den 16 september 2026 om fastställande av unionens tullkodex och inrättande av Europeiska unionens tullbyrå och om upphävande av förordning (EU) nr 952/2013 (EUT L, 2026/2108, 19.9.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2026/2108/oj).

[32] Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om digitala miljöer som är ansvarsfulla och kan ställas till svars (EU KIDS ACT), COM/2026/681 final.

tystnadsplikt. Samtidigt bör information som hämtas från allmänt tillgängliga källor, även när sådan information erhålls genom användning av digitala verktyg eller testinköp, inbegripet under dold identitet, i princip vara utbytbar.

(58) Utmaningarna vad gäller tillsyn sträcker sig utanför unionens gränser, och unionskonsumenternas intressen måste skyddas från oseriösa näringsidkare som är baserade i tredjeländer. Därför bör man förhandla fram internationella avtal med tredjeländer om ömsesidigt bistånd vid tillsyn av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen. Dessa internationella avtal bör inbegripa de frågor som omfattas av denna förordning och bör förhandlas på unionsnivå för att säkerställa starkast möjliga skydd för konsumenter i unionen liksom ett smidigt samarbete med tredjeländer.

(59) Utan att det påverkar möjligheten att samarbeta med andra behöriga myndigheter och, i tillämpliga fall, kommissionen och andra relevanta tillsynsenheter enligt unionslagstiftningen eller nationell lagstiftning i enlighet med denna förordning, bör information som utbyts mellan behöriga myndigheter omfattas av strikta regler om konfidentialitet, tystnadsplikt och affärshemlighet, i syfte att säkerställa att utredningarna inte äventyras och att näringsidkares rykte inte skadas på felaktiga grunder. De behöriga myndigheterna bör besluta att lämna ut sådan information endast när det är lämpligt och nödvändigt, i enlighet med proportionalitetsprincipen och med beaktande av allmänintresset, inbegripet allmän säkerhet, konsumentskydd, folkhälsa och miljöskydd eller ett korrekt genomförande av brottsutredningar, och efter en bedömning i det enskilda fallet.

(60) För att säkerställa att tillsynen enligt denna förordning förblir effektiv och fortsätter att anpassas till föränderliga marknadsförhållanden och de utmaningar som konsumenterna står inför, samtidigt som användningen av tillgängliga resurser i allmänhetens intresse optimeras, bör de centrala kontaktpunkterna och kommissionen identifiera gemensamma prioriterade områden. I syfte att öka samarbetsnätverkets öppenhet och medvetenheten bland konsumenter och allmänheten i stort bör kommissionen regelbundet utarbeta och offentliggöra en översikt över relevant information, relevant statistik och relevanta utvecklingstendenser på området för tillsyn av konsumentlagstiftning som samlats in inom ramen för det samarbete som föreskrivs i denna förordning.

(61) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att kunna ge organisationer som företräder konsumenters och, i förekommande fall, näringsidkares intressen på unionsnivå befogenhet att utfärda externa varningar, fastställa praktiska och operativa arrangemang för informationssystemets funktion och för samarbete, samordning och informationsutbyte samt arrangemang som rör näringsidkarnas rätt till försvar och kommissionens befogenhet att utföra inspektioner och övervakning. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([33]).

(62) Denna förordning bör inte påverka sektorsspecifika unionsregler om samarbete mellan sektoriella tillsynsmyndigheter eller tillämpliga sektorsspecifika unionsregler om kompensation till konsumenter för skada till följd av överträdelser av dessa regler.

[33] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

Denna förordning bör inte heller påverka andra samarbetssystem och samarbetsnätverk som föreskrivs i sektorsspecifik unionslagstiftning. Denna förordning bör främja samarbete och samordning mellan nätverket för konsumentskydd och de nätverk av tillsynsorgan och tillsynsmyndigheter som inrättats genom sektorsspecifik unionslagstiftning. Denna förordning bör inte påverka tillämpningen i medlemsstaterna av bestämmelser om civil- och straffrättsligt samarbete.

(63) Denna förordning bör inte påverka rätten att ansöka om individuell eller kollektiv kompensation i enlighet med nationell rätt, och innehåller inga bestämmelser om indrivning av sådana fordringar.

(64) Denna förordning bör inte påverka tillämpliga unionsregler om befogenheter för de nationella tillsynsorgan som inrättas genom sektorsspecifik unionslagstiftning. När så är lämpligt och möjligt bör dessa organ använda sig av de befogenheter som är tillgängliga för dem enligt unionslagstiftningen eller nationell lagstiftning för att se till att överträdelser som omfattas av denna förordning upphör eller förbjuds, samt för att bistå de behöriga myndigheterna i detta arbete.

(65) Denna förordning bör inte påverka de behöriga myndigheternas och Europeiska bankmyndighetens roller och befogenheter när det gäller skyddet av konsumenternas kollektiva ekonomiska intressen i fråga om betalkonton och kreditavtal som avser bostadsfastighet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU ([34]) och 2014/92/EU ([35]).

(66) Med tanke på de befintliga samarbetsmekanismerna enligt direktiven 2014/17/EU, 2014/92/EU och [Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [xxxx] om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010([36])] bör mekanismen för ömsesidigt bistånd inte tillämpas på överträdelser inom unionen av dessa direktiv.

(67) För att säkerställa rättslig klarhet och rättssäkerhet bör kommissionens tillsynsbefogenheter tydligt återspeglas i respektive förordning. Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 261/2004 ([37]), (EG) nr 1107/2006 ([38]), (EU) 2021/782 ([39]), (EG) nr 1008/2008 ([40]), (EU) nr 1177/2010 ([41]), (EU) nr 181/2011 ([42]) och (EU) 2018/302 ([43]) bör därför ändras i enlighet med detta.

---

[34] Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet (EUT L 60, 28.2.2014, s. 34, http://data.europa.eu/eli/dir/2014/17/oj).

[35] Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner (EUT L 257, 28.8.2014, s. 214, http://data.europa.eu/eli/dir/2014/92/oj).

[36] [Europaparlamentets och rådets förordning (EU) xxxx/xxx om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010.]

[37] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 17.2.2004, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/261/oj).

[38] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2006 av den 5 juli 2006 om rättigheter i samband med flygresor för personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet (EUT L 204, 26.7.2006, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1107/oj).

[39] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/782 av den 29 april 2021 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer (EUT L 172, 17.5.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/782/oj).

(68) Visselblåsare kan göra de behöriga myndigheterna och kommissionen uppmärksamma på ny information för att hjälpa dem att upptäcka överträdelser av denna förordning och göra det möjligt för dem att vidta åtgärder. För att säkerställa att det finns lämpliga arrangemang som gör det möjligt för visselblåsare att varna de behöriga myndigheterna för faktiska eller potentiella överträdelser av denna förordning och för att skydda visselblåsare från repressalier, bör det i denna förordning fastställas att Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 ([44]) är tillämpligt på rapportering av överträdelser, i den mån de berör personer som omfattas av det direktivet. För att stärka rättssäkerheten bör tillämpligheten, i enlighet med denna förordning och med skyddet av personer som rapporterar om sådana överträdelser, återspeglas i det direktivet. Bilagan till direktiv (EU) 2019/1937 bör ändras i enlighet med detta. Det ankommer på medlemsstaterna att säkerställa att denna ändring från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas återspeglas i de införlivandeåtgärder som antas i enlighet med det direktivet. Antagandet av nationella införlivandeåtgärder är dock inte ett villkor för att det direktivet ska vara tillämpligt när det gäller rapporteringen av överträdelser av denna förordning eller skyddet av personer som rapporterar om överträdelser.

(69) Informationssystemet för den inre marknaden (*IMI*) bör användas för att upprätta och upprätthålla ett informationssystem för all kommunikation enligt denna förordning mellan behöriga myndigheter, centrala kontaktpunkter och kommissionen. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 ([45]) bör därför ändras i enlighet med detta.

(70) Bestämmelserna om samarbete mellan nationella myndigheter och kommissionen i tillsynen av konsumentskyddslagstiftningen i unionen fastställs i denna förordning, och förordning (EU) 2017/2394 bör därför upphävas.

(71) Information om begäranden om ömsesidigt bistånd eller samordnade utrednings- och tillsynsåtgärder enligt förordning (EU) 2017/2394, som är förestående eller pågår den dag då den här förordningen börjar tillämpas, bör överföras till den databas som inrättas i enlighet med den här förordningen.

---

[40] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 av den 24 september 2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen (EUT L 293, 31.10.2008, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/1008/oj).

[41] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1177/2010 av den 24 november 2010 om passagerares rättigheter vid resor till sjöss och på inre vattenvägar och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 334, 17.12.2010, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1177/oj).

[42] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 181/2011 av den 16 februari 2011 om passagerares rättigheter vid busstransport och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 55, 28.2.2011, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/181/oj).

[43] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/302 av den 28 februari 2018 om åtgärder mot omotiverad geoblockering och andra former av diskriminering på grund av kunders nationalitet, bosättningsort eller etableringsort på den inre marknaden och om ändring av förordningarna (EG) nr 2006/2004 och (EU) 2017/2394 samt direktiv 2009/22/EG (EUT L 60I, 2.3.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/302/oj).

[44] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten (EUT L 305, 26.11.2019, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1937/2024-12-30).

[45] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 av den 25 oktober 2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden och om upphävande av kommissionens beslut 2008/49/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1024/2022-02-21).

(72) Eftersom målet för denna förordning, nämligen samarbete mellan nationella myndigheter som har tillsynsansvar för konsumentskyddslagstiftningen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, eftersom de inte kan säkerställa samarbete och samordning genom att agera på egen hand, utan snarare, på grund av åtgärdens territoriella tillämpningsområde och de personer som omfattas, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet.

(73) I enlighet med artikel 42.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ([46]) har samråd genomförts med Europeiska datatillsynsmannen, som avgav ett yttrande den [DATUM].

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INLEDANDE BESTÄMMELSER OCH BEFOGENHETER

Artikel 1

Innehåll

1. I denna förordning fastställs villkoren och förfarandena för de behöriga myndigheternas samarbete och samordning av åtgärder sinsemellan och med kommissionen, i syfte att säkerställa efterlevnad av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen och för att säkerställa en väl fungerande inre marknad.

2. I denna förordning fastställs också kommissionens utrednings- och tillsynsbefogenheter i samband med utbredda överträdelser med en unionsdimension samt villkoren och förfarandena för kommissionens utövande av dessa befogenheter.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på överträdelser inom unionen, utbredda överträdelser och utbredda överträdelser med en unionsdimension, oberoende av var den eller de berörda näringsidkarna är etablerade, även om dessa överträdelser har upphört innan tillsynen inleds eller slutförs.

2. Denna förordning påverkar inte tillämpningen av unionsregler om internationell privaträtt, särskilt regler om domstols behörighet och tillämplig rätt.

[46] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39, http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

3. Denna förordning påverkar inte tillämpningen i medlemsstaterna av åtgärder i samband med civilrättsligt och straffrättsligt samarbete, särskilt det europeiska rättsliga nätverkets verksamhet.

4. Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas fullgörande av eventuella ytterligare skyldigheter på området för ömsesidigt bistånd för skydd av konsumenternas kollektiva ekonomiska intressen, inbegripet i straffrättsliga ärenden, som härstammar från andra rättsakter, däribland bilaterala eller multilaterala avtal.

5. Denna förordning påverkar inte tillämpningen av

   (a) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1828 ([47]),

   (b) förordning (EU) 2022/2065,

   (c) förordning (EU) 2022/1925,

   (d) unionslagstiftning om skydd av personuppgifter, särskilt förordning (EU) 2016/679 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2025/2518 ([48]),

   (e) förordning (EU) 2024/1689.

6. Denna förordning påverkar inte möjligheten att genomföra privata tillsynsinsatser inom ramen för nationell rätt.

7. Denna förordning påverkar inte nationell rätt som är tillämplig på kompensation till konsumenter för skada som orsakats av överträdelser av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen.

8. Kapitel II avsnitt 2 i denna förordning är inte tillämpligt på överträdelser inom unionen av direktiven 2014/17/EU, 2014/92/EU och [förordningen om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010].

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

(1) *unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen*: de förordningar och direktiv, såsom de införlivats i medlemsstaternas nationella rättsordningar, som förtecknas i bilagan till denna förordning.

(2) *överträdelse inom unionen*: varje handling eller underlåtenhet som strider mot unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen, och som har skadat, skadar eller sannolikt kommer att skada de kollektiva intressena för konsumenter som är bosatta i en annan medlemsstat än den där

   (a) handlingen eller underlåtenheten hade sitt ursprung eller ägde rum,

---

[47] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1828 av den 25 november 2020 om grupptalan för att skydda konsumenters kollektiva intressen och om upphävande av direktiv 2009/22/EG (EUT L 409, 4.12.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2020/1828/oj).

[48] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2025/2518 av den 26 november 2025 om fastställande av ytterligare förfaranderegler avseende verkställigheten av förordning (EU) 2016/679 (EUT L, 2025/2518, 12.12.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/2518/oj).

(b) den näringsidkare som är ansvarig för handlingen eller underlåtenheten är etablerad eller bosatt, eller

(c) bevis eller näringsidkarens tillgångar som hänför sig till handlingen eller underlåtenheten finns.

(3) *utbredd överträdelse*:

(a) varje handling eller underlåtenhet som strider mot unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen, och som har skadat, skadar eller sannolikt kommer att skada de kollektiva intressena för konsumenter som är bosatta i minst två andra medlemsstater utöver den medlemsstat eller det tredjeland där

i) handlingen eller underlåtenheten hade sitt ursprung eller ägde rum,

ii) den näringsidkare som är ansvarig för handlingen eller underlåtenheten är etablerad eller bosatt, eller

iii) bevis eller näringsidkarens tillgångar som hänför sig till handlingen eller underlåtenheten finns, eller

(b) varje handling eller underlåtenhet som strider mot unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen, och som har skadat, skadar eller sannolikt kommer att skada konsumenternas kollektiva intressen och som uppvisar gemensamma drag, till exempel genom att innebära bruk av samma olagliga metoder eller åsidosättande av samma intresse, och som begås samtidigt i minst tre medlemsstater.

(4) *utbredd överträdelse med en unionsdimension*: en utbredd överträdelse som har skadat, skadar eller sannolikt kommer att skada konsumenternas kollektiva intressen i minst två tredjedelar av de medlemsstater som tillsammans representerar minst två tredjedelar av unionens befolkning.

(5) *överträdelser som omfattas av denna förordning*: överträdelser inom unionen, utbredda överträdelser och utbredda överträdelser med en unionsdimension.

(6) *behörig myndighet*: en myndighet etablerad på nationell, regional eller lokal nivå som av en medlemsstat utsetts som ansvarig för tillsynen av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen.

(7) *central kontaktpunkt*: den myndighet som utsetts av en medlemsstat som ansvarig för samordning av tillämpningen av denna förordning inom den medlemsstaten.

(8) *utsett organ*: ett organ som har ett berättigat intresse av att överträdelser av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen ska upphöra eller förbjudas, och som har utsetts av en medlemsstat och av en behörig myndighet fått i uppdrag att samla in nödvändig information och vidta de nödvändiga tillsynsåtgärder som står det organet till buds enligt nationell rätt i syfte att på den behöriga myndighetens vägnar se till att överträdelsen upphör eller förbjuds.

(9) *ansökande myndighet*: den behöriga myndighet som gör en begäran om ömsesidigt bistånd eller en begäran om verkställighet av ett beslut om åläggande av böter eller löpande viten i enlighet med artikel 24.

(10) *anmodad myndighet*: den behöriga myndighet som tar emot en begäran om ömsesidigt bistånd eller en begäran om verkställighet av ett beslut om åläggande av böter eller löpande viten i enlighet med artikel 24.

(11) *näringsidkare*: en fysisk person, eller en juridisk person oavsett om den är offentligägd eller privatägd, som agerar för ändamål som faller inom ramen för den egna näringsverksamheten, affärsverksamheten eller det egna hantverket eller yrket, inklusive när detta sker genom en person som agerar i dennes namn eller på dennes vägnar.

(12) *konsument*: en fysisk person som agerar för ändamål som faller utanför den personens näringsverksamhet, affärsverksamhet, hantverk eller yrke.

(13) *skada på konsumenters kollektiva intressen*: faktisk eller potentiell skada på intressena för ett antal konsumenter som berörs av överträdelser inom unionen, utbredda överträdelser eller utbredda överträdelser med en unionsdimension.

(14) *onlinegränssnitt*: programvara, inbegripet en webbplats eller en del av en sådan, och applikationer, inbegripet mobilappar.

(15) *samordnad tillsynsåtgärd*: samordnade undersökningar av konsumentmarknaderna genom samtidiga samordnade kontrollåtgärder för att kontrollera efterlevnad, eller upptäcka överträdelser, av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen.

(16) *omsättning*: ett företags intäkter i den mening som avses i artikel 5.1 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ([49]).

Artikel 4

Befogenheter

1. Medlemsstaterna ska ha befogenhet att utreda och vidta tillsynsåtgärder med avseende på överträdelser inom unionen i enlighet med kapitel II avsnitt 2 och med avseende på utbredda överträdelser och utbredda överträdelser med en unionsdimension i enlighet med kapitel II avsnitt 3.

2. Kommissionen ska ha befogenhet att utreda och vidta tillsynsåtgärder med avseende på utbredda överträdelser med en unionsdimension i enlighet med kapitel III.

3. Medlemsstaterna och kommissionen ska tillämpa denna förordning i nära samarbete och samordna sina tillsynsinsatser för att säkerställa en konsekvent, ändamålsenlig och enhetlig tillämpning av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen.

KAPITEL II

DE BEHÖRIGA MYNDIGHETERNAS UTREDNING OCH TILLSYN

AVSNITT 1

De behöriga myndigheterna och deras befogenheter

[49] Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EUT L 24, 29.1.2004, s. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/139/oj).

Artikel 5

Behöriga myndigheter och centrala kontaktpunkter

1. Varje medlemsstat ska utse en eller flera behöriga myndigheter och den centrala kontaktpunkt som har ansvaret för tillämpningen av denna förordning.

2. De behöriga myndigheterna ska fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning på eget initiativ som om de agerade för konsumenterna i sin egen medlemsstat och för sin egen räkning.

3. Den centrala kontaktpunkten ska inom varje medlemsstat ansvara för samordning av de utrednings- och tillsynsinsatser som vidtas av de behöriga myndigheterna, andra myndigheter som avses i artikel 6 och, i tillämpliga fall, utsedda organ, avseende överträdelser som omfattas av denna förordning.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter och centrala kontaktpunkter har nödvändiga resurser för att tillämpa denna förordning, inbegripet tillräckliga ekonomiska och andra resurser, sakkunskap, förfaranden och andra arrangemang.

5. Om en medlemsstat har fler än en behörig myndighet på sitt territorium, ska medlemsstaten säkerställa att de behöriga myndigheternas respektive uppdrag är tydligt definierade och att de samarbetar nära för att fullgöra sina uppdrag på ett effektivt sätt.

Artikel 6

Samarbete inom medlemsstater

1. Varje medlemsstat ska säkerställa att dess behöriga myndigheter, andra myndigheter och, i tillämpliga fall, utsedda organ samarbetar effektivt med varandra vid tillämpningen av denna förordning.

2. Andra myndigheter som avses i punkt 1 ska, på begäran av en behörig myndighet, vidta alla nödvändiga åtgärder som är tillgängliga för dem enligt nationell rätt i syfte att se till att överträdelser som omfattas av denna förordning upphör eller förbjuds.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de andra myndigheter som avses i punkt 1 har de resurser och befogenheter som krävs för att samarbeta effektivt med de behöriga myndigheterna vid tillämpningen av denna förordning. Dessa andra myndigheter ska regelbundet underrätta de behöriga myndigheterna om åtgärder som vidtagits med avseende på tillämpningen av denna förordning.

Artikel 7

De utsedda organens roll

1. I tillämpliga fall får en behörig myndighet (*den uppdragsgivande myndigheten*) i enlighet med nationell rätt ge ett utsett organ i uppdrag att samla in nödvändig information om en överträdelse som omfattas av denna förordning, eller vidta de nödvändiga tillsynsåtgärder som är tillgängliga enligt nationell rätt, för att se till att överträdelsen upphör eller förbjuds. Den uppdragsgivande myndigheten ska ge ett utsett organ ett uppdrag endast om den efter att ha hört både den ansökande myndigheten och den anmodade myndigheten, eller alla behöriga myndigheter som berörs av den överträdelse som omfattas av denna förordning, konstaterat att dessa

myndigheter är eniga om att det utsedda organet sannolikt kommer att erhålla den nödvändiga informationen eller se till att överträdelsen upphör eller förbjuds på ett minst lika effektivt och ändamålsenligt sätt som den uppdragsgivande myndigheten.

2. Om den ansökande myndigheten eller de andra behöriga myndigheter som berörs av en överträdelse som omfattas av denna förordning inte anser att villkoren i punkt 1 är uppfyllda ska de utan dröjsmål skriftligen informera den uppdragsgivande myndigheten om detta och ange skälen till denna åsikt. Om den uppdragsgivande myndigheten är av annan åsikt får den hänskjuta frågan till kommissionen, som utan dröjsmål ska avge ett yttrande.

3. Den uppdragsgivande myndighetens skyldighet att samla in den nödvändiga informationen eller vidta de nödvändiga tillsynsåtgärderna ska kvarstå om

   (a) det utsedda organet inte lyckas att utan dröjsmål erhålla den nödvändiga informationen eller se till att en överträdelse som omfattas av denna förordning upphör eller förbjuds, eller

   (b) de behöriga myndigheter som berörs av en överträdelse som omfattas av denna förordning inte är eniga om att det utsedda organet får ges ett uppdrag i enlighet med punkt 1.

4. Den uppdragsgivande myndigheten ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra att information som omfattas av reglerna om konfidentialitet, tystnadsplikt och affärshemlighet i artikel 64 lämnas ut.

Artikel 8

Information och förteckningar

1. Varje medlemsstat ska utan dröjsmål meddela kommissionen följande information och eventuella ändringar av den:

   (a) Identitet på och kontaktuppgifter till de behöriga myndigheterna, den centrala kontaktpunkten, de utsedda organen och de enheter som utfärdar externa varningar i enlighet med artikel 55.

   (b) Information om de behöriga myndigheternas organisation, befogenheter och ansvarsområden.

2. Kommissionen ska på sin webbplats upprätta och uppdatera en allmänt tillgänglig förteckning över behöriga myndigheter, centrala kontaktpunkter, utsedda organ och enheter som utfärdar externa varningar i enlighet med artikel 55.1 eller 55.2.

Artikel 9

De behöriga myndigheternas minimibefogenheter

1. Varje behörig myndighet ska ha den minimiuppsättning utrednings- och tillsynsbefogenheter som fastställs i punkterna 3, 4, 6 och 7 i den här artikeln och som är nödvändig för att tillämpa denna förordning, och ska utöva dessa befogenheter i enlighet med artikel 10.

2. Utan hinder av punkt 1 får medlemsstaterna besluta att inte tilldela varje behörig myndighet alla befogenheter, under förutsättning att var och en av dessa

befogenheter om så är nödvändigt kan utövas effektivt i enlighet med artikel 10 med avseende på de överträdelser som omfattas av denna förordning.

3. Behöriga myndigheter ska ha åtminstone följande utredningsbefogenheter:

(a) Befogenhet att få tillgång till vilka handlingar och data eller vilken information som helst med anknytning till en överträdelse som omfattas av denna förordning, oavsett form och format och oberoende av lagringsmedium eller lagringsplats.

(b) Befogenhet att använda digitala verktyg, inbegripet men inte begränsat till programvara, som möjliggör datainsamling genom automatiserad eller förmedlad åtkomst.

(c) Befogenhet att kräva att den berörda näringsidkaren på teknisk väg möjliggör automatiserad eller förmedlad åtkomst om det finns tekniska hinder som förhindrar eller på annat sätt försvårar användningen av sådana verktyg.

(d) Befogenhet att begära att en myndighet, ett offentligt organ eller en offentlig enhet i deras medlemsstat eller en fysisk eller juridisk person tillhandahåller vilken information och vilka data eller relevanta handlingar som helst, oavsett form eller format och oberoende av lagringsmedium eller lagringsplats, i syfte att fastställa huruvida en överträdelse som omfattas av denna förordning har ägt rum eller äger rum, och i syfte att kartlägga uppgifter om den överträdelsen, inbegripet spårning av finansiella flöden och dataflöden, fastställa identiteten på personer som är involverade i finansiella flöden och dataflöden samt fastställa bankkontouppgifter och uppgifter om ägande av webbplatser.

(e) Befogenhet att utföra nödvändiga inspektioner på plats, inbegripet att bereda sig tillträde till vilka lokaler och transportmedel eller vilken mark som helst som den eller de näringsidkare som berörs av inspektionen använder för ändamål som rör deras näringsverksamhet, affärsverksamhet, hantverk eller yrke, eller att begära att andra myndigheter gör detta, för att undersöka, beslagta, kopiera eller erhålla kopior av information, data eller handlingar, oberoende av lagringsmedium.

(f) Befogenhet att beslagta information, data eller handlingar under den tidsperiod och i den omfattning som är nödvändig för inspektionen.

(g) Befogenhet att begära att en företrädare för eller en medarbetare hos den eller de näringsidkare som berörs av inspektionen redogör för sakförhållanden eller lämnar information, data eller handlingar som har samband med föremålet för inspektionen, och att protokollföra svaren.

(h) Befogenhet att begära att varje medarbetare hos eller företrädare för den eller de berörda näringsidkarna eller varje annan fysisk eller juridisk person som samtycker till detta lämnar redogörelser avseende information som rör en misstänkt överträdelse som omfattas av denna förordning och protokollföra deras svar.

(i) Befogenhet att köpa in varor eller tjänster genom testinköp, om nödvändigt och utan hinder av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU)

2023/1113 ([50]), under dold identitet, för att upptäcka överträdelser som omfattas av denna förordning och att erhålla bevis, inklusive befogenheten att inspektera, observera, undersöka, demontera eller testa varor eller tjänster.

4. Behöriga myndigheter ska ha åtminstone följande tillsynsbefogenheter:

(a) Befogenhet att vidta interimistiska åtgärder för att undvika risk för överhängande och allvarlig skada för konsumenternas kollektiva intressen.

(b) Befogenhet att uppmana näringsidkaren eller näringsidkarna att föreslå åtaganden för att säkerställa efterlevnad av lagar som skyddar konsumenternas intressen, samt att göra dessa åtaganden bindande för den eller de berörda näringsidkarna.

(c) Befogenhet att från näringsidkaren eller näringsidkarna, på näringsidkarens initiativ, ta emot ytterligare åtaganden om kompensatoriska åtgärder till förmån för konsumenter som berörts av den påstådda överträdelse som omfattas av denna förordning, eller att från näringsidkaren eller näringsidkarna, när så är lämpligt, söka erhålla åtaganden om att erbjuda de konsumenter som berörts av överträdelsen adekvata kompensatoriska åtgärder, samt att göra dessa åtaganden bindande för den eller de berörda näringsidkarna.

(d) Befogenhet att, i tillämpliga fall, på lämpligt sätt informera konsumenter som gör gällande att de har lidit skada till följd av en överträdelse som omfattas av denna förordning om hur de kan ansöka om kompensation.

(e) Befogenhet att se till att överträdelser som omfattas av denna förordning upphör eller förbjuds.

(f) Befogenhet att se till att den överträdelse som omfattas av denna förordning upphör eller förbjuds för att undvika risken för allvarlig skada för konsumenternas kollektiva intressen, och i tillämpliga fall i enlighet med artiklarna 8 och 9 i förordning (EU) 2022/2065

i) avlägsna innehåll eller begränsa åtkomsten till ett onlinegränssnitt eller beordra att en tydlig varning visas för konsumenter när de använder ett onlinegränssnitt,

ii) beordra en värdtjänstleverantör att ta bort, förhindra eller begränsa åtkomst till ett onlinegränssnitt, eller

iii) när så är lämpligt, beordra ett domänregister eller en domänregistrator att radera ett fullt kvalificerat domännamn och att tillåta den berörda behöriga myndigheten att registrera detta,

iv) begära att en tredje part eller en annan myndighet genomför de åtgärder som anges i leden i–iii i denna punkt.

(g) Befogenhet att ålägga sanktioner, till exempel böter eller löpande viten, för överträdelser som omfattas av denna förordning och för underlåtenhet att följa alla beslut, föreläggande, interimistiska åtgärder, åtaganden från näringsidkare eller andra åtgärder som har beslutats av den behöriga myndigheten i enlighet med denna förordning.

[50] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1113 av den 31 maj 2023 om uppgifter som ska åtföljа överföringar av medel och vissa kryptotillgångar och ändring av direktiv (EU) 2015/849 (EUT L 150, 9.6.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1113/oj).

De sanktioner som avses i led g ska vara proportionella, avskräckande och verkningsfulla, i enlighet med kraven i unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen. Framför allt ska vederbörlig hänsyn tas, beroende på vad som är lämpligt, till arten, allvaret och varaktigheten av överträdelsen i fråga.

5. Befogenheten att ålägga sanktioner, till exempel böter eller löpande viten, för överträdelser som omfattas av denna förordning gäller alla överträdelser av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen, om sanktioner föreskrivs i den relevanta unionsrättsakt som är förtecknad i bilagan. Detta påverkar inte behöriga myndigheters befogenhet enligt nationell rätt att ålägga sanktioner, till exempel straffavgifter eller andra böter, eller löpande viten, om sanktioner inte föreskrivs i de unionsrättsakter som är förtecknade i bilagan.

6. De behöriga myndigheterna ska ha befogenhet att på eget initiativ inleda utredningar eller förfaranden för att se till att överträdelser som omfattas av denna förordning upphör eller förbjuds.

7. De behöriga myndigheterna får offentliggöra slutliga beslut, åtaganden från näringsidkare eller förelägganden i enlighet med denna förordning, inklusive identiteten hos den eller de näringsidkare som är ansvariga för den överträdelse som omfattas av denna förordning.

8. Behöriga myndigheter får, i tillämpliga fall, samråda med konsumentorganisationer, näringsidkarorganisationer, utsedda organ eller andra berörda personer om hur effektiva de föreslagna åtgärderna är när det gäller att få den överträdelse som omfattas av denna förordning att upphöra.

Artikel 10

Utövande av minimibefogenheter

1. De befogenheter som anges i artikel 9 ska utövas antingen

   (a) direkt av de behöriga myndigheterna inom ramen för deras egen myndighetsutövning,

   (b) när så är lämpligt med bistånd av andra behöriga myndigheter eller andra myndigheter,

   (c) i tillämpliga fall genom att ge uppdrag åt utsedda organ, eller

   (d) genom ansökan till domstolar som är behöriga att fatta det nödvändiga beslutet, inbegripet, i lämpliga fall, genom överklagande, om ansökan om att fatta det nödvändiga beslutet avslås.

2. Genomförandet och utövandet av de befogenheter som anges i artikel 9 vid tillämpning av denna förordning ska vara proportionellt och förenligt med unionsrätt och nationell rätt, inklusive med tillämpliga rättssäkerhetsgarantier och de grundläggande rättigheter som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och, i tillämpliga fall, artiklarna 8 och 9 i förordning (EU) 2022/2065. Utrednings- och tillsynsåtgärder som vidtas vid tillämpning av denna förordning ska vara lämpliga i förhållande till karaktären hos och den övergripande faktiska eller potentiella skadan av överträdelsen av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen.

AVSNITT 2

Mekanismen för ömsesidigt bistånd

Artikel 11

Begäranden om information och utredningsåtgärder

1. På begäran av en ansökande myndighet ska en anmodad myndighet, utan dröjsmål och senast inom 30 dagar från mottagandet av begäran, om det inte finns objektiva skäl som motiverar en förlängning av denna tidsfrist, till den ansökande myndigheten lämna all relevant information som krävs för att fastställa om en överträdelse inom unionen har ägt rum eller äger rum, samt se till att denna överträdelse upphör.

2. Den anmodade myndigheten ska vidta lämpliga och nödvändiga utredningsåtgärder eller andra åtgärder för att inhämta den begärda informationen. Vid behov ska utredningarna genomföras med bistånd av andra myndigheter eller utsedda organ.

3. På begäran av den ansökande myndigheten får den anmodade myndigheten ge tjänstemän från den ansökande myndigheten tillstånd att åtfölja tjänstemännen från den anmodade myndigheten under utredningens gång.

Artikel 12

Begäran om tillsynsåtgärder

1. På begäran av en ansökande myndighet ska en anmodad myndighet vidta alla nödvändiga och proportionella tillsynsåtgärder för att se till att överträdelsen inom unionen upphör eller förbjuds genom att utöva de befogenheter som anges i artikel 9 och eventuella ytterligare befogenheter som den tilldelats enligt nationell rätt.

2. Den anmodade myndigheten ska besluta vilka lämpliga tillsynsåtgärder som krävs för att se till att överträdelsen inom unionen upphör eller förbjuds och ska vidta dessa utan dröjsmål och inte senare än fyra månader efter det att begäran har mottagits, såvida inte den anmodade myndigheten anger specifika och objektiva skäl som motiverar en förlängning av den perioden. Om så är lämpligt ska den anmodade myndigheten ålägga den berörda näringsidkaren sanktioner, till exempel böter eller löpande viten. Den anmodade myndigheten får från näringsidkaren, på näringsidkarens initiativ, ta emot ytterligare åtaganden om kompensatoriska åtgärder med avseende på konsumenter som berörts av den påstådda överträdelsen inom unionen, eller får från näringsidkaren, om så är lämpligt, söka erhålla åtaganden om att erbjuda de konsumenter som berörts av den överträdelsen adekvata kompensatoriska åtgärder.

3. För att undvika risken för allvarlig skada för konsumenters kollektiva intressen får den anmodade myndigheten besluta att tillämpa interimistiska åtgärder utan dröjsmål och senast 4 veckor efter mottagandet av begäran, såvida inte den anmodade myndigheten anger specifika och objektiva skäl som motiverar en förlängning av den perioden.

4. Den anmodade myndigheten ska regelbundet informera den ansökande myndigheten om de åtgärder som vidtagits samt om de åtgärder den avser att vidta. Den anmodade myndigheten ska utan dröjsmål underrätta den ansökande myndigheten, de behöriga

myndigheterna i andra medlemsstater och kommissionen om de vidtagna åtgärderna samt deras verkan med avseende på överträdelsen inom unionen, inklusive följande:

(a) Huruvida interimistiska åtgärder har vidtagits.

(b) Huruvida överträdelsen har upphört.

(c) Vilka åtgärder som har antagits och huruvida dessa åtgärder har genomförts.

(d) I vilken omfattning konsumenter som berörts av den påstådda överträdelsen har erbjudits åtaganden om kompensatoriska åtgärder.

Artikel 13

Förfarande för begäran om ömsesidigt bistånd

1. I en begäran om ömsesidigt bistånd ska den ansökande myndigheten lämna nödvändig information för att den anmodade myndigheten ska kunna tillmötesgå begäran, inbegripet sådan nödvändig information som endast kan erhållas i den ansökande myndighetens medlemsstat. Begäran ska innehålla den information som anges i artikel 54.3, om den finns tillgänglig.

2. Den ansökande myndigheten ska översända begäran om ömsesidigt bistånd till den centrala kontaktpunkten i den anmodade myndighetens medlemsstat och till den centrala kontaktpunkten i den ansökande myndighetens medlemsstat för kännedom. Den centrala kontaktpunkten i den anmodade myndighetens medlemsstat ska vidarebefordra begärandena till den berörda behöriga myndigheten utan dröjsmål, och under alla omständigheter inom 14 dagar, såvida inte den centrala kontaktpunkten begär en förlängning av denna tidsfrist som kan motiveras av objektiva omständigheter.

3. Begäranden om ömsesidigt bistånd och alla därmed sammanhängande meddelanden ska vara skriftliga och förmedlas elektroniskt med hjälp av standardformulären i det informationssystem som föreskrivs i artikel 66.

4. De berörda behöriga myndigheterna ska komma överens om vilka språk som ska användas för begäranden om ömsesidigt bistånd och för alla meddelanden med anknytning till dessa.

5. Om en överenskommelse inte kan nås mellan de berörda myndigheterna om vilka språk som ska användas ska begäranden om ömsesidigt bistånd översändas på det officiella språket, eller ett av de officiella språken, i den ansökande myndighetens medlemsstat och svaren lämnas på det officiella språket, eller ett av de officiella språken, i den anmodade myndighetens medlemsstat. I så fall ska varje behörig myndighet ansvara för nödvändiga översättningar av begäranden, svar och andra handlingar som den mottar från en annan behörig myndighet.

6. Den anmodade myndigheten ska besvara begäranden om ömsesidigt bistånd direkt till både den ansökande myndigheten och till den centrala kontaktpunkten i den ansökande respektive den anmodade myndighetens medlemsstat.

Artikel 14

Vägran att tillmötesgå en begäran om ömsesidigt bistånd

1. En anmodad myndighet får vägra att tillmötesgå en begäran om information enligt artikel 11 om ett eller flera av följande villkor är uppfyllda:

   (a) Efter samråd med den ansökande myndigheten framgår det att den ansökande myndigheten inte behöver den begärda informationen för att fastställa huruvida en överträdelse inom unionen har ägt rum, äger rum eller huruvida det föreligger skälig misstanke om att den kan komma att äga rum.

   (b) Den ansökande myndigheten delar inte uppfattningen att informationen omfattas av reglerna om konfidentialitet, tystnadsplikt och affärshemlighet i artikel 64.

   (c) En brottsutredning eller ett rättsligt förfarande har redan inletts mot samma näringsidkare med avseende på samma överträdelse inom unionen vid de rättsliga myndigheterna i den anmodade eller begärande myndighetens medlemsstat.

2. En anmodad myndighet får vägra att tillmötesgå en begäran om tillsynsåtgärder enligt artikel 12 om det efter samråd med den begärande myndigheten framgår att ett eller flera av följande villkor är uppfyllda:

   (a) En brottsutredning eller ett rättsligt förfarande har inletts eller det finns en dom, en förlikning inför domstol eller ett domstolsföreläggande med avseende på samma överträdelse inom unionen och på samma näringsidkare vid de rättsliga myndigheterna i den anmodade myndighetens medlemsstat.

   (b) Utövandet av de nödvändiga tillsynsbefogenheterna har inletts eller ett administrativt beslut har fattats med avseende på samma överträdelse inom unionen och på samma näringsidkare i den anmodade myndighetens medlemsstat, i syfte att se till att överträdelsen inom unionen snabbt och effektivt upphör eller förbjuds.

   (c) Den anmodade myndigheten konstaterar, efter att ha gjort lämpliga utredningar, att ingen överträdelse inom unionen har ägt rum.

   (d) Den anmodade myndigheten konstaterar att den ansökande myndigheten inte har lämnat nödvändig information enligt artikel 13.1.

   (e) Den anmodade myndigheten har godtagit åtaganden som föreslagits av näringsidkaren om att upphöra med överträdelsen inom unionen inom en fastställd tidsfrist och tidsfristen har inte löpt ut.

   Den anmodade myndigheten ska dock tillmötesgå begäran om tillsynsåtgärder enligt artikel 12 om näringsidkaren inte fullgör godkända åtaganden inom den tidsfrist som avses i första stycket i detta led.

3. Den anmodade myndigheten ska underrätta den ansökande myndigheten och kommissionen om en vägran att tillmötesgå en begäran om ömsesidigt bistånd och ange skälen till vägran.

4. Vid eventuell oenighet mellan den ansökande myndigheten och den anmodade myndigheten får endera myndigheten hänskjuta frågan till kommissionen, som utan dröjsmål ska avge ett yttrande. Om frågan inte hänskjutits till kommissionen, får kommissionen dock avge ett yttrande på eget initiativ. I syfte att avge det yttrandet får kommissionen begära in relevant information och relevanta handlingar som utbytts mellan den ansökande myndigheten och den anmodade myndigheten.

5. Kommissionen ska övervaka hur mekanismen för ömsesidigt bistånd fungerar, att behöriga myndigheter följer förfarandena och att tidsfristerna för handläggning av begäranden om ömsesidigt bistånd efterlevs. Kommissionen ska ha tillgång till begärandena om ömsesidigt bistånd och till den information och de handlingar som utbyts mellan den ansökande myndigheten och den anmodade myndigheten.

6. Kommissionen får vid behov utfärda riktlinjer och ge råd till medlemsstaterna för att säkerställa en ändamålsenlig och effektiv mekanism för ömsesidigt bistånd.

AVSNITT 3

Samordnade utrednings- och tillsynsmekanismer avseende utbredda överträdelser och utbredda överträdelser med en unionsdimension

Artikel 15

Beslutsförfarande mellan medlemsstaterna

I frågor som omfattas av detta avsnitt ska de berörda behöriga myndigheterna besluta genom konsensus.

Artikel 16

Allmänna principer för samarbete

1. Vid skälig misstanke om att en utbredd överträdelse eller en utbredd överträdelse med en unionsdimension äger rum ska behöriga myndigheter som berörs av överträdelsen och kommissionen utan dröjsmål informera varandra och de centrala kontaktpunkter som berörs av överträdelsen genom att utfärda varningar i enlighet med artikel 54.

2. De behöriga myndigheter som berörs av den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension ska samordna de utrednings- och tillsynsåtgärder de vidtar för att ta itu med överträdelserna. De ska utbyta alla nödvändiga bevis och all nödvändig information och utan dröjsmål förse varandra och kommissionen med eventuellt nödvändigt bistånd.

3. De behöriga myndigheter som berörs av den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension ska säkerställa att alla nödvändiga bevis och all nödvändig information inhämtas samt att alla nödvändiga tillsynsåtgärder vidtas för att se till att överträdelsen upphör eller förbjuds.

4. När så är lämpligt får de behöriga myndigheterna bjuda in kommissionstjänstemän och andra åtföljande personer som bemyndigats av kommissionen att delta i samordnade utredningar, tillsynsinsatser och andra insatser som omfattas av detta avsnitt.

Artikel 17

Inledande av en samordnad insats och utseende av samordnare

1. Vid skälig misstanke om en utbredd överträdelse eller en utbredd överträdelse med en unionsdimension ska de behöriga myndigheter som berörs av överträdelsen inleda en samordnad insats som ska baseras på en överenskommelse dem emellan och utse

en behörig myndighet som berörs av den överträdelsen till samordnare. Om de berörda behöriga myndigheterna inte kan enas om vilken samordnare som ska utses ska kommissionen ta på sig rollen som samordnare.

2. Samordnaren ska utan dröjsmål underrätta de centrala kontaktpunkter som berörs av överträdelsen, kommissionen och den eller de berörda näringsidkarna om inledandet av den samordnade insatsen.

3. Om kommissionen skäligen misstänker en utbredd överträdelse med en unionsdimension ska den utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheter och de centrala kontaktpunkter som berörs av den misstänkta överträdelsen enligt artikel 54. I underrättelsen ska kommissionen ange skälen för en eventuell samordnad insats.

4. De behöriga myndigheter som berörs av den påstådda utbredda överträdelsen med en unionsdimension ska genomföra lämpliga utredningar på grundval av de uppgifter som finns tillgängliga för dem eller som de lätt kan få tillgång till. Inom en månad efter dagen för kommissionens underrättelse ska de behöriga myndigheter som berörs av den påstådda utbredda överträdelsen med en unionsdimension i överensstämmelse med artikel 54 underrätta de övriga behöriga myndigheterna, de centrala kontaktpunkter som berörs av den överträdelsen och kommissionen om resultaten av dessa utredningar. Om dessa utredningar visar att en utbredd överträdelse med en unionsdimension eventuellt pågår, ska de behöriga myndigheter som berörs av överträdelsen inleda en samordnad insats och vidta de åtgärder som anges i artikel 19 och 20, samt, i förekommande fall, i artiklarna 21–26.

5. Samordnade insatser mot utbredda överträdelser med en unionsdimension och samordnade insatser som rör utbredda överträdelser som omfattar flera näringsidkare som tillämpar samma affärsmetoder samtidigt ska samordnas av kommissionen.

6. En behörig myndighet ska ansluta sig till den samordnade insatsen om det under den samordnade insatsen blir uppenbart att den behöriga myndigheten berörs av den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension.

Artikel 18

Grunder för att vägra att medverka i en samordnad insats

1. En behörig myndighet får vägra att medverka i en samordnad insats på någon av följande grunder:

   (a) Brottsutredningar eller rättsliga förfaranden har redan inletts, en dom har meddelats eller en förlikning inför domstol har uppnåtts med avseende på samma näringsidkare rörande samma överträdelse i den behöriga myndighetens medlemsstat.

   (b) Utövandet av de nödvändiga tillsynsbefogenheterna hade redan inletts innan den varning som avses i artikel 17.3 utfärdades eller ett administrativt beslut antogs mot samma näringsidkare med avseende på samma överträdelse i den behöriga myndighetens medlemsstat

   (c) En lämplig utredning har visat att den faktiska eller potentiella skada som den påstådda utbredda överträdelsen eller utbredda överträdelsen med en unionsdimension åsamkar i den behöriga myndighetens medlemsstat är

försumbar och att inga tillsynsåtgärder därför behöver antas av den behöriga myndigheten.

(d) Den aktuella utbredda överträdelsen eller utbredda överträdelsen med en unionsdimension har inte inträffat i den behöriga myndighetens medlemsstat, och inga tillsynsåtgärder behöver därför antas av den behöriga myndigheten.

(e) Den behöriga myndigheten har godtagit åtaganden som föreslagits av den eller de berörda näringsidkarna om att upphöra med den överträdelsen i den behöriga myndighetens medlemsstat; dessa åtaganden har fullgjorts och inga tillsynsåtgärder behöver därför antas av den behöriga myndigheten.

2. Den behöriga myndighet som vägrar att medverka i den samordnade insatsen ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och de övriga behöriga myndigheter och centrala kontaktpunkter som berörs av den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension om sitt beslut, ange skälen till detta samt tillhandahålla nödvändiga styrkande handlingar.

Artikel 19

Utredningsåtgärder inom ramen för samordnade insatser

1. De behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen ska säkerställa att utredningar och inspektioner genomförs på ett ändamålsenligt, effektivt och samordnat sätt. De ska sträva efter att genomföra utredningar och inspektioner samtidigt och, i den mån nationell processrätt så tillåter, tillämpa interimistiska åtgärder.

2. Den mekanism för ömsesidigt bistånd som anges i kapitel II, avsnitt 2 får användas om så är nödvändigt, i synnerhet för att inhämta nödvändiga bevis och övrig information från andra medlemsstater än de medlemsstater som berörs av den samordnade insatsen, eller för att säkerställa att den eller de berörda näringsidkarna inte kringgår tillsynsåtgärder.

3. De behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen ska sträva efter att redovisa resultatet av utredningen och bedömningen av den utbredda överträdelsen eller utbredda överträdelsen med en unionsdimension, i en gemensam ståndpunkt som överenskommits dem emellan inom sex månader från inledningen av den samordnade insatsen i enlighet med artikel 17.

Om de behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen inte kan enas om en gemensam ståndpunkt inom tolv månader efter det att de har meddelat att den samordnade insatsen har inletts i enlighet med artikel 17, ska den samordnade insatsen anses vara avslutad. Samordnaren ska underrätta den eller de berörda näringsidkarna om detta.

4. Samordnaren ska utan dröjsmål meddela den eller de berörda näringsidkarna den gemensamma ståndpunkten.

5. Den eller de berörda näringsidkarna ska ges möjlighet att yttra sig om frågor som ingår i den gemensamma ståndpunkten och som direkt berör dem.

6. När så är lämpligt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15 och reglerna om konfidentialitet, tystnadsplikt och affärshemlighet i artikel 64, får de berörda behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen offentliggöra den

gemensamma ståndpunkten eller delar av den på sina webbplatser, och de får inhämta synpunkter från konsumentorganisationer, näringsidkarorganisationer och andra berörda parter. Kommissionen får med tillstånd av de berörda behöriga myndigheterna offentliggöra den gemensamma ståndpunkten eller delar av den på sin webbplats.

Artikel 20

Slutlig ståndpunkt

1. De behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen ska ange resultatet av den samordnade insatsen i en slutlig ståndpunkt som de enas om. Den slutliga ståndpunkten ska innehålla en sammanfattning av den gemensamma ståndpunkten och, i tillämpliga fall, de åtaganden som näringsidkaren föreslagit och tidsfristen för att fullgöra dem i enlighet med artikel 21, information om tillsynsåtgärder i enlighet med artikel 22 och den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 23. De behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen ska sträva efter att enas om den slutliga ståndpunkten senast tolv månader efter inledandet av den samordnade insatsen i enlighet med artikel 17.
2. Samordnaren ska meddela den berörda näringsidkaren den slutliga ståndpunkten.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15 eller reglerna om konfidentialitet, tystnadsplikt och affärshemlighet i artikel 64 ska de behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen offentliggöra den slutliga ståndpunkten eller delar av den på sina webbplatser. Kommissionen ska offentliggöra den slutliga ståndpunkten eller delar av den på sin webbplats, såvida inte de behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen motiverar varför den inte bör offentliggöras.

Artikel 21

Åtaganden inom ramen för samordnade insatser

1. På grundval av en gemensam ståndpunkt som antagits i enlighet med artikel 19.3 får de behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen uppmana den eller de berörda näringsidkarna att, inom 30 dagar efter det att den gemensamma ståndpunkten har meddelats i enlighet med artikel 19.4, föreslå åtaganden om att upphöra med överträdelsen såvida inte omständigheterna i fallet motiverar en förlängning av tidsfristen. Om näringsidkaren eller näringsidkarna inom denna tidsfrist inte föreslår åtaganden som är tillräckliga för att säkerställa att överträdelsen upphör, ska de berörda behöriga myndigheterna vidta tillsynsåtgärder i enlighet med artikel 22 och informera den eller de berörda näringsidkarna om detta. Näringsidkaren eller näringsidkarna får också, på eget initiativ, föreslå åtaganden om att upphöra med överträdelsen eller erbjuda ytterligare åtaganden om kompensatoriska åtgärder till förmån för konsumenter som berörts av överträdelsen.
2. De behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen ska bedöma de föreslagna åtagandena och meddela resultatet av bedömningen till den eller de berörda näringsidkarna i sin slutliga ståndpunkt som antas i enlighet med artikel 20

och ska, i tillämpliga fall, om näringsidkaren eller näringsidkarna har erbjudit ytterligare åtaganden om kompensatoriska åtgärder, meddela detta till de konsumenter som gör gällande att de har lidit skada till följd av överträdelsen. Om åtagandena är proportionella och tillräckliga för att den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension ska upphöra, ska de behöriga myndigheterna godta dessa åtaganden och ska i sin slutliga ståndpunkt fastställa en tidsfrist inom vilken åtagandena ska fullgöras.

3. De behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen ska övervaka att åtagandena fullgörs. De ska särskilt säkerställa att den eller de berörda näringsidkarna regelbundet rapporterar till samordnaren om framstegen när det gäller att fullgöra åtagandena. De behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen får vid behov inhämta synpunkter från konsumentorganisationer och experter för att kontrollera huruvida de åtgärder som vidtagits av näringsidkaren eller näringsidkarna uppfyller åtagandena.

Artikel 22

Tillsynsåtgärder inom ramen för samordnade insatser

1. De behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen ska inom sin jurisdiktion vidta alla nödvändiga tillsynsåtgärder mot den eller de berörda näringsidkarna för att se till att den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension upphör eller förbjuds.

2. De berörda behöriga myndigheterna ska vidta tillsynsåtgärder i enlighet med punkt 1 på ett ändamålsenligt, effektivt och samordnat sätt för att se till att den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension upphör eller förbjuds. De ska sträva efter att vidta tillsynsåtgärder samtidigt i de medlemsstater som berörs av den överträdelsen.

3. När så är lämpligt ska de ålägga den eller de berörda näringsidkarna sanktioner, inbegripet böter eller löpande viten, i enlighet med artiklarna 23–26. De får från den eller de berörda näringsidkarna, på näringsidkarnas initiativ, ta emot ytterligare åtaganden om kompensatoriska åtgärder med avseende på konsumenter som berörts av den överträdelsen, eller får, om så är lämpligt, uppmana näringsidkaren eller näringsidkarna att erbjuda berörda konsumenter adekvata kompensatoriska åtgärder.

4. Tillsynsåtgärder ska i synnerhet vara lämpliga om

   (a) en omedelbar tillsynsinsats är nödvändig för att se till att överträdelsen snabbt och effektivt upphör eller förbjuds,

   (b) det är osannolikt att överträdelsen kommer att upphöra till följd av de åtaganden som föreslagits av näringsidkaren eller näringsidkarna,

   (c) den eller de berörda näringsidkarna inte har föreslagit åtaganden innan den tidsfrist som har fastställts av de berörda behöriga myndigheterna har löpt ut,

   (d) den eller de berörda näringsidkarna har föreslagit åtaganden som är otillräckliga för att säkerställa att överträdelsen upphör eller, när så är lämplig, för att gottgöra konsumenter som lidit skada av överträdelsen, eller

(e) den eller de berörda näringsidkarna inte har fullgjort åtagandena om att upphöra med överträdelsen eller, när så är lämpligt, gottgöra konsumenter som lidit skada av överträdelsen inom den tidsfrist som avses i artikel 21.2.

Artikel 23

Utseende av behörig myndighet för åläggande av sanktioner i samordnade insatser

1. Efter det att en samordnad insats har inletts, och senast 60 dagar efter det att den gemensamma ståndpunkten har meddelats den eller de berörda näringsidkarna, ska de behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen sinsemellan utse en behörig myndighet som ska ansvara för att i enlighet med nationell rätt anta ett beslut om åläggande av sanktioner i enlighet med artikel 22.3.

2. Om en samordnad insats avser flera näringsidkare som är tillämpar samma affärsmetoder får de berörda behöriga myndigheterna utse olika behöriga myndigheter till ansvariga för antagandet av ett beslut om åläggande av sanktioner i enlighet med punkt 1 för de olika berörda näringsidkarna.

3. Om de behöriga myndigheter som berörs av en samordnad insats inom 60 dagar efter att ha meddelat den eller de berörda näringsidkarna den gemensamma ståndpunkten inte når en överenskommelse om vilken behörig myndighet som ska utses för att ansvara för antagandet av ett beslut om åläggande av sanktioner i enlighet med punkt 1, ska den samordnade insatsen anses vara avslutad.

4. När en behörig myndighet har utsetts för att ansvara för antagandet av ett beslut om åläggande av sanktioner i enlighet med punkt 1 ska de övriga behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen fråntas sin befogenhet att ålägga sanktioner i enlighet med artikel 9.4 g.

5. Den behöriga myndighet som ansvarar för antagandet av ett beslut om åläggande av sanktioner ska utan dröjsmål inleda förfaranden som leder till ett sådant antagande och senast sex månader efter det att de behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen har redogjort för resultatet av den samordnade insatsen i den slutliga ståndpunkt som de enats om i enlighet med artikel 20.

6. Innan ett beslut om att ålägga den eller de berörda näringsidkarna sanktioner antas ska den behöriga myndighet som ansvarar för antagandet av ett beslut om åläggande av sanktioner samråda med övriga berörda behöriga myndigheter om sanktionsbeloppet.

Artikel 24

Begäranden om verkställighet av beslut om åläggande av sanktioner

1. På begäran av den behöriga myndighet som ansvarar för antagandet av ett beslut om åläggande av sanktioner som utsetts i enlighet med artikel 23.1 ska den anmodade myndigheten, i enlighet med nationell rätt, verkställa eller utan dröjsmål inleda förfaranden för verkställighet av beslut om åläggande av böter eller löpande viten som antagits i enlighet med artikel 23.5.

2. Punkt 1 ska tillämpas endast i den mån den ansökande myndigheten har gjort rimliga ansträngningar för att verkställa beslutet på sitt territorium och konstaterat att den näringsidkare mot vilken böterna eller de löpande vitena är verkställbara inte har

tillräckliga tillgångar på den ansökande myndighetens medlemsstats territorium för att böterna eller de löpande vitena ska kunna drivas in.

3. Utan hinder av artikel 67 får den anmodade myndigheten återkräva alla sina kostnader för indrivningen av böterna från inbetalningen av böterna, inbegripet översättningskostnader och administrativa kostnader. Om bötesbeloppet eller beloppet för det löpande vitet inte täcker de rimliga uppkomna kostnaderna, eller om den anmodade myndigheten inte lyckas driva in böterna eller det löpande vitet trots att den har gjort alla rimliga ansträngningar för att göra detta, får den anmodade myndigheten begära att den ansökande myndigheten helt eller delvis bär de uppkomna kostnaderna. I sådana fall ska den ansökande myndigheten bära dessa kostnader.

4. Den anmodade myndigheten ska driva in de belopp som ska betalas enligt punkterna 1, 2 och 3 i sin medlemsstats valuta, och i enlighet med nationell rätt, och ska utan dröjsmål översända dessa belopp till den ansökande myndigheten.

Artikel 25

Krav för att begära verkställighet av beslut om åläggande av sanktioner

1. Den myndighet som ansvarar för antagandet av ett beslut om åläggande av sanktioner och som begär att en annan myndighet verkställer det beslutet i enlighet med artikel 24 ska

   (a) ange den rättsliga grunden för och syftet med begäran, inbegripet en beskrivning av överträdelsen och bötesbeloppet eller beloppet för löpande viten samt det exakta belopp för vilket verkställighet begärs,

   (b) bifoga en kopia av den akt som ska verkställas,

   (c) tillhandahålla information som visar att det inte har varit möjligt att verkställa beslutet om åläggande av sanktioner i den egna medlemsstaten,

   (d) tillhandahålla all ytterligare relevant information som är nödvändig för att den anmodade myndigheten ska kunna tillmötesgå begäran.

2. Begäranden om verkställighet och alla därmed sammanhängande meddelanden ska vara skriftliga och överföras elektroniskt genom det informationssystem som föreskrivs i artikel 66.

Artikel 26

Vägran att tillmötesgå en begäran om verkställighet av beslut om åläggande av sanktioner

1. En anmodad myndighet får vägra att tillmötesgå en begäran som lämnats in i enlighet med artikel 24 om

   (a) begäran inte uppfyller kraven i artikel 25,

   (b) den anmodade myndigheten visar att verkställandet av begäran skulle strida mot grunderna för rättsordningen (ordre public) i dess medlemsstat,

(c) den anmodade myndigheten visar att kostnaderna för att driva in sanktionen sannolikt skulle överstiga det belopp som kan drivas in i dess medlemsstat.

2. En anmodad tillsynsmyndighet som avser att avslå en begäran om verkställighet av ett beslut om åläggande av sanktioner ska utan dröjsmål informera den ansökande myndigheten om detta och ange skälen till avslaget.

Artikel 27

Avslutande av samordnade insatser

1. En samordnad insats ska avslutas om de behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen kommer fram till att den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension har upphört eller förbjudits i alla berörda medlemsstater, att ingen sådan överträdelse har begåtts, eller att det saknas tillräckliga bevis för att överträdelsen har begåtts.

2. Samordnaren ska utan dröjsmål underrätta kommissionen, den eller de berörda näringsidkarna samt de behöriga myndigheterna och de centrala kontaktpunkterna i de medlemsstater som berörs av den samordnade insatsen om avslutandet av den samordnade insatsen.

Artikel 28

Samordnarens roll

1. Den samordnare som utsetts i enlighet med artikel 17 eller 57 ska i synnerhet

(a) säkerställa att alla berörda behöriga myndigheter och kommissionen underrättas i god tid och i vederbörlig ordning om framstegen med utredningen eller eventuella tillsynsinsatser, beroende på vad som är tillämpligt, och alla planerade följande steg samt vilka åtgärder som kommer att antas,

(b) samordna och övervaka utredningsåtgärder som vidtas av de berörda behöriga myndigheterna i enlighet med denna förordning,

(c) samordna utarbetande och utbyte av alla nödvändiga handlingar mellan de berörda behöriga myndigheterna och kommissionen,

(d) vara kontaktpunkt för näringsidkaren eller näringsidkarna och andra parter som berörs av utrednings- eller tillsynsåtgärderna,

(e) i tillämpliga fall samordna de berörda behöriga myndigheternas bedömning, samråd och övervakning samt andra åtgärder som krävs för att behandla och genomföra åtaganden som föreslagits av den eller de berörda näringsidkarna,

(f) i tillämpliga fall samordna tillsynsåtgärder som vidtagits av de berörda behöriga myndigheterna,

(g) samordna begäranden om ömsesidigt bistånd som framställts av de berörda behöriga myndigheterna.

2. Samordnaren ska inte hållas ansvarig för de berörda behöriga myndigheternas åtgärder eller försummelser när de använder sig av de befogenheter som anges i artikel 9.

3. När en samordnad insats rör utbredda överträdelser eller utbredda överträdelser med en unionsdimension av de unionsrättsakter som avses i artikel 2.8 ska samordnaren uppmana Europeiska bankmyndigheten att inta en observatörsroll.

Artikel 29

Språkbestämmelser för kommunikation mellan behöriga myndigheter

1. De behöriga myndigheterna ska komma överens om vilka språk de ska använda för underrättelser och för alla andra meddelanden i enlighet med detta avsnitt vilka har samband med samordnade insatser och samordnade tillsynsåtgärder.

2. Om ingen överenskommelse kan nås mellan de berörda behöriga myndigheterna, ska underrättelser och andra meddelanden översändas på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat som lämnar underrättelsen eller meddelandet. I så fall, om så är nödvändigt, ska varje behörig myndighet vid behov ansvara för översättningar av de underrättelser, meddelanden och andra handlingar som den mottar från andra behöriga myndigheter.

Artikel 30

Språkarrangemang för kommunikation med näringsidkare

I fråga om de förfaranden som anges i detta avsnitt ska den berörda näringsidkaren eller de berörda näringsidkarna ha rätt att kommunicera på det officiella språk eller ett av de officiella språk som används för officiella ändamål i den medlemsstat där näringsidkaren eller näringsidkarna eller, i tillämpliga fall, deras rättsliga företrädare är etablerade eller bosatta.

KAPITEL III

KOMMISSIONENS UTREDNING OCH TILLSYN

Artikel 31

Undantag för mikroföretag och små och medelstora företag

Detta kapitel ska inte tillämpas på näringsidkare som räknas som mikroföretag eller små eller medelstora företag enligt definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361 ([51]).

Artikel 32

Kommissionens inledande av förfarandet

1. Kommissionen får inleda förfaranden i syfte att eventuellt anta beslut enligt artiklarna 42 och 43 om den har rimlig misstanke om en utbredd överträdelse med en

[51] Kommissionens rekommendation 2003/361 av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj).

unionsdimension som strider mot en eller flera av följande rättsakter eller bestämmelser:

(a) Förordning (EG) nr 261/2004.

(b) Förordning (EG) nr 1107/2006.

(c) Förordning (EU) 2021/782.

(d) Artikel 23 i förordning (EG) nr 1008/2008.

(e) Förordning (EU) nr 1177/2010.

(f) Förordning (EU) nr 181/2011.

(g) Förordning (EU) 2018/302.

(h) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1128 ([52]).

(i) [Förordning (EU) YYYY/XXXX (förordningen om god affärssed i den digitala miljön): förutom artiklarna 2.3, 2.4, 2.7, 2.8 och 28.3.]

2. Kommissionen får utöva sina utredningsbefogenheter enligt artiklarna 34–37 innan den beslutar att inleda ett förfarande i enlighet med punkt 1 i den här artikeln.

3. Kommissionen ska underrätta den berörda näringsidkaren och de centrala kontaktpunkterna i alla medlemsstater om sitt beslut att inleda ett förfarande i enlighet med punkt 1.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 33.4 ska kommissionens inledande av ett förfarande i enlighet med punkt 1 frånta varje behörig myndighet och, i tillämpliga fall, varje annan myndighet deras utrednings- och tillsynsbefogenheter enligt artikel 9 och, i tillämpliga fall, eventuella ytterligare befogenheter som de tilldelats enligt nationell rätt med avseende på samma näringsidkare, i fråga om samma sakförhållanden som de som ligger till grund för den överträdelse som utreds av kommissionen.

Artikel 33

Samarbete mellan kommissionen och de centrala kontaktpunkterna

1. Om kommissionen har rimliga skäl att misstänka en utbredd överträdelse med en unionsdimension, men inte har antagit ett beslut om att inleda ett förfarande i enlighet med artikel 32.1, ska kommissionen informera de centrala kontaktpunkterna i alla medlemsstater om denna misstanke.

2. Utan dröjsmål, och under alla omständigheter inom 30 dagar från mottagandet av den information som avses i punkt 1, ska de centrala kontaktpunkterna informera kommissionen om eventuella pågående utredningar eller om eventuella verkställighetsåtgärder som vidtagits i deras medlemsstat med avseende på samma näringsidkare och rörande samma sakförhållanden som de som ligger till grund för den överträdelse som kommissionen misstänker.

[52] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1128 av den 14 juni 2017 om gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online på den inre marknaden (EUT L 168, 30.6.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1128/oj).

3. Om kommissionen har beslutat att inleda ett förfarande i enlighet med artikel 32.1 ska alla medlemsstaters centrala kontaktpunkter, utan dröjsmål och under alla omständigheter inom 30 dagar efter den underrättelse som avses i artikel 32.3, utbyta aktuell information om alla utredningar som har genomförts eller tillsynsåtgärder som före mottagandet av underrättelsen har vidtagits i deras medlemsstat med avseende på samma näringsidkare och rörande samma sakförhållanden som ligger till grund för den överträdelse som kommissionen misstänker.

   På begäran av kommissionen ska de centrala kontaktpunkterna utan dröjsmål översända all ytterligare information som finns tillgänglig i deras medlemsstat om dessa utredningar eller verkställighetsåtgärder till kommissionen.

4. Kommissionen får begära bistånd från de behöriga myndigheterna vid utövandet av sina befogenheter som föreskrivs i detta kapitel.

   De centrala kontaktpunkter som har mottagit en sådan begäran ska samarbeta med kommissionen. De behöriga myndigheter som har mottagit en begäran ska använda de befogenheter som de tilldelats i enlighet med artikel 9 och, i tillämpliga fall, sina andra befogenheter enligt nationell rätt med avseende på den berörda näringsidkaren och med avseende på information, personer eller lokaler som är belägna inom deras medlemsstats territorium och har samband med begäran.

5. De centrala kontaktpunkterna ska samarbeta och samordna med sina nationella behöriga myndigheter, andra myndigheter och, i tillämpliga fall, utsedda organ när de utför sina uppgifter i enlighet med punkterna 1–3.

Artikel 34

Begäran om information

1. Kommissionen får, genom en enkel begäran eller genom beslut, kräva att varje fysisk eller juridisk person som rimligen kan ha kännedom om information om den misstänkta utbredda överträdelsen med en unionsdimension tillhandahåller sådan information inom en rimlig tidsperiod. Kommissionen ska ange den rättsliga grunden för och syftet med begäran, ange vilken information som krävs och fastställa tidsfristen för att lämna informationen.

2. När kommissionen skickar en enkel begäran om information i enlighet med punkt 1 ska den informera den berörda personen om de böter som föreskrivs i artikel 43.2 b för lämnande av oriktig, ofullständig eller vilseledande information.

3. När kommissionen begär information genom beslut i enlighet med punkt 1 ska den informera den berörda personen om de böter som föreskrivs i artikel 43.2 b och c och ange eller ålägga de löpande viten som föreskrivs i artikel 44.1 e.

4. Den berörda näringsidkaren eller den andra person som avses i punkt 1 eller deras företrädare och, när det gäller juridiska personer, eller i de fall då de inte har ställning som juridiska personer, de personer som är befullmäktigade att företräda dem enligt lag eller stadgar, ska tillhandahålla den begärda informationen på vägnar av den berörda näringsidkaren eller den andra person som avses i punkt 1. I behörig ordning befullmäktigade advokater får lämna informationen på sina klienters vägnar. Den berörda näringsidkaren eller den andra person som avses i punkt 1 ska förbli fullt ansvarig om den information som lämnas är ofullständig, oriktig eller vilseledande.

5. Kommissionen ska, utan dröjsmål efter att ha sänt den enkla begäran eller det beslut som avses i punkt 1, sända en kopia därav till de centrala kontaktpunkterna, via det informationssystem som avses i artikel 66.

Artikel 35

Utfrågningar och utlåtanden

1. Kommissionen får fråga ut varje fysisk eller juridisk person som samtycker till detta i syfte att samla in information om den misstänkta utbredda överträdelsen med en unionsdimension. Kommissionen ska ha rätt att protokollföra sådana utfrågningar med hjälp av lämpliga tekniska medel.
2. Om den utfrågning som avses i punkt 1 genomförs i andra lokaler än kommissionens ska kommissionen informera den centrala kontaktpunkten i den medlemsstat på vars territorium utfrågningen äger rum. På begäran av den berörda centrala kontaktpunkten får dess tjänstemän och tjänstemän från dess behöriga myndigheter bistå de tjänstemän och andra medföljande personer som bemyndigats av kommissionen att genomföra utfrågningen.
3. Varje fysisk person som rapporterar en misstänkt överträdelse i samband med de förfaranden som inleds i enlighet med artikel 32.1 i denna förordning ska, i tillämpliga fall, åtnjuta det skydd som erbjuds personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten i enlighet med direktiv (EU) 2019/1937.

Artikel 36

Testköp

Kommissionen får köpa in varor eller tjänster som en del av ett testköp, om nödvändigt och utan hinder av artikel 4 i förordning (EU) 2023/1113, under dold identitet, för att upptäcka utbredda överträdelser med en unionsdimension av de rättsakter som förtecknas i artikel 32.1 och för att inhämta bevis, och har befogenhet att inspektera, observera, undersöka, demontera eller testa varorna eller tjänsterna.

Artikel 37

Inspektioner

1. Kommissionen får genomföra alla nödvändiga inspektioner i den berörda näringsidkarens lokaler eller i lokaler som tillhör en annan fysisk eller juridisk person som agerar för ändamål som rör deras näringsverksamhet, affärsverksamhet, hantverk eller yrke och som rimligen kan förväntas avslöja information om den misstänkta utbredda överträdelsen med en unionsdimension.
2. De tjänstemän och andra medföljande personer som kommissionen har bemyndigat att utföra en inspektion ska ha befogenhet att
   (a) bereda sig tillträde till näringsidkarens eller den berörda fysiska eller juridiska personens lokaler, mark eller transportmedel som avses i punkt 1,

(b) granska näringsidkarens räkenskaper och andra handlingar som har samband med den misstänkta överträdelsen, oavsett på vilket medium de lagras,

(c) göra eller erhålla alla former av kopior av eller utdrag ur sådana räkenskaper eller andra handlingar,

(d) begära att den berörda näringsidkaren eller en annan berörd person ger tillgång till och redogör för sin organisation, sitt funktionssätt, sina it-system, sina algoritmer, sin datahantering och sina affärsmetoder och protokollföra eller dokumentera de förklaringar som ges,

(e) försegla alla lokaler som används för ändamål som rör den berörda näringsidkarens eller en annan berörd persons näringsverksamhet, affärsverksamhet, hantverk eller yrke, samt räkenskaper eller andra handlingar, under den period och i den omfattning som är nödvändig för inspektionen,

(f) begära att näringsidkarens företrädare eller medarbetare eller en annan berörd person lämnar förklaringar om sakförhållanden eller dokument som har samband med föremålet för och syftet med inspektionen och protokollföra deras svar,

(g) ställa frågor till sådana företrädare eller medarbetare med koppling till föremålet för och syftet med inspektionen och protokollföra deras svar.

3. I god tid före inspektionen ska kommissionen informera den centrala kontaktpunkten i den medlemsstat på vars territorium inspektionen ska utföras om den planerade inspektionen. Inspektioner får utföras med bistånd av den centrala kontaktpunkten, behöriga myndigheter eller andra myndigheter, organ eller byråer i den medlemsstat på vars territorium inspektionen utförs.

4. Om begärda räkenskaper eller andra handlingar beträffande den misstänkta överträdelsen inte läggs fram i fullständigt skick eller om svaren på frågor som ställs i enlighet med punkt 2 är oriktiga, ofullständiga eller vilseledande, ska de tjänstemän eller andra medföljande personer som bemyndigats av kommissionen utöva sina befogenheter efter uppvisande av ett skriftligt bemyndigande som anger föremålet för och syftet med inspektionen samt, beroende på vad som är tillämpligt, ålägga de böter och löpande viten som föreskrivs i artiklarna 43.2 d och 44.1 f.

5. Under inspektioner får tjänstemän och andra medföljande personer som bemyndigats av kommissionen, den centrala kontaktpunkten, behöriga myndigheter eller andra myndigheter, organ eller byråer i den medlemsstat på vars territorium inspektionen utförs kräva att den berörda näringsidkaren eller en annan berörd person redogör för sin organisation, sitt funktionssätt, sina it-system, sina algoritmer, sin datahantering och sina affärsmetoder, och de får rikta frågor till deras personal.

6. Den berörda näringsidkaren eller en annan berörd person är skyldig att underkasta sig en inspektion som kommissionen har förordnat genom beslut. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med inspektionen, fastställa startdatum och ange de böter och löpande viten som föreskrivs i artiklarna 43.2 d och 44.1 f. Kommissionen ska samråda med den centrala kontaktpunkten i den medlemsstat på vars territorium inspektionen ska utföras innan den fattar det beslutet.

7. Tjänstemän från, och andra personer som bemyndigats eller utsetts av, den centrala kontaktpunkten i den medlemsstat på vars territorium inspektionen ska utföras ska, på begäran av den centrala kontaktpunkten eller av kommissionen, aktivt bistå de tjänstemän och andra medföljande personer som bemyndigats av kommissionen i

samband med inspektionen. De ska för detta ändamål ha de befogenheter som förtecknas i punkt 2.

8. Om de tjänstemän och andra medföljande personer som kommissionen bemyndigat konstaterar att näringsidkaren eller den andra berörda personen motsätter sig en inspektion som förordnats i enlighet med denna artikel, ska den medlemsstat på vars territorium inspektionen ska utföras, på begäran av dessa tjänstemän eller andra medföljande personer och i enlighet med den medlemsstatens nationella rätt, ge dem nödvändigt bistånd, inbegripet, om så medges enligt nationell rätt, i form av tvångsåtgärder som vidtas av en behörig brottsbekämpande myndighet, så att de kan utföra inspektionen.

9. Om det bistånd som föreskrivs i punkt 8 kräver tillstånd från en nationell rättslig myndighet i enlighet med den berörda medlemsstatens nationella rätt, ska ett sådant tillstånd sökas av den centrala kontaktpunkten eller de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten på begäran av de tjänstemän och andra medföljande personer som bemyndigats av kommissionen att utföra inspektionen. Ett sådant tillstånd får också begäras i förebyggande syfte.

10. Vid ansökan om ett sådant tillstånd som avses i punkt 9 ska den nationella rättsliga myndigheten kontrollera att kommissionens beslut om att föreskriva inspektionen är äkta och att de planerade tvångsåtgärderna varken är godtyckliga eller alltför långtgående i förhållande till föremålet för inspektionen.

11. Vid genomförandet av en sådan kontroll får den nationella rättsliga myndigheten, direkt eller genom den berörda medlemsstatens centrala kontaktpunkt, be kommissionen redogöra närmare för den misstänkta överträdelsen, den misstänkta överträdelsens allvarlighetsgrad och på vilket sätt näringsidkaren eller någon annan fysisk eller juridisk person är inblandad i den. Den nationella rättsliga myndigheten får dock inte ifrågasätta att en inspektion behövs eller begära ut uppgifter ur kommissionens handlingar i ärendet. Lagenligheten i kommissionens beslut om att föreskriva en inspektion kan endast prövas av Europeiska unionens domstol.

Artikel 38

Användning av digitala verktyg

1. När kommissionen genomför utredningar i enlighet med artikel 34–37 får den använda digitala verktyg, inbegripet men inte begränsat till programvara, som möjliggör datainsamling genom automatiserad eller förmedlad åtkomst.

2. Vid behov, i synnerhet om det finns tekniska hinder som förhindrar eller på annat sätt försvårar den faktiska användningen av digitala verktyg i enlighet med punkt 1, får kommissionen genom en enkel begäran eller genom beslut kräva att den berörda näringsidkaren eller en annan berörd person på teknisk väg möjliggör automatiserad eller förmedlad åtkomst för sådana verktyg till sina onlinegränssnitt på grundval av de identifieringsparametrar som tillhandahålls av kommissionen. Kommissionen ska ange den rättsliga grunden för och syftet med begäran, ange vilka åtgärder som krävs av den berörda näringsidkaren eller en annan berörd person för att på teknisk väg möjliggöra automatiserad eller förmedlad åtkomst till onlinegränssnittet och fastställa den tidsfrist inom vilken det ska bekräftas att åtgärden har vidtagits.

3. När kommissionen skickar en enkel begäran i enlighet med punkt 2 ska den informera den berörda näringsidkaren eller personen om de böter som föreskrivs i artikel 43.2 a för försvårande av kommissionens användning av digitala utredningsverktyg.

4. Om kommissionen genom beslut enligt punkt 2 kräver att den berörda näringsidkaren eller en annan berörd person på teknisk väg möjliggör användning av digitala utredningsverktyg, ska den informera den berörda näringsidkaren eller den andra berörda personen om de böter som föreskrivs i artikel 43.2 a och ange eller ålägga de löpande viten som föreskrivs i artikel 44.1 d.

5. Kommissionen ska, utan dröjsmål efter att ha sänt den enkla begäran eller det beslut som avses i punkt 2, sända en kopia därav till de centrala kontaktpunkterna, via det databasbaserade informationssystem som avses i artikel 66.

Artikel 39

Begäran om begränsning av tillträde samt samarbete med behöriga myndigheter och nationella domstolar

1. Om alla befogenheter enligt detta kapitel för att se till att en utbredd överträdelse med en unionsdimension som strider mot de rättsakter som förtecknas i artikel 32.1 har använts, men överträdelsen fortsätter och orsakar eller sannolikt kommer att orsaka allvarlig skada för konsumenters kollektiva intressen, får kommissionen begära att de behöriga myndigheterna utövar sina befogenheter enligt artikel 9.4 f i enlighet med artikel 10 och, i tillämpliga fall, i enlighet med artiklarna 8 och 9 i förordning (EU) 2022/2065.

2. Om medlemsstaternas behöriga myndigheter i enlighet med artikel 10.1 b och c kan utöva sina befogenheter enligt artikel 9.4 f endast genom att vända sig till en annan myndighet, inbegripet en rättslig myndighet, eller genom att vända sig till domstolar som är behöriga att fatta det nödvändiga beslutet, och om så krävs för att denna förordning ska tillämpas enhetligt, får kommissionen på eget initiativ lämna skriftliga synpunkter till den behöriga rättsliga myndigheten med avseende på den utbredda överträdelsen med en unionsdimension. Med den berörda rättsliga myndighetens tillåtelse får kommissionen också yttra sig muntligen. För att sammanställa sina synpunkter får kommissionen begära att denna rättsliga myndighet överlämnar – eller säkerställer överlämning av – alla handlingar som behövs för en bedömning av ärendet.

Artikel 40

Interimistiska åtgärder

1. Om det i samband med ett förfarande som inletts i enlighet med artikel 32.1 finns risk för överhängande och allvarlig skada för konsumenternas kollektiva intressen, får kommissionen fatta beslut om interimistiska åtgärder mot den berörda näringsidkaren.

2. Ett beslut enligt punkt 1 ska gälla för en angiven tidsperiod och får förlängas i den mån som detta är nödvändigt och lämpligt.

Artikel 41

Näringsidkarens åtaganden

1. Om den berörda näringsidkaren under de förfaranden som inleds i enlighet med artikel 32.1 erbjuder åtaganden för att säkerställa efterlevnad av de relevanta bestämmelserna i de rättsakter som förtecknas i artikel 32.1, får kommissionen genom beslut göra dessa åtaganden och tidsplanen för att fullgöra dem bindande för den näringsidkaren och förklara att det inte finns några ytterligare skäl att vidta åtgärder.

2. Om den berörda näringsidkaren erbjuder ytterligare kompensatoriska åtgärder till förmån för konsumenter som har påverkats av den misstänkta överträdelsen får kommissionen göra dessa åtaganden och tidsplanen för att fullgöra dem bindande för den berörda näringsidkaren i sitt beslut som antas i enlighet med punkt 1.

3. Innan kommissionen antar det beslut som avses i punkt 1 ska den inhämta synpunkter från de berörda centrala kontaktpunkterna och behöriga myndigheterna om ändamålsenligheten hos de föreslagna åtaganden om att upphöra med överträdelsen och, i tillämpliga fall, tillhandahålla ytterligare kompensatoriska åtgärder som näringsidkaren erbjuder till förmån för konsumenter som har påverkats av den misstänkta utbredda överträdelsen med en unionsdimension. När så är lämpligt, och utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om konfidentialitet, tystnadsplikt och affärshemlighet i artikel 64, får kommissionen dessutom inhämta synpunkter från konsumentorganisationer och andra experter.

4. Kommissionen får ta upp förfarandet på nytt

   (a) om sakförhållanden som beslutet baserades på har ändrats,

   (b) om näringsidkaren inte fullgör sina åtaganden, eller

   (c) om beslutet grundades på ofullständig, oriktig eller vilseledande information som lämnats av den berörda näringsidkare eller den andra person som avses i artikel 34.1.

5. Om kommissionen anser att de åtaganden som erbjuds av den berörda näringsidkaren inte kan säkerställa att de rättsakter som förtecknas i artikel 32.1 faktiskt efterlevs, ska den avvisa dessa åtaganden och ange skälen till detta i sitt beslut om bristande efterlevnad som antas i enlighet med artikel 42.1.

Artikel 42

Bristande efterlevnad

1. Kommissionen ska anta ett beslut om bristande efterlevnad om den konstaterar att den berörda näringsidkaren inte har uppfyllt eller inte uppfyller ett eller flera av följande:

   (a) Relevanta bestämmelser i de rättsakter som förtecknas i artikel 32.1.

   (b) Interimistiska åtgärder som har förordnats med stöd av artikel 40.

   (c) Åtaganden som gjorts bindande enligt artikel 41.

2. Kommissionen ska sträva efter att anta ett beslut om bristande efterlevnad inom tolv månader från det att förfarandet inleddes enligt artikel 32.1.

3. Innan kommissionen antar ett beslut i enlighet med punkt 1 ska den meddela den berörda näringsidkaren sina preliminära slutsatser. I sina preliminära slutsatser ska kommissionen förklara vilka åtgärder den överväger att vidta.

4. I det beslut som antas i enlighet med punkt 1 ska kommissionen ålägga den berörda näringsidkaren att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att beslutet efterlevs inom en rimlig tidsfrist som anges i beslutet.

5. Den berörda näringsidkaren ska förse kommissionen med en beskrivning av de åtgärder den har vidtagit för att säkerställa efterlevnad av det beslut som antagits enligt punkt 1.

6. Om kommissionen konstaterar att villkoren för att anta ett beslut om bristande efterlevnad inte är uppfyllda ska den avsluta det förfarande som inletts i enlighet med artikel 32.1 genom ett beslut. Beslutet ska tillämpas med omedelbar verkan.

Artikel 43

Böter

1. I det beslut om bristande efterlevnad som avses i artikel 42 får kommissionen ålägga den berörda näringsidkaren böter på högst 6 % av näringsidkarens globala årsomsättning om den konstaterar att näringsidkaren uppsåtligen eller av oaktsamhet

   (a) har brutit mot en eller flera bestämmelser i de rättsakter som förtecknas i artikel 32.1,

   (b) har underlåtit att följa ett beslut om interimistiska åtgärder enligt artikel 40, eller

   (c) inte har fullgjort de bindande åtaganden som avses i artikel 41.

2. Kommissionen får genom beslut ålägga den berörda näringsidkaren eller den andra berörda person som avses i artikel 34.1 böter som inte ska överstiga 1 % av den totala årliga inkomsten eller globala omsättningen under det föregående räkenskapsåret, om denna avsiktligt eller genom försummelse

   (a) försvårar teknikstödda utredningar som kommissionen utför till följd av ett beslut som fattats i enlighet med artikel 38.2,

   (b) lämnar oriktig, ofullständig eller vilseledande information till svar på en enkel begäran eller en begäran genom beslut i enlighet med artikel 34,

   (c) underlåter att inom den angivna tidsfristen svara på en begäran om information som gjorts genom beslut i enlighet med artikel 34,

   (d) underlåter att underkasta sig eller på annat sätt försvårar en inspektion som genomförs i enlighet med artikel 37,

   (e) underlåter att inom den tidsfrist som fastställts av kommissionen korrigera oriktig, ofullständig eller vilseledande information som lämnats av en medarbetare under förfarandet, eller underlåter eller vägrar att tillhandahålla fullständig information,

(f) underlåter att uppfylla villkoren för tillgång till kommissionens handlingar i ärendet i enlighet med artikel 48.

3. Innan kommissionen antar ett beslut enligt punkt 2 i denna artikel ska den meddela den berörda näringsidkaren eller den andra person som avses i artikel 34 sina preliminära slutsatser.

4. När kommissionen fastställer bötesbeloppet ska den särskilt beakta följande kriterier:

(a) Överträdelsens art, allvar, omfattning och varaktighet.

(b) Alla åtgärder som vidtagits av näringsidkaren för att begränsa eller gottgöra den skada som konsumenterna lidit, inbegripet, i tillämpliga fall, ytterligare åtaganden om kompensatoriska åtgärder till förmån för konsumenter som har lidit skada till följd av den misstänkta överträdelsen.

(c) Tidigare överträdelser av denna förordning eller överträdelser som omfattas av denna förordning.

(d) Den ekonomiska vinst som näringsidkaren erhållit eller förlust som denne undvikit på grund av överträdelsen, om relevanta uppgifter finns tillgängliga.

(e) Eventuella andra försvårande eller förmildrande faktorer som är tillämpliga på omständigheterna i fallet.

Artikel 44

Löpande viten

1. Kommissionen får anta ett beslut om att ålägga den berörda näringsidkaren eller den andra person som avses i artikel 34, beroende på vad som är tillämpligt, löpande viten som inte överstiger 5 % av näringsidkarens genomsnittliga globala dagsinkomst, i syfte att tvinga denne att

(a) följa ett beslut om bristande efterlevnad som antagits i enlighet med artikel 42,

(b) följa interimistiska åtgärder som har förordnats i enlighet med artikel 40,

(c) fullgöra de bindande åtaganden som avses i artikel 41,

(d) ge kommissionen tillgång till digitala verktyg i enlighet med artikel 38,

(e) tillhandahålla riktig och fullständig information som svar på en begäran om information som utfärdats i enlighet med artikel 34,

(f) underkasta sig en inspektion som förordnats i enlighet med artikel 37.

2. Om den berörda näringsidkaren eller den fysiska eller juridiska person som avses i artikel 34 har fullgjort den skyldighet som det löpande vitet var avsett att verkställa, får kommissionen minska beloppet för det löpande vitet.

Artikel 45

Övervakning

För att utföra de uppgifter som den tilldelas enligt detta kapitel får kommissionen vidta nödvändiga åtgärder för att övervaka att den berörda näringsidkaren fullgör och efterlever de

beslut som kommissionen antar enligt denna förordning. Sådana åtgärder kan inbegripa en skyldighet för den berörda näringsidkaren att bevara alla handlingar som anses nödvändiga för att bedöma genomförandet och efterlevnaden av beslut som antagits i enlighet med detta kapitel.

Artikel 46

Preskriptionstid för åläggande av sanktioner

1. De befogenheter som delegeras till kommissionen enligt artiklarna 43 och 44 ska vara begränsade till att gälla i fem år.

2. Preskriptionstiden ska börja löpa den dag då den utbredda överträdelsen med en unionsdimension begås eller då den berörda näringsidkaren eller en annan berörd person åsidosätter någon av skyldigheterna enligt detta kapitel. Vid fortsatta eller upprepade utbredda överträdelser med en unionsdimension ska preskriptionstiden börja löpa den dag då överträdelsen upphör. När det gäller åtaganden som gjorts bindande i enlighet med artikel 41 ska preskriptionstiden börja löpa den dag då näringsidkaren underlåter att fullgöra dessa åtaganden.

3. Preskriptionstiden för åläggande av böter eller löpande viten ska avbrytas av åtgärder som vidtas av kommissionen, behöriga myndigheter eller centrala kontaktpunkter i syfte att undersöka eller ingripa mot överträdelsen. Åtgärder som avbryter preskriptionstiden ska i synnerhet innefatta följande:

   (a) Begäranden om information från en behörig myndighet eller från kommissionen i enlighet med artikel 9.3 b eller artikel 34.

   (b) Inspektioner som utförs av kommissionen eller av en behörig myndighet i enlighet med artikel 9.3 c eller artikel 37.

   (c) Kommissionens inledande av förfaranden enligt artikel 32.1.

4. Efter varje avbrytande ska preskriptionstiden åter börja löpa. Preskriptionstiden för åläggande av böter eller löpande viten ska dock löpa ut senast den dag då en period som motsvarar den dubbla preskriptionstiden har förflutit utan att kommissionen har ålagt några böter eller löpande viten. Den perioden ska förlängas med den tid under vilken preskriptionstiden tillfälligt har avbrutits enligt punkt 5.

5. Preskriptionstiden för åläggande av böter eller löpande viten ska avbrytas tillfälligt så länge som kommissionens beslut är föremål för förfaranden vid Europeiska unionens domstol.

Artikel 47

Preskriptionstid för verkställande av sanktioner

1. En preskriptionsfrist på fem år ska gälla för kommissionens befogenhet att verkställa beslut som fattats enligt artiklarna 43 och 44.

2. Preskriptionstiden ska börja löpa den dag då beslutet vinner laga kraft.

3. Preskriptionstiden för verkställande av påföljder ska avbrytas

(a) genom underrättelse om ett beslut om ändring av det ursprungliga bötesbeloppet eller beloppet för löpande viten eller om avslag på en begäran om en sådan ändring,

(b) genom åtgärder som vidtas av kommissionen eller av en medlemsstat på kommissionens begäran för att verkställa böter eller löpande viten.

4. Efter varje avbrytande ska preskriptionstiden åter börja löpa.

5. Preskriptionstiden för verkställighet av sanktioner ska tillfälligt avbrytas så länge som

(a) en betalningsfrist medges,

(b) åtgärder för att driva in betalningen tillfälligt avbryts enligt ett beslut av Europeiska unionens domstol eller en nationell domstol.

Artikel 48

Rätten att bli hörd och rätten till tillgång till handlingar i ärendet

1. Innan kommissionen antar ett beslut i enlighet med artikel 42 ska den ge den berörda näringsidkaren eller den andra person som avses i artikel 34 möjlighet att höras om

(a) kommissionens preliminära slutsatser, inbegripet alla frågor där kommissionen har invändningar, och

(b) åtgärder som kommissionen kan avse att vidta mot bakgrund av de preliminära slutsatser som avses i led a.

2. Den berörda näringsidkaren eller den andra fysiska eller juridiska person som avses i artikel 34 får inkomma med sina synpunkter på kommissionens preliminära slutsatser inom en tidsfrist som kommissionen fastställer i sina preliminära slutsatser, vilken inte får vara kortare än 14 dagar.

3. Kommissionen ska basera sina beslut endast på preliminära slutsatser som de berörda parterna har haft möjlighet att kommentera.

4. Berörda parters rätt till försvar ska iakttas fullt ut under förfarandet. De ska ha rätt att få tillgång till kommissionens handlingar i ärendet i enlighet med villkoren för utlämnande av uppgifter, med förbehåll för den berörda näringsidkarens eller en annan berörd persons berättigade intresse av att dess affärshemligheter skyddas. Kommissionen ska ha befogenhet att anta beslut med sådana villkor för utlämnande av uppgifter i händelse av oenighet mellan parterna. Rätten till tillgång till kommissionens handlingar i ärendet ska inte omfatta konfidentiell information och interna handlingar hos kommissionen, behöriga myndigheter, centrala kontaktpunkter eller andra myndigheter i medlemsstaterna. I synnerhet ska rätten till tillgång till handlingar i ärendet inte omfatta skriftväxling mellan kommissionen och dessa myndigheter. Ingenting i denna punkt ska hindra kommissionen från att använda eller lämna ut information som är nödvändig för att bevisa en överträdelse.

Artikel 49

Genomförandeakter om kommissionens ingripande

1. När det gäller ingripanden av kommissionen som omfattas av detta kapitel, får kommissionen anta genomförandeakter om de praktiska arrangemangen för

   (a) befogenhet att utföra inspektioner i enlighet med artikel 37 och den övervakning som utförs i enlighet med artikel 45,

   (b) de utfrågningar som föreskrivs i artikel 48, och

   (c) det utlämnande av information som föreskrivs i artikel 48.

2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 69.2.

Artikel 50

Offentliggörande av beslut

1. Kommissionen ska offentliggöra de beslut som den antar i enlighet med artiklarna 40–44. I ett sådant offentliggörande ska de berörda parternas namn och huvuddragen i beslutet anges, inbegripet ålagda sanktioner.

2. Offentliggörandet ska beakta den berörda näringsidkarens rättigheter och legitima intressen, i synnerhet vad avser den tystnadsplikt och affärshemlighet som avses i artikel 64, för varje annan person som avses i artikel 34 och för varje tredje part, för att skydda deras konfidentiella uppgifter.

Artikel 51

Europeiska unionens domstols prövning

Europeiska unionens domstol ska ha obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka kommissionen har ålagt böter eller löpande viten. Den får upphäva, minska eller öka ålagda böter eller löpande viten.

Artikel 52

Enhetlig tillämpning av unionslagstiftning till skydd för konsumenterna, vilken kan utredas och kontrolleras av kommissionen

1. En nationell domstol får inte fatta beslut som strider mot ett beslut som kommissionen har antagit i enlighet med denna förordning. Nationella domstolar ska också undvika att fatta beslut som skulle kunna stå i strid med ett beslut som kommissionen överväger i förfaranden som den har inlett i enlighet med denna förordning. I detta syfte får den nationella domstolen bedöma om det är nödvändigt att inhibera förfarandet. Detta påverkar inte tillämpningen av artikel 267 i EUF-fördraget.

2. Medlemsstaternas behöriga myndigheter får inte fatta beslut som strider mot ett beslut som kommissionen har antagit i enlighet med denna förordning. Behöriga myndigheter ska undvika att fatta beslut som strider mot ett beslut som kommissionen överväger i förfaranden som den har inlett i enlighet med denna förordning.

Artikel 53

Verkan av beslut

Medlemsstaterna ska säkerställa att en utbredd överträdelse med en unionsdimension som konstateras genom ett beslut som antagits av kommissionen i enlighet med artikel 42.1 anses vara ett faktum som inte kan vederläggas i samband med varje talan som väcks vid nationella domstolar eller administrativa myndigheter för att söka gottgörelse från samma näringsidkare för samma affärsmetod, i enlighet med nationell rätt.

KAPITEL IV
HORISONTELLA ÅTGÄRDER

Artikel 54

Varningar

1. När en behörig myndighet får kännedom om sakförhållanden som ger upphov till en rimlig misstanke om att en överträdelse som omfattas av denna förordning och som kan påverka konsumenternas intressen i andra medlemsstater äger rum på dess territorium, ska den utan dröjsmål, och under alla omständigheter senast inom 15 dagar, underrätta kommissionen, andra behöriga myndigheter och centrala kontaktpunkter om detta.

2. När kommissionen får kännedom om sakförhållanden som ger upphov till en rimlig misstanke om att en utbredd överträdelse eller en utbredd överträdelse med en unionsdimension har ägt rum, ska den utan dröjsmål, och under alla omständigheter inom 15 dagar, underrätta de berörda behöriga myndigheterna och centrala kontaktpunkterna om detta.

3. Vid en underrättelse, dvs. ett utfärdande av en varning, enligt punkterna 1 och 2 ska den behöriga myndigheten eller kommissionen tillhandahålla information om den misstänkta överträdelse som omfattas av denna förordning och, om de finns tillgängliga, i synnerhet följande:

   (a) En beskrivning av den handling eller underlåtenhet som utgör den misstänkta överträdelsen.

   (b) Uppgifter om den produkt eller tjänst som berörs av den misstänkta överträdelsen.

   (c) Medlemsstater som berörs eller eventuellt berörs av den misstänkta överträdelsen.

   (d) Den eller de berörda näringsidkarnas identitet.

   (e) Den rättsliga grunden för eventuella insatser med hänvisning till nationell rätt och motsvarande bestämmelser i de unionsrättsakter som förtecknas i bilagan.

   (f) En beskrivning av eventuella rättsliga förfaranden, tillsynsåtgärder eller andra åtgärder som vidtagits med avseende på överträdelsen, vilket datum de vidtagits och hur länge de har pågått, samt deras status.

(g) Uppgift om vilka behöriga myndigheter som inleder rättsliga förfaranden och vidtar andra åtgärder.

4. Vid utfärdande av en varning får den behöriga myndigheten anmoda andra behöriga myndigheter, relevanta centrala kontaktpunkter och kommissionen, och kommissionen får anmoda behöriga myndigheter och relevanta centrala kontaktpunkter, att – med utgångspunkt i tillgängliga uppgifter eller uppgifter som de relevanta behöriga myndigheterna respektive kommissionen lätt kan få tillgång till – kontrollera huruvida liknande misstänkta överträdelser pågår på dessa andra medlemsstaters territorium eller huruvida tillsynsåtgärder har vidtagits mot sådana överträdelser i dessa medlemsstater. Dessa behöriga myndigheter i andra medlemsstater och kommissionen ska utan dröjsmål besvara begäran.

Artikel 55

Externa varningar

1. Varje medlemsstat ska, såvida det inte vore omotiverat att göra detta, ge utsedda organ, europeiska konsumentcentrum, konsumentorganisationer samt, i förekommande fall, näringsidkarorganisationer, som har nödvändig sakkunskap, befogenhet att dels utfärda en extern varning till de behöriga myndigheterna i de relevanta medlemsstaterna och kommissionen om misstänkta överträdelser som omfattas av denna förordning, dels att tillhandahålla den information som anges i artikel 54.3. Varje medlemsstat ska utan dröjsmål anmäla en förteckning över dessa enheter samt alla ändringar av denna till kommissionen.

2. Kommissionen ska, efter samråd med medlemsstaterna, ge organisationer som företräder konsumentintressen och, när så är lämpligt, näringsidkare och intressenter på unionsnivå befogenhet att utfärda en extern varning.

3. Om en av de enheter som avses i punkterna 1 och 2 utfärdar en extern varning får kommissionen uppmana den enheten att förklara varningen för de berörda centrala kontaktpunkterna och behöriga myndigheterna samt för kommissionen.

4. De behöriga myndigheterna ska inte vara tvungna att inleda en samordnad insats i enlighet med artikel 17, och kommissionen ska inte vara tvungen att inleda förfaranden i enlighet med artikel 32.1 eller utfärda en varning i enlighet med artikel 17.3. Efter en extern varning från en av de enheter som avses i punkt 1 eller 2 i denna artikel ska kommissionen informera enheten om huruvida de behöriga myndigheter som berörs av den påstådda överträdelsen har inlett en samordnad insats i enlighet med artikel 17, eller om kommissionen har inlett ett förfarande i enlighet med artikel 32.1.

5. Organ som utfärdar externa varningar ska säkerställa att den lämnade informationen är korrekt, uppdaterad och exakt och ska utan dröjsmål korrigera tillhandahållen information eller återkalla varningen, beroende på vad som är lämpligt.

6. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att ge organisationer som företräder konsumentintressen och, när så är lämpligt, näringslivsintressen på unionsnivå befogenhet att utfärda en extern varning i enlighet med stycke 2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 69.2.

Artikel 56

Utbyte av annan information av betydelse för att upptäcka överträdelser

De behöriga myndigheterna ska, via det informationssystem som avses i artikel 66, utan dröjsmål underrätta kommissionen och behöriga myndigheter i berörda medlemsstater om varje åtgärd som de har vidtagit för att komma till rätta med en överträdelse som omfattas av denna förordning inom deras jurisdiktion, om de misstänker att överträdelsen i fråga kan påverka konsumenternas intressen i andra medlemsstater.

Artikel 57

Samordnade tillsynsåtgärder

1. De behöriga myndigheterna eller kommissionen får besluta att genomföra samordnade tillsynsåtgärder för att kontrollera efterlevnaden av, eller upptäcka överträdelser av, unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen.
2. I samband med samordnade tillsynsåtgärder får de deltagande behöriga myndigheterna utnyttja de utredningsbefogenheter som föreskrivs i artikel 9.3 och andra befogenheter som tilldelats dem enligt nationell rätt. Samordnade tillsynsåtgärder ska samordnas av kommissionen, såvida inte de berörda behöriga myndigheterna beslutar något annat.
3. När kommissionen genomför samordnade tillsynsåtgärder får den använda de utredningsbefogenheter som föreskrivs i artiklarna 34–37.
4. De behöriga myndigheterna får inbjuda utsedda organ, kommissionstjänstemän och andra åtföljande personer som bemyndigats av kommissionen att delta i samordnade tillsynsåtgärder.

Artikel 58

Samordning av andra insatser som bidrar till utredning och tillsyn

1. Medlemsstaterna ska underrätta varandra och kommissionen om sina insatser på följande områden:
   (a) Utbildning av tjänstemän som arbetar med tillämpningen av denna förordning.
   (b) Insamling, klassificering och utbyte av uppgifter om konsumentklagomål.
   (c) Utveckling av branschspecifika nätverk mellan tjänstemän.
   (d) Utveckling av hjälpmedel för information och kommunikation.
   (e) Utveckling och användning av digital infrastruktur och digitala verktyg för upptäckt och utredning av överträdelser som omfattas av denna förordning och för kontroll av efterlevnaden av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen.
   (f) I förekommande fall, utarbetande av standarder, metoder och riktlinjer för tillämpningen av denna förordning.

2. Medlemsstaterna och kommissionen får i den utsträckning som är nödvändig för att uppfylla målet för denna förordning samordna och gemensamt organisera insatser på de områden som avses i punkt 1.

Artikel 59

Rättsliga företrädare

1. Näringsidkare som inte är etablerade i unionen men som riktar sin kommersiella verksamhet till konsumenter i en eller flera av unionens medlemsstater ska skriftligen utse en juridisk eller fysisk person till sin rättsliga företrädare vid tillämpningen av denna förordning i en av dessa medlemsstater. Om en näringsidkare redan har utsett en rättslig företrädare i enlighet med andra unionsrättsakter får de dock utvidga denna juridiska eller fysiska persons mandat till att omfatta alla frågor som är nödvändiga för de ändamål som anges i punkt 2.

2. Näringsidkare ska bemyndiga sina rättsliga företrädare som utsetts i enlighet med punkt 1 att vid sidan av eller i stället för näringsidkarna hantera kontakterna med medlemsstaternas behöriga myndigheter och kommissionen när det gäller alla frågor som är nödvändiga för mottagande, efterlevnad och verkställighet av beslut som utfärdas i enlighet med denna förordning och all kommunikation i samband med den. Näringsidkare ska förse sina rättsliga företrädare med de befogenheter som är nödvändiga och med tillräckliga resurser för att garantera ett effektivt och lämpligt samarbete med medlemsstaternas behöriga myndigheter och kommissionen.

3. Näringsidkare ska säkerställa att deras rättsliga företrädares namn, postadress, e-postadress och telefonnummer är allmänt tillgängliga, lättillgängliga, korrekta och uppdaterade. Denna information ska finnas tillgänglig på alla verktyg som näringsidkaren använder för att nå ut till konsumenter, såsom webbplatsen.

4. Om en näringsidkare inte har utsett en rättslig företrädare i enlighet med punkt 1, får de behöriga myndigheterna och kommissionen ändå vända sig till den näringsidkaren genom vilken företrädare som helst som utsetts av den näringsidkaren i enlighet med andra unionsrättsakter, i tillämpliga fall. Alla meddelanden om efterlevnad eller verkställighet av beslut som antagits i enlighet med denna förordning, samt all därmed sammanhängande skriftväxling, ska anses ha mottagits av näringsidkaren när de har meddelats den företrädaren.

5. Att en rättslig företrädare inom unionen utses enligt punkt 1 ska inte utgöra en etablering i unionen.

6. Den rättsliga företrädaren ska samarbeta med den behöriga myndigheten eller kommissionen.

Artikel 60

Utbyte av tjänstemän mellan behöriga myndigheter

1. De behöriga myndigheterna får delta i utbytesprogram för tjänstemän från andra medlemsstater i syfte att stärka samarbetet avseende tillämpningen av denna förordning. De behöriga myndigheterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att göra det möjligt för tjänstemän från andra medlemsstater att spela en ändamålsenlig roll i

den behöriga myndighetens insatser. Därför ska tjänstemännen i fråga ha rätt att utföra de uppgifter som den mottagande behöriga myndigheten tilldelar dem i enlighet med lagstiftningen i sin medlemsstat.

2. Under utbytet ska tjänstemannens civilrättsliga och straffrättsliga ansvar behandlas på samma sätt som ansvaret för tjänstemän vid den mottagande behöriga myndigheten. Tjänstemännen från andra medlemsstater ska följa gällande normer för tjänsteutövningen och lämpliga interna uppföranderegler vid den mottagande behöriga myndigheten. Dessa uppföranderegler ska särskilt säkerställa skyddet för enskilda när det gäller behandling av personuppgifter, rättvisa förfaranden och korrekt efterlevnad av de bestämmelser om konfidentialitet, tystnadsplikt och affärshemlighet som fastställs i artikel 64.

Artikel 61

Utveckling av sakkunskap och kapacitet

1. Kommissionen ska, i samarbete med de behöriga myndigheterna, utveckla sakkunskap och kapacitet, inklusive när så är lämpligt genom utstationering av personal från medlemsstaterna.

2. Kommissionen får begära att de behöriga myndigheterna och andra unionsorgan och unionsbyråer med relevant sakkunskap stöder bedömningen, i enlighet med denna förordning, av framväxande konsumentfrågor i hela unionen.

Artikel 62

Samarbete för att säkerställa enhetlig, ändamålsenlig och kompletterande tillsyn

1. För att säkerställa enhetlig, effektiv och kompletterande tillsyn får centrala kontaktpunkter, behöriga myndigheter, andra myndigheter eller enheter och kommissionen samordna sina tillsynsinsatser, i den mån det gäller konsumentskydd, och i detta syfte utbyta information som erhållits vid tillämpningen av denna förordning och

   (a) förordning (EU) 2022/2065,

   (b) förordning (EU) 2022/1925,

   (c) förordning (EU) 2024/1689,

   (d) förordning (EU) 2016/679,

   (e) förordning (EU) 2023/988,

   (f) förordning (EU) 2009/1020,

   (g) förordning (EU) 2026/2108,

   (h) [förordning (EU) YYYY/XXXX (EU KIDS ACT)].

2. Information enligt punkt 1 får endast utbytas och användas för samordning av tillsyn enligt denna förordning, och de rättsakter som avses i punkt 1, i enlighet med de begränsningar för användning av sådan information som anges i de rättsakterna,

särskilt när det gäller den information som erhålls vid utredningar samt reglerna om konfidentialitet och tystnadsplikt.

3. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de praktiska arrangemangen för samarbete, samordning och informationsutbyte enligt denna artikel. De praktiska arrangemangen får, när så är lämpligt, inbegripa de nödvändiga konstellationer som möjliggör ett ändamålsenligt, effektivt och smidigt informationsutbyte, däribland på elektronisk väg, mellan de centrala kontaktpunkterna, behöriga myndigheter, andra myndigheter eller enheter och kommissionen, inbegripet när informationen lagras i relevanta informationssystem som utvecklas och underhålls av kommissionen i enlighet med artikel 66 i denna förordning och de akter som avses i punkt 1 a–h. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 69.2.

Artikel 63

Internationellt samarbete

1. Unionen ska, i den utsträckning som är nödvändig för att uppfylla målet för denna förordning, samarbeta med tredjeländer och behöriga internationella organisationer på de områden som omfattas av denna förordning i syfte att skydda konsumenternas intressen. Unionen och berörda tredjeländer får ingå avtal som fastställer arrangemang när det gäller samarbete, inbegripet upprättandet av arrangemang för ömsesidigt bistånd, utbyte av konfidentiella uppgifter och program för utbyte av personal.

2. Avtal mellan unionen och tredjeländer om samarbete och ömsesidigt bistånd för att skydda och främja konsumenternas intressen ska vara förenliga med relevanta regler om dataskydd tillämpliga på överföring av personuppgifter till tredjeländer.

3. Om en behörig myndighet eller kommissionen mottar information som potentiellt är relevant för de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater eller kommissionen från en myndighet i ett tredjeland, ska den behöriga myndigheten eller kommissionen förmedla informationen till dessa behöriga myndigheter eller kommissionen, i den mån som eventuella tillämpliga bilaterala biståndsavtal med det tredjelandet medger detta, och i den mån som den informationen är förenlig med unionsrätt om skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter.

4. Information som förmedlas enligt denna förordning får också förmedlas av en behörig myndighet till en myndighet i ett tredjeland enligt ett bilateralt biståndsavtal som slutits med det tredjelandet, under förutsättning att den behöriga myndighet som ursprungligen förmedlade informationen, eller i tillämpliga fall kommissionen, har gett sitt godkännande, och under förutsättning att det är förenligt med unionsrätt om skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter och alla tillämpliga regler om konfidentialitet.

KAPITEL V
GEMENSAMMA ARRANGEMANG

Artikel 64

Användning och utlämnande av information samt tystnadsplikt och affärshemlighet

1. Information som vid tillämpning av denna förordning samlas in av eller meddelas de behöriga myndigheterna och kommissionen ska endast användas för att säkerställa efterlevnad av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen och de rättsakter som förtecknas i artikel 62.1.

2. Den information som avses i punkt 1 ska endast användas och offentliggöras med vederbörligt beaktande av en fysisk eller juridisk persons affärsintressen, inklusive affärshemligheter och immateriella rättigheter.

3. De behöriga myndigheterna och kommissionen får emellertid efter samråd med den behöriga myndighet som tillhandahöll informationen eller, i tillämpliga fall, kommissionen offentliggöra den information som är nödvändig

   (a) för att bevisa överträdelser som omfattas av denna förordning, eller

   (b) för att se till att överträdelser som omfattas av denna förordning upphör eller förbjuds.

Artikel 65

Användning av bevis och utredningsresultat

1. De behöriga myndigheterna får som bevis använda all information, alla handlingar, resultat, utlåtanden, bestyrkta kopior och underrättelser som förmedlats till dem vid tillämpningen av denna förordning, på samma sätt som liknande handlingar som erhållits i deras egen medlemsstat, oberoende av lagringsmedium.

2. Kommissionen får som bevis använda all information, alla handlingar, resultat, utlåtanden, bestyrkta kopior och underrättelser som förmedlats till den vid tillämpningen av denna förordning, på samma sätt som liknande handlingar som den erhåller i utövandet av de uppgifter som den i enlighet med denna förordning har i uppdrag att genomföra.

Artikel 66

Informationssystem

1. Kommissionen ska upprätta och upprätthålla ett informationssystem för all kommunikation enligt denna förordning mellan behöriga myndigheter, centrala kontaktpunkter och kommissionen. All information som utbyts via informationssystemet ska lagras och behandlas i det informationssystemet, som ska göras direkt tillgängligt enbart för de behöriga myndigheterna, de centrala kontaktpunkterna och kommissionen.

2. Information som tillhandahålls av enheter som utfärdar en extern varning i enlighet med artikel 55.1 eller 55.2 ska också lagras och behandlas i det informationssystem som avses i punkt 1 i denna artikel. Dessa enheter ska emellertid inte ha tillgång till det informationssystemet.

3. Om en behörig myndighet, ett utsett organ eller en enhet som utfärdar en extern varning enligt artikel 55.1 eller 55.2 fastställer att en varning om en överträdelse som den utfärdat i enlighet med artiklarna 54 eller 55 visar sig sakna grund, ska den dra tillbaka varningen. Kommissionen ska utan dröjsmål ta bort den relevanta informationen från informationssystemet och informera parterna om skälen till detta.

4. Uppgifter som lagras i informationssystemet får inte bevaras längre än vad som är nödvändigt för de ändamål för vilka de samlades in och behandlades, och får inte lagras längre än fem år efter den dag då

   (a) en anmodad myndighet i enlighet med artikel 12.2 underrättade kommissionen om att en överträdelse inom unionen har upphört,

   (b) samordnaren lämnar underrättelse om att den samordnade insatsen har avslutats enligt artikel 54.1, eller

   (c) informationen fördes in i informationssystemet, i alla övriga fall.

5. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de tekniska, praktiska och operativa arrangemangen för informationssystemets funktion i enlighet med informationssystemet för den inre marknaden (IMI), som inrättades genom förordning (EU) nr 1024/2012. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 69.2.

Artikel 67

Avstående från ersättning för kostnader

1. Medlemsstaterna ska avstå från att begära ersättning för kostnader som uppstår i samband med tillämpningen av denna förordning.

2. Utan hinder av punkt 1 ska den ansökande myndighetens medlemsstat vad gäller begäranden om tillsynsåtgärder enligt artikel 12 förbli ansvarig gentemot den anmodade myndighetens medlemsstat för eventuella kostnader och förluster som uppkommit till följd av åtgärder som en domstol nekat och förklarat sakna grund i den mån det gäller sakinnehållet i den berörda överträdelsen.

Artikel 68

Tillsynsprioriteringar

1. Senast den dag då denna förordning börjar tillämpas och därefter minst vartannat år ska de centrala kontaktpunkterna och kommissionen utbyta information och komma överens om sina tillsynsprioriteringar för tillämpningen av denna förordning.

   Denna information ska omfatta följande:

   (a) Information om marknadstendenser som kan komma att påverka konsumenters intressen i den berörda medlemsstaten och i andra medlemsstater.

   (b) En översikt över insatser som genomförts i enlighet med denna förordning under de senaste två åren, och i synnerhet utrednings- och tillsynsåtgärder som avser utbredda överträdelser och utbredda överträdelser med en unionsdimension.

(c) Statistik om den information som utbytts genom de varningar som avses i artikel 54.

(d) Preliminära prioriterade områden under de närmaste två åren för tillsyn av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen i den berörda medlemsstaten.

(e) Föreslagna prioriterade områden under de närmaste två åren för tillsyn av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen i unionen som helhet.

(f) Information om den berörda medlemsstaten planerade resurser för att genomföra insatser enligt denna förordning under de närmaste två åren.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 64 ska kommissionen vartannat år utarbeta en översikt över den information som avses i punkt 1 a, b och c. Den ska göra denna översikt allmänt tillgänglig. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet om detta.

3. I fall där omständigheterna eller marknadsvillkoren förändras avsevärt under de två år som följer på det senaste ingivandet av information om medlemsstaternas tillsynsprioriteringar, ska medlemsstaterna uppdatera sina tillsynsprioriteringar och underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om detta.

4. Kommissionen ska utbyta bästa praxis och prestandajämförelser med medlemsstaterna, särskilt i syfte att utveckla kapacitetsbyggande insatser.

KAPITEL VI
ANDRA BESTÄMMELSER OCH ÄNDRINGSBESTÄMMELSER

Artikel 69

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 70

Underrättelser

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål till kommissionen överlämna texten till eventuella bestämmelser i nationell rätt som de antar, och till avtal förutom avtal rörande enskilda fall som de ingår, som rör frågor som omfattas av denna förordning.

Artikel 71

Rapportering

1. Kommissionen ska översända en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning fem år efter ikraftträdandet.

2. Rapporten ska innehålla en utvärdering av tillämpningen av denna förordning, däribland en bedömning av hur ändamålsenlig tillsynen av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen i enlighet med denna förordning är, särskilt med beaktande av kommissionens utredningar och tillsyn i enlighet med kapitel III, liksom särskilt en undersökning av hur näringsidkares efterlevnad av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen har utvecklats på viktiga konsumentmarknader som berörs av gränsöverskridande handel.

   Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 72

Tillämpning och ändring av direktiv (EU) 2019/1937

1. Direktiv (EU) 2019/1937 ska tillämpas på rapporteringen av överträdelser av denna förordning och på skyddet för personer som rapporterar om sådana överträdelser.

2. Direktiv (EU) 2019/1937 ska ändras på följande sätt:

   I punkt I (Artikel 2.1 a ix – konsumentskydd) i del I i bilagan till direktiv (EU) 2019/1937 ska följande led läggas till: ”x) Förordning (EU) [XXXX/20XX DENNA FÖRORDNING].”

Artikel 73

Ändring av förordning (EG) nr 261/2004

I artikel 16 i förordning (EG) nr 261/2004 ska följande punkter läggas till:

”4. Kommissionen ska ha befogenhet att undersöka och säkerställa efterlevnaden av denna förordning när det gäller utbredda överträdelser med en unionsdimension enligt definitionen i förordning XXXX/YYYY [DENNA FÖRORDNING (NYA FÖRORDNINGEN OM KONSUMENTSKYDDSSAMARBETE)] i enlighet med kapitel III i den förordningen.

5. Kommissionen får ålägga böter på högst 6 % av näringsidkarens totala globala årsomsättning enligt artikel 43 [Böter] i förordning XXXX/YYYY [DENNA FÖRORDNING (NYA FÖRORDNINGEN OM KONSUMENTSKYDDSSAMARBETE)] för överträdelser av denna förordning som utretts av kommissionen i enlighet med kapitel III i förordning XXXX/YYYY [DENNA FÖRORDNING (NYA FÖRORDNINGEN OM KONSUMENTSKYDDSSAMARBETE)].”

Artikel 74

Ändring av förordning (EG) nr 1107/2006

Förordning (EG) nr 1107/2006 ska ändras på följande sätt:

1) Följande artikel ska införas:

”*Artikel 14a*

Kommissionens genomförande

Kommissionen ska ha befogenhet att undersöka och säkerställa efterlevnaden av denna förordning när det gäller utbredda överträdelser med en unionsdimension enligt definitionen i förordning XXXX/YYYY [DENNA FÖRORDNING (NYA FÖRORDNINGEN OM KONSUMENTSKYDDSSAMARBETE)] i enlighet med kapitel III i den förordningen.”

2) I artikel 16 ska följande stycke läggas till:

”Kommissionen får ålägga böter på högst 6 % av näringsidkarens totala globala årsomsättning enligt artikel 43 [Böter] i förordning XXXX/YYYY [DENNA FÖRORDNING (NYA FÖRORDNINGEN OM KONSUMENTSKYDDSSAMARBETE)] för överträdelser av denna förordning som utretts av kommissionen i enlighet med kapitel III i förordning XXXX/YYYY [DENNA FÖRORDNING (NYA FÖRORDNINGEN OM KONSUMENTSKYDDSSAMARBETE)].”

Artikel 75

Ändring av förordning (EU) 2021/782

Förordning (EU) 2021/782 ska ändras på följande sätt:

1) Följande artikel ska införas:

”*Artikel 31a*

Kommissionens tillsyn

Kommissionen ska ha befogenhet att undersöka och säkerställa efterlevnaden av denna förordning när det gäller utbredda överträdelser med en unionsdimension enligt definitionen i förordning XXXX/YYYY [DENNA FÖRORDNING (NYA FÖRORDNINGEN OM KONSUMENTSKYDDSSAMARBETE)] i enlighet med kapitel III i den förordningen.”

2) I artikel 35 ska följande punkt läggas till:

”3. Kommissionen får ålägga böter på högst 6 % av näringsidkarens totala globala årsomsättning enligt artikel 43 [Böter] i förordning XXXX/YYYY [DENNA FÖRORDNING (NYA FÖRORDNINGEN OM KONSUMENTSKYDDSSAMARBETE)] för överträdelser av denna förordning som utretts av kommissionen i enlighet med kapitel III i förordning XXXX/YYYY [DENNA FÖRORDNING (NYA FÖRORDNINGEN OM KONSUMENTSKYDDSSAMARBETE)].”

Artikel 76

Ändring av förordning (EG) nr 1008/2008

Artikel 24 i förordning (EG) nr 1008/2008 ska ersättas med följande:

”Artikel 24

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska säkerställa efterlevnad av reglerna i detta kapitel och fastställa sanktioner för överträdelser av dem. Sanktionerna ska vara proportionella, avskräckande och verkningsfulla.

2. Kommissionen ska ha befogenhet att undersöka och säkerställa efterlevnaden av artikel 23 i denna förordning när det gäller utbredda överträdelser med en unionsdimension enligt definitionen i förordning XXXX/YYYY [DENNA FÖRORDNING (NYA FÖRORDNINGEN OM

KONSUMENTSKYDDSSAMARBETE)] i enlighet med kapitel III i den förordningen.

3. Kommissionen får ålägga böter på högst 6 % av näringsidkarens totala globala årsomsättning enligt artikel 43 [Böter] i förordning XXXX/YYYY [DENNA FÖRORDNING (NYA FÖRORDNINGEN OM KONSUMENTSKYDDSSAMARBETE)] för överträdelser av denna förordning som utretts av kommissionen i enlighet med kapitel III i förordning XXXX/YYYY [DENNA FÖRORDNING (NYA FÖRORDNINGEN OM KONSUMENTSKYDDSSAMARBETE)].”

Artikel 77

Ändring av förordning (EU) 1177/2010

Förordning (EU) 1177/2010 ska ändras på följande sätt:

1) Följande artikel ska införas:

”*Artikel 25a*

Kommissionens tillsyn

Kommissionen ska ha befogenhet att undersöka och säkerställa efterlevnaden av denna förordning när det gäller utbredda överträdelser med en unionsdimension enligt definitionen i förordning XXXX/YYYY [DENNA FÖRORDNING (NYA FÖRORDNINGEN OM KONSUMENTSKYDDSSAMARBETE)] i enlighet med kapitel III i den förordningen.”

2) Artikel 28 ska ersättas med följande:

”Artikel 28

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler för sanktioner vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de följs. De fastställda sanktionerna ska vara proportionella, avskräckande och verkningsfulla. Medlemsstaterna ska anmäla dessa regler och åtgärder till kommissionen senast den 18 december 2012 och utan dröjsmål anmäla varje senare ändring som berör dem.

2. Kommissionen får ålägga böter på högst 6 % av näringsidkarens totala globala årsomsättning enligt artikel 43 [Böter] i förordning XXXX/YYYY [DENNA FÖRORDNING (NYA FÖRORDNINGEN OM KONSUMENTSKYDDSSAMARBETE)] för överträdelser av denna förordning som utretts av kommissionen i enlighet med kapitel III i förordning XXXX/YYYY [DENNA FÖRORDNING (NYA FÖRORDNINGEN OM KONSUMENTSKYDDSSAMARBETE)].”

Artikel 78

Ändring av förordning (EU) 181/2011

Förordning (EU) 181/2011 ska ändras på följande sätt:

1) Följande artikel ska införas:

”*Artikel 28a*

Kommissionens kontroll av efterlevnaden

Kommissionen ska ha befogenhet att undersöka och säkerställa efterlevnaden av denna förordning när det gäller utbredda överträdelser med en unionsdimension enligt definitionen i förordning XXXX/YYYY [DENNA FÖRORDNING (NYA FÖRORDNINGEN OM KONSUMENTSKYDDSSAMARBETE)] i enlighet med kapitel III i den förordningen.”

2) I artikel 31 ska följande stycke läggas till:

”Kommissionen får ålägga böter på högst 6 % av näringsidkarens totala globala årsomsättning enligt artikel 43 [Böter] i förordning XXXX/YYYY [DENNA FÖRORDNING (NYA FÖRORDNINGEN OM KONSUMENTSKYDDSSAMARBETE)] för överträdelser av denna förordning som utretts av kommissionen i enlighet med kapitel III i förordning XXXX/YYYY [DENNA FÖRORDNING (NYA FÖRORDNINGEN OM KONSUMENTSKYDDSSAMARBETE)].”

Artikel 79

Ändring av förordning (EU) 2018/302

Artikel 7 i förordning (EU) 2018/302 ska ändras på följande sätt:

1) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska fastställa sanktioner vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och säkerställa att de genomförs. De sanktioner som föreskrivs ska verkningsfulla, proportionella och avskräckande.”

2) Följande punkter ska läggas till:

”4. Kommissionen ska ha befogenhet att undersöka och säkerställa efterlevnaden av denna förordning när det gäller utbredda överträdelser med en unionsdimension enligt definitionen i förordning XXXX/YYYY [DENNA FÖRORDNING (NYA FÖRORDNINGEN OM KONSUMENTSKYDDSSAMARBETE)] i enlighet med kapitel III i den förordningen.

5. Kommissionen får ålägga böter på högst 6 % av näringsidkarens totala globala årsomsättning enligt artikel 43 [Böter] i förordning XXXX/YYYY [DENNA FÖRORDNING (NYA FÖRORDNINGEN OM KONSUMENTSKYDDSSAMARBETE)] för överträdelser av denna förordning som utretts av kommissionen i enlighet med kapitel III i förordning XXXX/YYYY [DENNA FÖRORDNING (NYA FÖRORDNINGEN OM KONSUMENTSKYDDSSAMARBETE)].”

Artikel 80

Ändringar av förordning (EU) nr 1024/2012

Förordning (EU) nr 1024/2012 ska ändras på följande sätt:

I bilagan ska följande punkt läggas till: ”16. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) XXX/XXX [DENNA FÖRORDNING]: artikel 66”.

KAPITEL VII

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 81

Upphävande av förordning (EU) 2017/2934

1. Förordning (EU) 2017/2934 upphör att gälla.

2. Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

   Hänvisningar till artikel 21 i den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till artikel 22.

Artikel 82

Övergångsbestämmelse

Förordning (EU) 2017/2394 ska fortsätta att tillämpas på överträdelser som omfattas av den förordningen och som är föremål för begäranden om ömsesidigt bistånd i enlighet med kapitel III eller samordnade utredningar och efterlevnadskontroller i enlighet med kapitel IV i den förordningen som pågår eller pågår den dag då den här förordningen börjar tillämpas.

Artikel 83

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den [12 månader efter ikraftträdandet].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

FINANSIERINGS- OCH DIGITALISERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

Contents

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET ... 79
1.1 Förslagets eller initiativets titel ... 79
1.2 Berörda politikområden ... 79
1.3 Mål ... 79
1.3.1 Allmänt/allmänna mål ... 79
1.3.2 Specifikt/specifika mål ... 79
1.3.3 Verkan eller resultat som förväntas ... 79
1.3.4 Prestationsindikatorer ... 80
1.4 Förslaget eller initiativet avser ... 80
1.5 Grunder för förslaget eller initiativet ... 80
1.5.1 Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet ... 80
1.5.2 Mervärdet av en åtgärd på EU-nivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på EU-nivå” i detta avsnitt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna. ... 80
1.5.3 Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder ... 81
1.5.4 Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument ... 81
1.5.5 Bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning ... 83
1.6 Förslagets eller initiativets varaktighet och budgetkonsekvenser ... 84
1.7 Planerad(e) genomförandemetod(er) ... 84
2. FÖRVALTNING ... 86
2.1 Regler om uppföljning och rapportering ... 86
2.2 Förvaltnings- och kontrollsystem ... 86
2.2.1 Motivering av den budgetgenomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås ... 86
2.2.2 Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna ... 86
2.2.3 Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande) ... 86
2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter ... 86

3. FÖRSLAGETS ELLER INITIATIVETS BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER 87
3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och utgiftsposter i den årliga budgeten 87
3.2 Förslagets beräknade budgetkonsekvenser för anslagen 89
3.2.1 Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen 89
3.2.1.1 Anslag i den antagna budgeten 89
3.2.1.2 Anslag från externa inkomster avsatta för särskilda ändamål 94
3.2.2 Beräknad output som finansieras med driftsanslag (ska inte fyllas i för decentraliserade byråer) 100
3.2.3 Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen 102
3.2.3.1 Anslag i den antagna budgeten 102
3.2.3.2 Anslag från externa inkomster avsatta för särskilda ändamål 102
3.2.3.3 Totala anslag 102
3.2.4 Beräknat personalbehov 103
3.2.4.1 Finansierat med den antagna budgeten 103
3.2.4.2 Finansierat med externa inkomster avsatta för särskilda ändamål 104
3.2.4.3 Totalt personalbehov 104
3.2.5 Översikt över beräknad inverkan på it-relaterade investeringar 106
3.2.6 Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen 107
3.2.7 Bidrag från tredje part 107
3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna 107
4. DIGITALA INSLAG 108
4.1 Krav med digital relevans 108
4.2 Data 109
4.3 Digitala lösningar 110
4.4 Interoperabilitetsbedömning 110
4.5 Åtgärder till stöd för digitalt genomförande 112

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1 Förslagets eller initiativets titel

Europaparlamentets och rådets förordning om samarbete mellan nationella myndigheter och kommissionen vid tillsynen av konsumentskyddslagstiftningen i unionen och om upphävande av förordning (EU) 2017/2394.

1.2 Berörda politikområden

Konsumentskydd, inre marknaden

1.3 Mål

1.3.1 Allmänt/allmänna mål

Övergripande mål:

Att effektivare hantera gränsöverskridande överträdelser av konsumentlagstiftningen som inverkar negativt på EU-konsumenternas kollektiva intressen.

1.3.2 Specifikt/specifika mål

Specifikt mål nr 1:

Att tillhandahålla kostnadseffektiva och snabba samordnade utredningsförfaranden för att ingripa mot överträdelser av konsumentlagstiftningen på EU-nivå och sektorsnivå.

Specifikt mål nr 2:

Att atärka kapaciteten och kompetensen hos nätverket för konsumentskyddssamarbete.

Specifikt mål nr 3:

Att stärka sanktionsmekanismen för EU-omfattande överträdelser av konsumentlagstiftningen.

1.3.3 Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Förväntade resultat:

– Effektivare och snabbare gränsöverskridande verkställighet av EU:s konsumentlagstiftning genom samordnade åtgärder av medlemsstaternas konsumentskyddsmyndigheter.

– Effektivare och mer avskräckande verkställighet på EU-nivå mot storskaliga överträdelser av EU:s konsumentlagstiftning och förstärkning av principen om en enda kontaktpunkt enligt förordningen om konsumentskyddssamarbete.

– Effektivare verkställighet av EU:s konsumentlagstiftning mot näringsidkare som inte följer reglerna och som riktar sig till konsumenter i unionen, oavsett var de är etablerade.

Förväntade resultat:

– Bättre skydd av konsumenternas rättigheter i EU, inbegripet underåriga.

– Minskade förluster för konsumenterna och ökat konsumentförtroende. – Lika villkor och en mer konsekvent tillämpning och tolkning av konsumentlagstiftningen, vilket leder till större rättssäkerhet för företag som följer reglerna.

1.3.4 Prestationsindikatorer

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

Indikator för specifikt mål nr 1: Antalet verkställighetsåtgärder och antalet klusterförfrågningar inom konsumentskyddssamarbetet. **Indikator för specifikt mål nr 2**: En minskning i antalet webbplatser som använder mörka mönster eller andra överträdelser som begås online i en särskild samordnad tillsynsåtgärd. **Indikator för specifikt mål nr 3**: Genomsnittlig överträdelsefrekvens i de tre senaste samordnade tillsynsåtgärderna som genomförts i slutet av 7-årsperioden.

1.4 Förslaget eller initiativet avser

☐ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd[53]

☑ en förlängning av en befintlig åtgärd

☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.5 Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1 Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet

2027 – antagande av förordningen 2028 – antagande av genomförandeförordning(ar) 2028/2029 –dataum då tillämpningen inled

1.5.2 Mervärdet av en åtgärd på EU-nivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på EU-nivå” i detta avsnitt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

Skäl för åtgärder på EU-nivå (på förhand) Åtgärder på EU-nivå inom ramen för detta förslag har ett stort mervärde, eftersom det syftar till att stärka den offentliga tillsynen och säkerställa en effektiv och konsekvent tillämpning av EU:s konsumentlagstiftning på hela den inre marknaden. De problem som tas upp sträcker sig över landsgränserna och härrör från den snabba tillväxten av e-handel, onlinereklam och digitala affärsmodeller samt den ökande närvaron av näringsidkare som är etablerade utanför EU. Medlemsstaterna kan inte på egen hand på effektivt sätt åtgärderna bristerna i kontrollen av efterlevnaden, begränsade utredningsbefogenheter eller bristen på avskräckande åtgärder mot

[53] I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

utbredda överträdelser. Översynen av konsumentskyddssamarbetet kommer att stärka den samordnade tillsynsramen, öka effektiviteten och minska fragmenteringen av tillsynen, skapa större rättssäkerhet och säkerställa en hög konsumentskyddsnivå, även för underåriga.

Förväntat mervärde för EU (i efterhand)

En effektiv verkställighet av konsumentlagstiftningen är inriktad på att öka rättssäkerheten, öka konsumenternas förtroende och stimulera den ekonomiska tillväxten. Det förväntas skapa ett europeiskt mervärde genom att säkerställa rättvisare digitala marknader för konsumenter, lika villkor för företag och en mer konsekvent tillämpning av konsumentreglerna på hela den inre marknaden.

1.5.3 Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

Detta initiativ tar hänsyn till lärdomarna från följande:

– Förordning (EU) 2017/2394:

I enlighet med artikel 40 i förordningen om konsumentskyddssamarbete offentliggjorde kommissionen 2024 en rapport om tillämpningen av förordning (EU) 2017/2394. Enligt den rapporten har tillämpningen av förordningen om konsumentskyddssamarbete förbättrat samarbetet mellan de nationella konsumentskyddsmyndigheterna och möjliggjort samordnade verkställighetsåtgärder mot utbredda överträdelser. Samtidigt har erfarenheterna av tillämpningen visat på flera brister. I synnerhet har de förfaranden som styr samordnade åtgärder visat sig vara långdragna och inte tillräckligt lyhörda för snabbt föränderlig marknadspraxis. Dessutom minskar svårigheterna med att samordna utdömandet och verkställigheten av sanktioner den avskräckande effekten av samordnade verkställighetsåtgärder. I rapporten betonades också behovet av att klargöra tillämpningen av förordningen om konsumentskyddssamarbete på näringsidkare som inriktar sin kommersiella verksamhet på konsumenter som är bosatta i unionen, oavsett var näringsidkarna själva är etablerade.

– Förordning (EU) 2022/2065 (förordningen om digitala tjänster):

Lärdomarna från förordningen om digitala tjänster har också legat till grund för detta initiativ, särskilt när det gäller behovet av starkare verkställighetsmekanismer och en mer centraliserad strategi för att lösa storskaliga frågor som rör den digitala marknaden. Genom förordningen om digitala tjänster fick kommissionen befogenhet i fråga om mycket stora onlineplattformar och mycket stora onlinesökmotorer inom ramen för ett system med delad befogenhet med medlemsstaternas myndigheter**.**

1.5.4 Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

Förenlighet med den fleråriga budgetramen.

Detta initiativ är helt förenligt med den nya fleråriga budgetramen 2028–2034 och planeras finansieras genom

– administrationen (rubrik 4)

– programmet för den inre marknaden och tullen – Konkurrenskraft, välstånd och säkerhet (rubrik 2).

https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX:52025PC0590.

Den beräknade inverkan på utgifter och personal för 2028 och därefter läggs endast till i illustrativt syfte och föregriper inte nästa fleråriga budgetram. Finansieringskällan och omfattningen av unionens finansiella åtagande för perioden efter 2027 är beroende av resultatet av de interinstitutionella förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2028–2034 och ska därefter fastställas genom det årliga budgetförfarandet. Alla anslag och personalanslag från och med 2028 är preliminära.

Möjliga synergieffekter

Förändringar i digitala affärsmodeller och e-handelns exponentiella tillväxt under de senaste åren innebär betydande utmaningar för konsumentskyddet och tillsynen. Dessa utmaningar är dock inte begränsade till e-handel, utan påverkar de flesta branscher i ekonomin, både online och offline, och påverkar direkt EU-konsumenternas vardag på så olika områden som försäljning av evenemangsbiljetter, den digitala abonnemangsekonomin eller datorspel, för att bara nämna några exempel. Samtidigt skapar fragmentering och olika tolkningar av konsumentskyddsreglerna i medlemsstaterna ytterligare utmaningar för en konsekvent tillsyn och minskar den nödvändiga rättssäkerheten för företag som är verksamma på hela den inre marknaden, vilket pekar på behovet av större förenkling och centralisering av tillsynsverksamheten.

Den senaste tidens ökning av varor som köps på nätet och importeras direkt till EU har förstärkt dessa utmaningar. Dessutom är skadliga metoder svårare att upptäcka och bekämpa eftersom affärsmodeller i allt högre grad förlitar sig på mellanhänder, dold reklam eller tillfälliga webbplatser. Svårigheterna att kontrollera efterlevnaden förvärras särskilt i gränsöverskridande sammanhang och när näringsidkare är etablerade utanför unionen.

Förslaget till översyn av förordningen om konsumentskyddssamarbete erkänns som en central prioritering i Europaparlamentets, rådets och kommissionens färdplan ”Ett Europa, en marknad” för fullbordandet av den inre marknaden, och är ett av initiativen inom ramen för 2030 års strategi för konsumentpolitiken, där effektiv tillsyn, god affärssed i den digitala miljön och en hög konsumentskyddsnivå fastställs som centrala prioriteringar för EU:s konsumentpolitik. Den reviderade förordningen om konsumentskyddssamarbete kommer att bidra till att nå dessa mål genom att stärka tillsynsramen och säkerställa att konsumentskyddsreglerna förblir effektiva på alltmer komplexa digitala marknader.

I synnerhet kommer en reviderad förordningen om konsumentskyddssamarbete att spela en nyckelroll när det gäller att hantera de utmaningar som e-handelsimporten medför, tillsammans med reglerna om produktsäkerhet, marknadskontroll och tull. Samtidigt kommer den reviderade förordningen om konsumentskyddssamarbete att säkerställa att det sätt på vilket produkter och tjänster marknadsförs, säljs och erbjuds konsumenterna är förenligt med EU:s konsumentskyddslagstiftning. I detta avseende kommer förslaget också att skapa synergier med den kommande förordningen om god affärssed i den digitala miljön genom att komplettera utvecklingen av materiella regler för att hantera framväxande digitala metoder med starkare verkställighetsmekanismer.

Den reviderade förordningen om konsumentskyddssamarbete kommer också att komplettera andra tillsynsområden, såsom förordningen om digitala tjänster eller EU KIDS Act, utan att överlappa dem. Överträdelser på områden som e-handel i detaljistledet (utanför plattformar), rese- och transporttjänster, digitala abonnemang, videospel, evenemangsbiljetter, den gröna ekonomin samt affärsmetoder offline, t.ex.

planerat åldrande, kan till exempel hanteras på ett effektivt sätt genom kraftfull tillsyn enligt förordningen om konsumentskyddssamarbete.

Dessutom är det viktigt att betona att enligt rekommendationerna från den särskilda panelen för barns säkerhet på nätet är den kommande rättsakten om digitala tjänster och översynen av förordningen om konsumentskyddssamarbete ett viktigt tillfälle att bidra till en rättvisare och mer transparent digital miljö för konsumenter och företag på den inre marknaden och att sätta skyddet av barn och ungdomar i centrum för EU:s konsumentlagstiftning.

1.5.5 Bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning

Finansieringsalternativet för förslaget är de som finns i den fleråriga budgetramen. Det gäller särskilt följande:

– Rubrik 4 (Administration)

– Rubrik 2 (programmet för den inre marknaden och tullen)

GD Rättsliga frågor kommer att behöva ett internt ärendehanteringssystem för att stödja handläggningen av ärenden. GD Rättsliga frågor strävar efter att använda befintliga system såsom Case@EC som för närvarande används av flera generaldirektorat (COMP, CNECT, Olaf osv.) med nödvändiga anpassningar för konsumentskyddssamarbetet. Programmet för den inre marknaden och tullen är den troliga finansieringskällan. Om det inte går skulle andra alternativ undersökas efter lämplighet.

Dessutom skulle de generaldirektorat som ansvarar för de förordningar som förtecknas i artikel 32.1 (”kommissionens inledande av förfaranden”) i den föreslagna förordningen om konsumentskyddssamarbete och rättstjänsten behöva ytterligare 21 heltidsekvivalenter (tjänstemän och extern personal) för att utföra kommissionens nya uppgifter enligt den reviderade förordningen om[54] konsumentskyddssamarbete. Dessa resurser kommer i princip att härröra från interna omfördelningar inom generaldirektoratet, efter en omprioritering av befintlig verksamhet. Avgifter betraktades som ett finansieringsalternativ men förkastades eftersom de inte verkar vara ett genomförbart alternativ för konsumentskyddssamarbetet.

[54] I denna finansierings- och digitaliseringsöversikt beaktas både de nuvarande 9 heltidsekvivalenterna och de planerade 21 heltidsekvivalenterna, med tanke på upphävandet av den befintliga förordningen om konsumentskyddssamarbete.

1.6	Förslagets eller initiativets varaktighet och budgetkonsekvenser

☐ **begränsad varaktighet**

– ☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ

– ☐ budgetkonsekvenser från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för åtagandebemyndiganden och från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för betalningsbemyndiganden.

☑ **obegränsad varaktighet**

– Efter en inledande period 2027–2028,

– beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7 Planerad(e) genomförandemetod(er)[55]

☑ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

– ☑ via dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;

– ☐ via genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

– ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett

– ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)

– ☐ Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden

– ☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen

– ☐ offentligrättsliga organ

– ☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier

– ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier

– ☐ organ eller personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den grundläggande akten

– ☐ organ som är etablerade i en medlemsstat och som omfattas av en medlemsstats privaträtt eller unionsrätten och som i enlighet med sektorsspecifika regler kan anförtros genomförandet av unionsmedel eller budgetgarantier, i den mån sådana organ kontrolleras av offentligrättsliga organ eller privaträttsliga organ som anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter och har tillräckliga

[55] Närmare förklaringar av de olika genomförandemetoderna med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på webbplatsen Budgpedia: https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx.

finansiella garantier i form av gemensamt och solidariskt ansvar från kontrollorganens sida eller likvärdiga finansiella garantier, som för varje åtgärd kan vara begränsad till det högsta beloppet för unionens stöd.

Anmärkningar

2. FÖRVALTNING

2.1 Regler om uppföljning och rapportering

Kommissionen kommer vartannat år att rapportera om verkställighetsprioriteringar och göra en översikt över den verkställighetsverksamhet som utförs i enlighet med förordningen om konsumentskyddssamarbete. Kommissionen kommer dessutom att lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av förordningen om konsumentskyddssamarbete, inbegripet en bedömning av effektiviteten i verkställigheten av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen enligt förordningen.

2.2 Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1 Motivering av den budgetgenomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

Detta initiativ bygger på och vidareutvecklar den redan befintliga elektroniska databasen för konsumentskyddssamarbete, som genomförs av informationssystemet för den inre marknaden (IMI). Detta förslag ändrar inte det förvaltningssätt, den finansieringsmekanism, de betalningsvillkor eller den kontrollstrategi som redan finns för systemet och som används av kommissionen. IMI:s styrningsstrukturen syftar till att underlätta ett effektivt samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna, och IMI sköts av kommissionen.

2.2.2 Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna

De huvudsakliga riskerna är: a) Tids- och kostnadsöverskridanden på grund av oförutsedda problem med it-genomförandet när det gäller den ytterligare it-utveckling som kommissionen behöver göra för att utvidga tillämpningsområdet för den befintliga elektroniska databasen för detta förslags behov. Denna risk minskas av att IMI redan finns och är fullt utvecklat. b) Genomförande- och utbyggnadsförseningar hos medlemsstaternas respektive myndigheter. Denna risk minskas redan genom etablerad kommunikation och proaktivt tekniskt stöd till de nationella myndigheter som ansvarar för genomförandet.

2.2.3 Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)

Detta initiativ påverkar inte de befintliga kontrollernas kostnadseffektivitet.

2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

IMI:s elektroniska databas sköts direkt av kommissionen.

3. FÖRSLAGETS ELLER INITIATIVETS BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER

Den beräknade inverkan på utgifter och personal för 2028 och därefter läggs endast till i illustrativt syfte och föregriper inte nästa fleråriga budgetram. Finansieringskällan och omfattningen av unionens finansiella åtagande för perioden efter 2027 är beroende av resultatet av de interinstitutionella förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2028–2034 och ska därefter fastställas genom det årliga budgetförfarandet. Alla anslag och personalanslag från och med 2028 är preliminära.

3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och utgiftsposter i den årliga budgeten

- Befintliga budgetposter

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetpost	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./icke-diff[56].	från Efta-länder[57]	från kandidatländer och potentiella kandidater[58]	från andra tredjeländer	övriga inkomster avsatta för särskilda ändamål
2	[XX.YY.YY.YY] Säkerställa en hög konsumentskyddsnivå och produktsäkerhet från programmet för den inre marknaden	Diff.	JA	JA	JA	JA
	[XX.YY.YY.YY]	Diff./Icke-diff.	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ
	[XX.YY.YY.YY]	Diff./Icke-diff.	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

- Nya budgetposter som föreslås

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetpost	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidatländer och potentiella kandidater	från andra tredjeländer	övriga inkomster avsatta för särskilda ändamål

[56] Differentierade respektive icke-differentierade anslag.
[57] Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.
[58] Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidater i västra Balkan.

	[XX.YY.YY.YY]	Diff./Icke-diff.	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ
	[XX.YY.YY.YY]	Diff./Icke-diff.	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ
	[XX.YY.YY.YY]	Diff./Icke-diff.	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

3.2 Förslagets beräknade budgetkonsekvenser för anslagen

3.2.1 Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk

– ☑ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

3.2.1.1 Anslag i den antagna budgeten

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	2

GD: Berörda generaldirektorat			År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
Driftsanslag										
Budgetpost: Säkerställa en hög konsumentskyddsnivå och produktsäkerhet från programmet för den inre marknaden	Åtaganden	(1a)	2,189	2,189	2,189	2,189	2,189	2,189	2,189	**15,323**
	Betalningar	(2a)								**0**
Budgetpost	Åtaganden	(1b)								**0**
	Betalningar	(2b)								**0**
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program[59]										
Budgetpost		(3)	0,130	0,130	0,130	0,130	0,130	0,130	0,130	**0,910**

[59] Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

TOTALA anslag	Åtagande n	=1a+1b +3	**2,319**	**2,319**	**2,319**	**2,319**	**2,319**	**2,319**	**2,319**	**16,233**
för berörda generaldirektorat	Betalningar	=2a+2b +3	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

TOTALT			År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	2,189	2,189	2,189	2,189	2,189	2,189	2,189	**15,323**
	Betalningar	(5)	0	0	0	0	0	0	0	**0**
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		(6)	0,130	0,130	0,130	0,130	0,130	0,130	0,130	**0,910**
TOTALA anslag för RUBRIK < 2. > i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+6	**2,319**	**2,319**	**2,319**	**2,319**	**2,319**	**2,319**	**2,319**	**16,233**
	Betalningar	=5+6	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	

GD: <…….>	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
Driftsanslag								

Budgetpost	Åtaganden	(1a)								**0**
	Betalningar	(2a)								**0**
Budgetpost	Åtaganden	(1b)								**0**
	Betalningar	(2b)								**0**
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program [60]										
Budgetpost		(3)								**0**
TOTALA anslag för GD <…….>	Åtaganden	=1a+1b+3	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
	Betalningar	=2a+2b+3	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

GD: <…….>			År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
Driftsanslag										
Budgetpost	Åtaganden	(1a)								**0**
	Betalningar	(2a)								**0**
Budgetpost	Åtaganden	(1b)								**0**
	Betalningar	(2b)								**0**
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program[61]										

60 Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

61 Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Budgetpost		(3)									**0**
TOTALA anslag	Åtaganden	=1a+1b+3	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
för GD <…….>	Betalningar	=2a+2b+3	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

			År	År	År	År	År	År	År	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
			2028	**2029**	**2030**	**2031**	**2032**	**2033**	**2034**	
TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	0	0	0	0	0	0	0	**0**
	Betalningar	(5)	0	0	0	0	0	0	0	**0**
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		(6)	0	0	0	0	0	0	0	**0**
TOTALA anslag för RUBRIK <….> i den fleråriga budgetramen	Betalningar	=4+6	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
		=5+6	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

			År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
• TOTALA driftsanslag (alla driftsposter)	Åtaganden	(4)	0	0	0	0	0	0	0	**0**
	Betalningar	(5)	0	0	0	0	0	0	0	**0**
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program (alla driftsrelaterade rubriker)		(6)	0	0	0	0	0	0	0	**0**

TOTALA anslag för rubrikerna 1–3	Åtaganden	=4+6	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Betalningar	=5+6	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

Rubrik i den fleråriga budgetramen	4	”Administrativa utgifter”[62]

GD: Berörda generaldirektorat		År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
• Personalresurser		2,751	3,651	4,354	4,354	4,354	4,354	4,354	**28,172**
• Övriga administrativa utgifter		0,031	0,031	0,031	0,031	0,031	0,031	0,031	**0,217**
TOTALTt berörda generaldirektorat	Anslag	**2,782**	**3,682**	**4,385**	**4,385**	**4,385**	**4,385**	**4,385**	**28,389**

GD: <SJ>		År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
• Personalresurser		0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	**4,074**
• Övriga administrativa utgifter		0	0	0	0	0	0	0	**0**
TOTALT GD < SJ >	Anslag	0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	**4,074**

62 Nödvändiga anslag bör beräknas med hjälp av årsmedelkostnaderna på tillämplig webbsida i BUDGpedia.

TOTALA anslag för RUBRIK 4 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	**3,364**	**4,264**	**4,967**	**4,967**	**4,967**	**4,967**	**4,967**	**32,463**

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

		År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
TOTALA anslag för RUBRIKERNA 1–4	Åtaganden	**5,683**	**6,583**	**7,286**	**7,286**	**7,286**	**7,286**	**7,286**	**48,696**
i den fleråriga budgetramen	Betalningar	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

3.2.1.2 Anslag från externa inkomster avsatta för särskilda ändamål

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	

GD: <….>			År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
Driftsanslag										
Budgetpost:	Åtaganden för varje år (summan av de länder som deltar i BIDRAG TREDJE LÄNDER – INREMARKNADSPROGRAMMET (euro)	(1a)								**0**
	Betalningar	(2a)								**0**
Budgetpost	Åtaganden	(1b)								**0**
	Betalningar	(2b)								**0**

Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program[63]										
Budgetpost		(3)								**0**
TOTALA anslag	Åtaganden för varje år (summan av de länder som deltar i BIDRAG TREDJE LÄNDER – INREMARKNADSPROGRAMMET (euro)	(1a)								**0**
för GD <…….>	Betalningar	=2a+2b+3	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

GD: <…….>			År	År	År	År	År	År	År	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
			2028	**2029**	**2030**	**2031**	**2032**	**2033**	**2034**	
Driftsanslag										
Budgetpost	Åtaganden	(1a)								**0**
	Betalningar	(2a)								**0**
Budgetpost	Åtaganden	(1b)								**0**
	Betalningar	(2b)								**0**
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program[64]										
Budgetpost		(3)								**0**
TOTALA anslag	Åtaganden	=1a+1b+3	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

63 Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

64 Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

för GD <…….>	Betalningar	=2a+2b+3	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

			År	År	År	År	År	År	År	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
			2028	**2029**	**2030**	**2031**	**2032**	**2033**	**2034**	
TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	0	0	0	0	0	0	0	**0**
	Betalningar	(5)	0	0	0	0	0	0	0	**0**
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		(6)	0	0	0	0	0	0	0	**0**
TOTALA anslag för RUBRIK <….> i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+6	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
	Betalningar	=5+6	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	

GD: <…….>			År	År	År	År	År	År	År	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
			2028	**2029**	**2030**	**2031**	**2032**	**2033**	**2034**	
Driftsanslag										
Budgetpost	Åtaganden	(1a)								**0**
	Betalningar	(2a)								**0**
Budgetpost	Åtaganden	(1b)								**0**

	Betalningar	(2b)								**0**
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program[65]										
Budgetpost		(3)								**0**
TOTALA anslag	Åtaganden	=1a+1b+3	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
för GD <…….>	Betalningar	=2a+2b+3	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

GD: <…….>			År	År	År	År	År	År	År	**TOTALT Budgetram**
			2028	**2029**	**2030**	**2031**	**2032**	**2033**	**2034**	**2028–2034**
Driftsanslag										
Budgetpost	Åtaganden	(1a)								**0**
	Betalningar	(2a)								**0**
Budgetpost	Åtaganden	(1b)								**0**
	Betalningar	(2b)								**0**
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program[66]										
Budgetpost		(3)								**0**

65 Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

66 Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

TOTALA anslag	Åtaganden	=1a+1b+3	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
för GD <…….>	Betalningar	=2a+2b+3	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

			År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	0	0	0	0	0	0	0	**0**
	Betalningar	(5)	0	0	0	0	0	0	0	**0**
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		(6)	0	0	0	0	0	0	0	**0**
TOTALA anslag för RUBRIK <….> i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+6	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
	Betalningar	=5+6	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

			År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
• TOTALA driftsanslag (alla driftsposter)	Åtaganden	(4)	0	0	0	0	0	0	0	**0**
	Betalningar	(5)	0	0	0	0	0	0	0	**0**
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program (alla driftsrelaterade rubriker)		(6)	0	0	0	0	0	0	0	**0**
TOTALA anslag för rubrikerna 1–3	Åtaganden	=4+6	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Betalningar	=5+6	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

Rubrik i den fleråriga budgetramen	4	”Administrativa utgifter”[67]

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

GD: <…….>		År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
• Personalresurser		0	0	0	0	0	0	0	**0**
• Övriga administrativa utgifter		0	0	0	0	0	0	0	**0**
TOTALT GD <…….>	Anslag	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

GD: <…….>		År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**TOTALT Budgetram 2028–2024**
• Personalresurser		0	0	0	0	0	0	0	**0**
• Övriga administrativa utgifter		0	0	0	0	0	0	0	**0**
TOTALT GD <…….>	Anslag	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

[67] Nödvändiga anslag bör beräknas med hjälp av årsmedelkostnaderna på tillämplig webbsida i BUDGpedia.

TOTALA anslag för RUBRIK 4 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

		År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
TOTALA anslag för RUBRIKERNA 1–4	Åtaganden	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
i den fleråriga budgetramen	Betalningar	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

3.2.2 Beräknad output som finansieras med driftsanslag (ska inte fyllas i för decentraliserade byråer)

Åtagandebemyndiganden i miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Ange mål och output			År **2028**		År **2029**		År **2030**		År **2031**		För in så många år som behövs för att redovisa hur länge resursanvändningen påverkas (jfr avsnitt 1.6)						**TOTALT**	
	OUTPUT																	
⇩	Typ[68]	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1[69]…																		
- Output																		

68 Output som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

69 Mål som redovisats under avsnitt 1.3.2: ”Specifikt/specifika mål”

- Output																		
- Output																		
Delsumma för specifikt mål nr 1																		
SPECIFIKT MÅL nr 2…																		
- Output																		
Delsumma för specifikt mål nr 2																		
TOTALT																		

3.2.3 Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk

– Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

3.2.3.1 Anslag i den antagna budgeten

ANTAGNA ANSLAG	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	TOTALT 2028–2034
RUBRIK 4								
Personalresurser	3,333	4,233	4,936	4,936	4,936	4,936	4,936	**32,246**
Övriga administrativa utgifter	0,031	0,031	0,031	0,031	0,031	0,031	0,031	**0,217**
Delsumma för RUBRIK 4	**3,364**	**4,264**	**4,967**	**4,967**	**4,967**	**4,967**	**4,967**	**32,463**
Utanför RUBRIK 4								
Personalresurser	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Andra utgifter av administrativ natur	0,130	0,130	0,130	0,130	0,130	0,130	0,130	**0,910**
Delsumma utanför RUBRIK 4	0,130	0,130	0,130	0,130	0,130	0,130	0,130	**0,910**
TOTALT	**3,494**	**4,394**	**5,097**	**5,097**	**5,097**	**5,097**	**5,097**	**33,373**

3.2.3.2 Anslag från externa inkomster avsatta för särskilda ändamål

EXTERNA INKOMSTER AVSATTA FÖR SÄRSKILDA ÄNDAMÅL	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	TOTALT 2028–2034
RUBRIK 4								
Personalresurser	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Övriga administrativa utgifter	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Delsumma för RUBRIK 4	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
Utanför RUBRIK 4								
Personalresurser	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Andra utgifter av administrativ natur	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Delsumma utanför RUBRIK 4	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
TOTALT	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**

3.2.3.3 Totala anslag

TOTALT ANTAGNA ANSLAG + EXTERNA INKOMSTER AVSATTA FÖR SÄRSKILDA ÄNDAMÅL	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	TOTALT 2028–2034
RUBRIK 4								
Personalresurser	3,333	4,233	4,936	4,936	4,936	4,936	4,936	**32,246**
Övriga administrativa utgifter	0,031	0,031	0,031	0,031	0,031	0,031	0,031	**0,217**
Delsumma för RUBRIK 4	**3,364**	**4,264**	**4,967**	**4,967**	**4,967**	**4,967**	**4,967**	**32,463**
Utanför RUBRIK 4								

Personalresurser	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Andra utgifter av administrativ natur	0,130	0,130	0,130	0,130	0,130	0,130	0,130	**16,233**
Delsumma utanför RUBRIK 4	0,130	0,130	0,130	0,130	0,130	0,130	0,130	**16,233**
TOTALT	**3,494**	**4,394**	**5,097**	**5,097**	**5,097**	**5,097**	**5,097**	**33,373**

Den beräknade inverkan på utgifter och personal för 2028 och därefter läggs endast till i illustrativt syfte och föregriper inte nästa fleråriga budgetram. Finansieringskällan och omfattningen av unionens finansiella åtagande för perioden efter 2027 är beroende av resultatet av de interinstitutionella förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2028–2034 och ska därefter fastställas genom det årliga budgetförfarandet. Alla anslag och personalanslag från och med 2028 är preliminära.

3.2.4 Beräknat personalbehov

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk

– ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

3.2.4.1 Finansierat med den antagna budgeten

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter[70]

ANTAGNA ANSLAG	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	**15**	**18**	**20**	**20**	**20**	**20**	**20**
20 01 02 03 (EU:s delegationer)	0	0	0	0	0	0	0
(Indirekta forskningsåtgärder)	0	0	0	0	0	0	0
(Direkt forskning)	0	0	0	0	0	0	0
Andra budgetposter (ange vilka)	0	0	0	0	0	0	0
• Extern personal (heltidsekvivalenter)							
20 02 01 (kontraktsanställda och nationella experter finansierade genom ramanslaget)	4	7	10	10	10	10	10
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter och unga experter som tjänstgör vid EU:s delegationer)	0	0	0	0	0	0	0
Post för admin. stöd • vid huvudkontoret	0	0	0	0	0	0	0
[XX.01.YY.YY] • vid EU:s delegationer	0	0	0	0	0	0	0
(Kontraktsanställda och nationella experter – indirekta forskningsåtgärder)	0	0	0	0	0	0	0
(Kontraktsanställda och nationella experter – direkta forskningsåtgärder)	0	0	0	0	0	0	0
Andra budgetposter (ange vilka) – rubrik 4	0	0	0	0	0	0	0

70 Ange i tabellen nedan hur många heltidsekvivalenter av det angivna antalet som redan är avdelade för förvaltning av åtgärden och/eller kan omfördelas inom ditt GD och vad ditt nettobehov är.

Andra budgetposter (ange vilka) – utanför rubrik 4	0	0	0	0	0	0	0
TOTALT	**19**	**25**	**30**	**30**	**30**	**30**	**30**

3.2.4.2 Finansierat med externa inkomster avsatta för särskilda ändamål

Ej tillämpligt

3.2.4.3 Totalt personalbehov

TOTALA ANTAGNA ANSLAG + EXTERNA INKOMSTER AVSATTA FÖR SÄRSKILDA ÄNDAMÅL	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	**15**	**18**	**20**	**20**	**20**	**20**	**20**
20 01 02 03 (EU:s delegationer)	0	0	0	0	0	0	0
(Indirekta forskningsåtgärder)	0	0	0	0	0	0	0
(Direkt forskning)	0	0	0	0	0	0	0
Andra budgetposter (ange vilka)	0	0	0	0	0	0	0
• Extern personal (heltidsekvivalenter)							
20 02 01 (kontraktsanställda och nationella experter finansierade genom ramanslaget)	4	7	10	10	10	10	10
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter och unga experter som tjänstgör vid EU:s delegationer)	0	0	0	0	0	0	0
Post för admin. stöd • vid huvudkontoret	0	0	0	0	0	0	0
[XX.01.YY.YY] • vid EU:s delegationer	0	0	0	0	0	0	0
(Kontraktsanställda och nationella experter – indirekta forskningsåtgärder)	0	0	0	0	0	0	0
(Kontraktsanställda och nationella experter – direkta forskningsåtgärder)	0	0	0	0	0	0	0
Andra budgetposter (ange vilka) – rubrik 4	0	0	0	0	0	0	0
Andra budgetposter (ange vilka) – utanför rubrik 4	0	0	0	0	0	0	0
TOTALT	**19**	**25**	**30**	**30**	**30**	**30**	**30**

Personalbehov och andra utgifter av administrativ natur ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, samt vid behov kompletterat med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

De berörda generaldirektoraten och rättstjänsten behöver totalt 30 heltidsekvivalenter för att säkerställa att förslaget genomförs fullt ut. Detta kommer att säkerställa lämplig förvaltning och samordning av kommissionens interna genomförande, utveckling av verktyg och

vägledningsdokument, stöd till medlemsstaterna och övervakning av framstegen. I enlighet med principen om stabil personalstyrka kommer de personalresurser som krävs för detta förslag att täckas av interna omfördelningar inom kommissionen[71]. Av de 30 heltidsekvivalenter som behövs kan GD Rättsliga frågor i detta skede omfördela 12 tillgängliga fasta tjänster i den berörda enheten.

Personal som behövs för att genomföra förslaget (heltidsekvivalenter):

	Täcks av befintlig personal vid kommissionens avdelningar	**Särskild ytterligare personal***		
		Finansieras genom rubrik 4 eller forskning	**Finansieras genom BA-post**	**Finansieras genom avgifter**
Tjänster i tjänsteförteckningen	20	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
Extern personal (kontraktsanställda, nationella experter, vikarier)	10	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	• Genomföra kommissionens utredningar, bland annat samla in bevis genom att använda kommissionens utredningsbefogenheter (begäranden om information, intervjuer, inspektioner och digitala utredningsverktyg). • Säkerställa rättssäkerhetsgarantier och ärendehantering, inbegripet respekt för rätten till försvar, tillgång till handlingarna i ärendet, konfidentialitet och tidsfrister i förfarandet. • Utarbeta kommissionsbeslut, inbegripet en rättslig bedömning av överträdelser av tillämplig konsumentskyddslagstiftning och, i förekommande fall, en bedömning av nödvändiga verkställighetsåtgärder. • Stödja antagandet och genomförandet av kommissionens beslut, inbegripet övervakning av efterlevnaden av besluten. • Samordna det verkställighetsarbete som utförs av medlemsstaternas konsumentskyddsmyndigheter.
Extern personal	• Stödja det verkställighetsarbete som utförs av medlemsstaternas konsumentskyddsmyndigheter. • Övervaka information från medlemsstaterna, konsumentorganisationer och andra källor för att identifiera potentiella överträdelser av EU:s konsumentlagstiftning. • Ge stöd till handläggare som genomför kommissionens utredningar, bland annat genom att samla in bevis med hjälp av kommissionens

[71] Dessa omfördelningsinsatser kommer sannolikt – med full respekt för principen om stabil personalstyrka – att kräva en nedprioritering av uppgifterna inom kommissionens avdelningar. Kommissionen kommer att se över behoven och utrymmet för omfördelning inom det angivna antalet anställda, efter en överenskommelse om den fleråriga budgetramen 2028–2034.

	utredningsbefogenheter (begäranden om information, intervjuer, inspektioner och digitala utredningsverktyg). • Säkerställa rättssäkerhetsgarantier och ärendehantering, inbegripet respekt för rätten till försvar, tillgång till handlingarna i ärendet, konfidentialitet och tidsfrister i förfarandet. • Ge stöd till handläggare som utarbetar kommissionsbeslut, inbegripet rättslig forskning om tillämplig konsumentskyddslagstiftning och, när så är lämpligt, bedömning av nödvändiga verkställighetsåtgärder. • Stödja antagandet och genomförandet av kommissionens beslut, inbegripet övervakning av efterlevnaden av besluten. • Tillhandahålla administrativt stöd och it-expertis.

3.2.5 Översikt över beräknad inverkan på it-relaterade investeringar

Obligatoriskt: Bästa tillgängliga skattning av de it-relaterade investeringar som förslaget/initiativet medför ska anges i tabellen nedan.

När så krävs för genomförandet av förslaget/initiativet ska i undantagsfall anslag under rubrik 4 anges på därför avsedd rad.

Anslagen under rubrikerna 1–3 ska redovisas som ”politiska it-utgifter inom operativa program”. Dessa utgifter avser den driftsbudget som tas i anspråk för att återanvända/köpa in/utveckla it-plattformar och it-verktyg med direkt koppling till initiativets genomförande med tillhörande investeringar (t.ex. licenser, undersökningar och datalagring). Uppgifterna i den här tabellen bör vara förenliga med uppgifterna i avsnitt 4 ”Digitala inslag”.

TOTALA anslag för digital teknik och it[72]	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
RUBRIK 4								
It-utgifter (centralt)	0	0	0	0	0	0	0	**0**
Delsumma för RUBRIK 4	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
Utanför RUBRIK 4								
It-utgifter inom operativa program som inte omfattas av kommissionens administrativa självständighet och institutionella befogenheter	2,189	2,189	2,189	2,189	2,189	2,189	2,189	**15,323**
Delsumma utanför RUBRIK 4	2,189	2,189	2,189	2,189	2,189	2,189	2,189	**15,323**

[72] Beslut om strategier för it-utveckling och it-upphandling måste godkännas på förhand av Europeiska kommissionens styrelse för informationsteknik och cybersäkerhet.

TOTALT	2,189	2,189	2,189	2,189	2,189	2,189	2,189	**15,323**

3.2.6 Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet

– ☒ kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

– ☐ kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen

– ☐ kräver en översyn av den fleråriga budgetramen

3.2.7 Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet

– ☒ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter

– ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna

– ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte inkomsterna.

– ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:

  – ☐ Påverkan på egna medel

  – ☐ Påverkan på andra inkomster

  – ☐ Ange om inkomsterna är avsatta för särskilda utgiftsposter

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Inkomstposter i den årliga budgeten:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna[73]						
		År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**

[73] Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 10 % avdrag för uppbördskostnader, enligt förslaget i COM(2025) 574 final.

Artikel …….								

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka utgiftsposter i budgeten som berörs.

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

4. DIGITALA INSLAG

4.1 Krav med digital relevans

Hänvisning till kravet	Beskrivning av kravet	Aktör (er) som påverkas eller berörs av kravet	Övergripande processer	Kategorier
Artiklarna 9 och 38	Befogenhet att använda digitala verktyg för utredningar	Behöriga myndigheter, kommissionen, Ekonomiska aktörer	Utredning	Digitala lösningar
Artiklarna 9.4 f och 39	Befogenhet att ta bort innehåll eller begränsa åtkomsten till ett onlinegränssnitt	Behöriga myndigheter, kommissionen, Ekonomiska aktörer	Utredning, tillämpning av EU:s konsumentlagstiftning	Digitala lösningar
Artiklarna 19.6, 20.3 och 50	Offentliggörande av gemensamma och slutliga ståndpunkter eller delar av dessa på de nationella konsumentskyddsmyndigheternas webbplatser eller på kommissionens webbplatser. Offentliggörande av kommissionens beslut på kommissionens webbplatser	Behöriga myndigheter, kommissionen	Offentliggörande, utredning och verkställighet av EU:s konsumentlagstiftning	Digitala lösningar, digitala offentliga tjänster
Artikel 37	Befogenheten att utföra inspektioner omfattar befogenheten att kräva att näringsidkaren ger tillgång till och förklarar sin organisation, sitt funktionssätt, sitt it-system, sina algoritmer, sin datahantering och sina affärsmetoder samt att registrera eller dokumentera de förklaringar som ges	Kommissionen, ekonomiska aktörer	Utredning	Digitala lösningar
Artikel 54	Den behöriga myndigheten eller kommissionen ska tillhandahålla information om den misstänkta överträdelse som omfattas av denna förordning	Behöriga myndigheter, kommissionen	Utredning, tillämpning av EU:s konsumentlagstiftning	Digitala lösningar, Digital offentlig tjänst
Artikel 58	Medlemsstaterna ska informera varandra och kommissionen om sin verksamhet på områdena utveckling och användning av digitala infrastrukturer, datainsamling och utveckling av standarder.	Behöriga myndigheter, kommissionen	Utredning, tillämpning av EU:s konsumentlagstiftning	Digitala lösningar, Digital offentlig tjänst
Artikel 66	Användning av informationssystem för att säkerställa kommunikationen mellan kommissionen och medlemsstaterna	Behöriga myndigheter, kommissionen	Utredning, tillämpning av EU:s konsumentlagstiftning	Digitala lösningar, digitala offentliga tjänster

4.2 Data

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)
Uppgifter om överträdelser av EU:s konsumentlagstiftning (konsumentklagomål, information om näringsidkaren, information om näringsidkarens omsättning, sanktioner)	Artiklarna 9, 13, 17, 19, 20, 33, 34, 37, 38, 43, 44, 54, 55, 56, 57, 58, 62, 63, 64, 66 och 68.	Ej tillämpligt
Uppgifter om mekanismen för ömsesidigt bistånd	Artiklarna 13, 19.2 och 63	Ej tillämpligt

Överensstämmelse med EU:s datastrategi

Förslaget främjar användningen av digitala verktyg och förfaranden för konsumentverkställighetsförfaranden, vilket är i linje med den europeiska datastrategins mål att främja digitalisering och datadriven innovation.

Förslaget bygger på den befintliga elektroniska databasen CPC-IMI som underlättar informationsutbytet och minskar de administrativa bördorna. Förslaget bygger på den befintliga CPC-IMI-infrastrukturen, som tillhandahåller en gemensam teknisk miljö för informationsutbyte mellan behöriga myndigheter, centrala kontaktpunkter och kommissionen. Detta är förenligt med den europeiska datastrategins mål att förbättra datadelningen.

Bekräfta att engångsprincipen har följts och att möjligheten att återanvända befintliga uppgifter har undersökts.

Engångsprincipen stöds av CPC-IMI som ett informationssystem för gränsöverskridande samarbete. Uppgifter om användarnas identitet och organisation samlas in en gång under registreringen, medan information som är relevant för samarbetet utbyts genom CPC-IMI mellan behöriga myndigheter, centrala kontaktpunkter och kommissionen. Åtkomsten till informationssystemet är begränsad till behöriga användare och myndigheter, i enlighet med deras respektive roller och åtkomsträttigheter.

Dataflöden

Särskilt när det gäller dataflöden, identifiera de berörda parter som ska tillhandahålla respektive ta emot data och ange vad som utlöser datautbytet (t.ex. en rapporteringsskyldighet) och med vilken frekvens.

Typ av data	Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven	Aktör som tillhandahåller uppgifter	Aktör som tar emot uppgifterna	Utlösande faktor för datautbyte	Frekvens (i tillämpliga fall)
Uppgifter om överträdelser av EU:s konsumentlagstiftning, utredningsbefogenheter, inspektioner, digitala verktyg och sanktioner (handlingar, uppgifter eller information om en	Artiklarna 9, 13, 17, 19, 20, 33, 34, 37, 38, 43, 44, 54, 55, 56, 57, 58, 62, 63, 64, 66 och 68.	Medlemsstaterna, kommissionen, externa enheter (konsumentorganisationer, europeiska konsumentcentrum), ekonomiska aktörer	Medlemsstaterna, kommissionen	Anmälan/varningar	Regelbundna

överträdelse som omfattas av denna förordning, konsumentklagomål, information om näringsidkaren, information om näringsidkarens omsättning,					
Uppgifter om mekanismen för ömsesidigt bistånd och övervakning (begäranden om meddelanden om ömsesidigt bistånd, bevis och annan information från medlemsstaterna)	Artiklarna 13, 19.2 och 63	Medlemsstaterna	Medlemsstaterna, kommissionen	Anmälan/varningar	Regelbundna

4.3 Digitala lösningar

Digital lösning	Huvudfunktioner	Ansvarigt organ	Återanvändbarhet	Tillgänglighet	Användning av AI (i tillämpliga fall)
CPC-informationssystemet för den inre marknaden (CPC-IMI-databasen), EU eLab och it-verktyget för hantering av CPC-ärenden (nytt)	IMI är en elektronisk databas för kommunikation mellan konsumentskyddsmyndigheter, centrala kontaktpunkter och kommissionen. Systemet omfattar varningsmekanismer för överträdelser av konsumentlagstiftningen, samordnade tillsyns- och verkställighetsåtgärder. EU eLab är en AI-driven verktygslåda som medlemsstaterna använder för att utföra samordnade tillsynsåtgärder. Ärendehanteringssystemet för konsumentskyddssamarbetet kommer att användas av kommissionen som verkställande organ för att hantera EU-omfattande överträdelser av konsumentlagstiftningen.	Kommissionen	CPC-IMI, eLab och CPC-ärendehanteringssystemet återanvänder de nuvarande systemen.	Det stöder flerspråkiga användargränssnitt och uppfyller EU:s tillgänglighetsstandarder för digitala tjänster.	AI-teknik används för närvarande av EU eLab.

4.4 Interoperabilitetsbedömning

Den enda lösning för digitala offentliga tjänster som berörs av artikel 66 är CPC:s informationssystem för den inre marknaden (CPC-IMI). CPC-IMI kräver ingen samverkan mellan medlemsstaternas eller EU-enheternas separata nätverks- och informationssystem. Användarna har tillgång till en gemensam centraliserad CPC-IMI-miljö och utbyter information direkt inom det systemet, oberoende av sina respektive nationella informationssystem. IMI gör det möjligt för användare från olika medlemsstater och EU-enheter att dela data, information och kunskap över gränserna, men detta utbyte sker helt

och hållet inom den gemensamma IMI-miljön.

Digital offentlig tjänst eller kategori av digitala offentliga tjänster	Beskrivning	Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven	Andra interoperabilitetslösningar
CPC-IMI-databasen	möjliggör ärende-hantering och data-utbyten som är konsekventa och flerspråkiga mellan alla medlemsstater och kommissionen, främjar förfarande-anpassning, strömlinjeformar brådskande varning och reaktion mellan jurisdiktioner	Artikel 66	Harmoniserade data-modeller för ärendetyper, rättsliga grunder och överträdelse-kategorier. Standardiserade förfarandemallar för varningar, samordnade åtgärder och underrättelser om verkställighet. Flerspråkiga gränssnitt

Bedöm kravets eller kravens inverkan på gränsöverskridande interoperabilitet

IMI

Bedömning	Åtgärd/åtgärder	Eventuella återstående hinder i förekommande fall
Överensstämmelse med befintlig digital och sektoriell politik. Ange tillämplig digital och sektoriell politik som identifierats	CPC-IMI är anpassat till befintlig sektorspolitik och digital politik. Översynen av förordning (EU) 2017/2394 bygger på den befintliga ram för digitalt samarbete som tillhandahålls av informationssystemet för den inre marknaden (IMI). Samarbetsramen för konsumentskyddssamarbete bygger redan på CPC-IMI för informationsutbyte mellan behöriga myndigheter, centrala kontaktpunkter och kommissionen, i enlighet med kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/2212 och (EU) 2019/2213. Förslaget skulle kunna bygga på denna befintliga infrastruktur och operativa	Ej tillämpligt

	ram och säkerställa kontinuitet med de arrangemang som för närvarande finns för gränsöverskridande administrativt samarbete.	
Organisatoriska åtgärder för ett smidigt tillhandahållande av gränsöverskridande digitala offentliga tjänster. Ange vilka styrningsåtgärder som planeras.	• Kommissionens ansvar för att upprätta och underhålla informationssystemet • Definition av tillträdesrättigheter • Förfaranden för återkallande av ogrundade varningar och radering av relaterad information • Regler för lagring av uppgifter • Genomförandeakter som fastställer tekniska, praktiska och operativa arrangemang	Ej tillämpligt
Åtgärder som vidtagits för att säkerställa en samstämmig förståelse av data. Ange dessa åtgärder	• All kommunikation som utbyts lagras i informationssystemet • De enheter som utfärdar externa varningar ska inte ha åtkomst till systemet. • Regler för lagring av uppgifter • Genomförandeakter som fastställer tekniska, praktiska och operativa arrangemang	Ej tillämpligt
Användning av gemensamt överenskomna öppna tekniska specifikationer och standarder. Ange dessa åtgärder	Förslaget skulle kunna bygga på den befintliga CPC-IMI-infrastrukturen, som tillhandahåller en gemensam teknisk miljö för informationsutbyte mellan behöriga myndigheter, centrala kontaktpunkter och kommissionen.	Ej tillämpligt

4.5 Åtgärder till stöd för digitalt genomförande

Kommissionen kommer att anta en genomförandeakt om inrättande och underhåll av informationssystemet (artikel 66) för all kommunikation mellan medlemsstaterna och kommissionen.